

นายชลน่าน ศรีแก้ว (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกวุฒิสภา ก่อนที่จะเข้าสู่การพิจารณาผมจะขออนุญาตเรียนหารือท่านประธานถึงวิธีการพิจารณาและวิธีการลงมติในสิ่งที่เรากำลังจะพิจารณากันต่อไป ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๔ มาตรา ๔ ซึ่งมีมาตราย่อยทั้งหมด ๑๗ มาตรา คือมาตรา ๒๕๑/๑ ถึงมาตรา ๒๕๑/๑๗ นั่นคือเราพิจารณาจบไปแล้ว แต่ว่ามีเพื่อนสมาชิกและกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้สงวนความเห็นและสงวนคำแปรญัตติเพิ่มเติมมาตราขึ้นก็เป็นมาตรา ๒๕๑/๑๘ เรื่อยไปทราบไปถึงมาตรา ๒๕๑/๒๓ ผมก็อยากจะเรียนหารือท่านประธานถึงวิธีการพิจารณาแล้วก็วิธีการลงมติถ้าเป็นไปได้ถ้าสภาไม่มีความเป็นอย่างไร ผมอยากใคร่เสนอท่านประธานว่าในการพิจารณาเราก็ยึดข้อบังคับ ข้อ ๙๙ เป็นหลัก ก็คือพิจารณาเรียงลำดับตามมาตราไป ขณะนี้ก็คือมาตรา ๔ แต่เป็นมาตราย่อยคือมาตรา ๒๕๑/๑๘ หลังจากพิจารณามาตรา ๒๕๑/๑๘ เสร็จมาตรา ๒๕๑/๑๘ ถึงมาตรา ๒๕๑/๒๓ ถือว่าเป็นการเพิ่มเติมมาตรา ผมอยากจะเรียนหารือท่านประธานว่าในการลงมติ ถ้าสมมุติว่าเราจะลงมติเป็น ๒ นัยก็คือคำถามแรกสุด เนื่องจากร่างกรรมาธิการมีถึงมาตรา ๒๕๑/๑๗ เราต้องใช้ร่างกรรมาธิการเป็นหลัก ก็ถามท่านสมาชิกมีความเห็นที่จะเพิ่มมตรามากกว่ามาตรา ๒๕๑/๑๗ หรือไม่ ตามที่มีผู้สงวนความเห็นก็คือกรรมาธิการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็นแล้วก็มีผู้แปรญัตติให้เพิ่มเติมมาตราถึงมาตรา ๒๕๑/๒๓ ก็ถามเป็น ๒ คำถาม คำถามแรก ถ้าเห็นกับกรรมาธิการก็คือคงร่างกรรมาธิการไว้ คือไม่เพิ่ม กับถ้าเห็นว่าควรเพิ่มก็ให้เพิ่มตามที่สมาชิกได้สงวนคำแปรญัตติไว้หรือกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้สงวนความเห็นไว้ ถามคำถามแรกเป็นอย่างนี้ผมเชื่อว่าถ้าสมมุติมติของวุฒิสภาเราส่วนใหญ่เห็นว่าควรเพิ่มเติมมตรามากกว่ามาตรา ๒๕๑/๑๗ ในมาตรา ๔ นั่นก็คือเสียงข้างมากก็ไปมีความเห็นเป็นการเพิ่มเติมมากกว่า ทีนี้ก็มาดูรายละเอียดว่าจะเพิ่มเติมมาตราใดก็มาถามเป็นรายละเอียดไป ถ้าถามอย่างนี้จะทำให้การลงมติเราเป็นไปอย่างราบรื่น ก็เรียนหารือท่านประธานว่าถ้าสภาเราไม่มีข้อคิดเห็นเป็นอื่นผมก็เชื่อว่าเป็นการกระทำได้ เพราะการพิจารณาเราเรียงตามลำดับมาตราอยู่แล้ว แต่การลงมติเป็นการลงมตรวมลงครั้งที่หนึ่งแล้วแยกเท่านั้นเอง หารือท่านประธานในประเด็นนี้ครับ

พลเอก อีร์เดก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ
กระผม นาย ธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อข้อหารือของคุณหมอล้าน ศรีแก้ว ขออนุญาตเอ่ยนาม ผมเกรงว่า
จะมีปัญหาไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและแนวทางปฏิบัติซึ่งรัฐสภาได้ถือปฏิบัติกันตลอดมา
ผมขออนุญาตที่จะชี้แจงประเด็นที่ผมไม่เห็นด้วยกับคุณหมอล้านให้ฟังอยู่ ๒ ประเด็นครับ
ในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่เราใช้ปฏิบัติแล้วก็ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำรัฐธรรมนูญ
แก้ไขเพิ่มเติมในฉบับนี้ มาตรา ๒๙๑ ได้บัญญัติไว้อย่างนี้ครับ การพิจารณาในวาระที่สอง
พิจารณาเรียงลำดับมาตรา ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
ที่เข้าชื่อเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมด้วย การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สอง
ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตราให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ ซึ่งท่านประธานที่เคารพ
จะเห็นได้ว่าในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ เขียนไว้ชัดเจนว่าการพิจารณาในวาระที่สองนั้น
ให้พิจารณาเรียงมาตรา เรียงมาตราอย่างไร ก็เรียงมาตราตามที่กรรมการเสียงข้างมากได้
ทำรายงานเสนอที่ประชุมรัฐสภา แล้วท่านประธานก็ใช้รายงานของกรรมการเสียงข้างมาก
อ่านมาตราแต่ละมาตราเมื่อพิจารณาเสร็จแล้วก็ขอมติของที่ประชุม ส่วนสิ่งที่คุณหมอล้าน
ได้หยิบยกขึ้นมา เนื่องจากร่างของกรรมการนั้นมีเพียงแค่มาตรา ๒๙๑/๑๗ แต่มีสมาชิก
ขอแปรญัตติเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ มาตรา ๒๙๑/๒๐ หรือจนถึง
มาตรา ๒๙๑/๒๔ ก็ตาม นั่นเป็นสิ่งที่ท่านสมาชิกเสนอความเห็นว่าจะจะมีการเพิ่มเติม
จากร่างของกรรมการ -----

เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องปกติก็ดำเนินการไปตามปกติของรายงานของคณะกรรมการการก็คือเมื่อถึงมาตรา ๒๙๑/๑๘ พิจารณาเสร็จแล้วไม่มีผู้อภิปรายท่านประธานก็ถามมติครับว่า ๑. จะคงไว้ตามร่างของกรรมาธิการหรือไม่ ก็คือไม่มีการเพิ่มเติม หรือจะให้มีการเพิ่มเติมตามที่สมาชิกได้ขอแปรญัตติไว้ ถ้าเสียงข้างมากพิจารณาเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิมก็จบไปสิ่งที่สมาชิกขอแปรญัตติก็ตกไป แต่ถ้าสมาชิกที่ประชุมรัฐสภาได้มีมติเห็นด้วยตามเสียงข้างน้อยที่มีการแปรญัตติก็จะมี การพิจารณา กันต่อไปว่าจะเอาของใครมาแทนของกรรมาธิการเสียงข้างมากแล้วก็ให้ระบุไว้เป็นมาตรา ๒๙๑/๑๘ สิ่งที่ผมจะอภิปรายสนับสนุนความเห็นของผมก็คืออย่างนี้ครับท่านประธาน ในการลงมติแต่ละครั้งนั้นจะต้องเป็นการเรียกมติในเรื่องเดียวกัน การที่ท่านจะบอกว่าให้พิจารณา มาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ มาตรา ๒๙๑/๒๐ มาตรา ๒๙๑/๒๑ มาตรา ๒๙๑/๒๒ มาตรา ๒๙๑/๒๓ ให้เสร็จก่อนแล้วมาลงมติครั้งเดียว ผมกราบเรียนว่าทำไม่ได้ ที่ทำไม่ได้ก็เพราะว่ากรรมาธิการที่เขาไปแปรญัตติไว้เขาไปแปรญัตติไว้คนละเรื่อง คนละเหตุการณ์ คนละความคิดเห็น เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเรียกมติทั้งหมดคราวเดียวกันไม่ได้ สมมุติง่าย ๆ ครับ ถ้าสมมุติว่าท่านเอาทั้งหมดเลยถึงมาตรา ๒๙๑/๒๔ มาเป็นมติ แล้วสมมุติว่าที่ประชุมรัฐสภามีความเห็นให้เปลี่ยนแปลงตามเสียงข้างน้อยที่แปรญัตติไว้ ท่านประธานจะเอาร่างไหนมาละครับ มันมีความเห็นคนละเรื่องคนละราวเลย บางคนแปรญัตติเรื่องไม่ให้ตัดองค์กรอิสระบางคนไปแปรญัตติเรื่องของการจัดทำรัฐธรรมนูญของท่านสมาชิก บางคนไปแปรญัตติเรื่องอื่น เพราะฉะนั้นมันไม่สามารถเรียกมติในเรื่องเดียวกันซึ่งมีข้อเท็จจริงต่างกันได้ ผมกราบเรียนคุณหมอชลน่านครับ ผมเข้าใจว่าท่านอยากให้การทำงานของรัฐสภามันรวดเร็วยิ่งขึ้น แต่ว่าถ้ามันรวดเร็วแล้วจะเกิดปัญหา ผมกราบเรียนว่าให้เดินตามแนวทางปฏิบัติที่ประชุมรัฐสภาได้ดำเนินการตามรายงานของกรรมาธิการนี้ละครับจะไม่เกิดปัญหาเลย แล้วผมเชื่อว่าอย่างไรก็ตามเสียงข้างมากท่านก็ชนะแต่ละมาตราอยู่แล้ว แต่สมมุติว่าท่านไปหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาแล้วให้ลงมติพร้อมกันครั้งเดียว ผมเกรงว่าจะเกิดปัญหา ผมท้วงติงด้วยความเป็นห่วงนะครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอก่อนนะครับ

นายชลงาน ศรีแก้ว (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลงาน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ประเด็นข้อหาหรือของกระผม ต้องขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่ได้ให้ความเห็นที่เป็นความเห็นต่างไปเพื่อมารอบคอบ ต้องกราบขอบพระคุณ ประเด็นข้อหาหรือของผมนั้นอยู่ยุติครับ ผมอาศัยข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ข้อ ๓๒ กรณีที่เราจะมีมติให้รวมหรือแยกประเด็นเพื่อพิจารณาหรือลงมติ ก็ยอมกระทำได้ ท่านประธานครับ ประเด็นที่ผมเสนอก็คือว่าญัตตินี้จะเป็นญัตติว่าเห็นควรเพิ่มเติมจากร่างกรรมการหรือไม่ อันนี้คือยุติครับ ถ้าเห็นควรเพิ่มก็ไปดูรายละเอียดว่าท่านจะเพิ่มเติมมาตราใด ในเรื่องใด อันนั้นก็แยกลงไปในเรื่องรายละเอียด กระผมเชื่อว่าทำได้ ถ้าสมาชิกรัฐสภาไม่มีความเห็นเป็นอื่น ยกเว้นว่าเห็นเป็นอื่น เช่นเมื่อมีการลงคะแนนแล้วไม่ให้กระทำด้วยวิธีการอย่างนี้ เพราะญัตติคือญัตติเดียวครับ เห็นร่างกรรมการมาตรา ๒๙๑/๑๗ นี่คือการร่างกรรมการหรือว่าเห็นควรเพิ่มเติม นี่เป็นญัตติเดียวครับ ก็ฝากท่านประธานเพื่อพิจารณาเท่านั้นเอง ผมไม่ได้คิดว่าจะเป็นการประหยัดเวลาแต่ว่าเป็นวิธีการที่จะเอื้ออำนวยกับการหน้าที่ของเพื่อนสมาชิกได้สะดวกขึ้น ผู้ที่ได้เสนอความเห็น สงวนความเห็นเอาไว้ หรือผู้เสนอคำแปรญัตติ สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ก็จะได้อภิปรายไปเมื่อจบแล้วเราก็มาลงมติในคราวเดียวกัน เป็นการรวมมาลงมติ เป็นลักษณะของรวมญัตติเป็นญัตติเดียว แล้วก็มาดูรายละเอียด เปรียบกับมาพิจารณารายมาตรา อย่างมาตรา ๒๙๑/๕ มีผู้แปรญัตติทั้งหมด ๘๕ ท่าน ก็คือ ๘๕ ญัตตินะครับ เมื่อถามว่าเห็นชอบกับกรรมการหรือจะเห็นชอบกับผู้แปรญัตติ ถ้าเห็นชอบกับกรรมการก็จบไป ก็ไม่ต้องมาไล่เลียงรายละเอียดนะครับ แต่ถ้าเห็นชอบกับผู้แปรญัตติท่านก็ต้องมาดูอยู่ดีว่าท่านจะเอาญัตติของท่านใดที่ท่านเห็นชอบก็ต้องถามใน ๒ ลักษณะอย่างนี้ ฝากท่านประธานช่วยพิจารณาเท่านั้นเอง กราบขอบคุณครับ

พลเอก อีริค มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านธนากรณ์นะครับ

นายธนา ชีรวินิจ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ
กระผม นายธนา ชีรวินิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมกราบเรียนด้วยความเคารพ ความคิดเห็นของคุณหมอชลน่าน
ศรีแก้ว ท่านก็มีความคิดของท่านว่ารัฐธรรมนูญเดินได้เช่นนั้นเพราะมีข้อบังคับเปิดช่องให้
แต่ผมเรียนว่าท่านกลับมาดูรัฐธรรมนูญให้ดี สิ่งที่ผมทักท้วงผมทักท้วงด้วยเจตนาบริสุทธิ์ว่า
เราทำงานกันมา ๑๐ กว่าวันอย่างเต็มที่ ทำงานเพื่อให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกไปแล้วไม่เกิดปัญหา
สิ่งที่ผมทักท้วงท่านประธานก็คือในมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด
ของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้
บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ นั้นประเด็นที่ ๑ ที่ผมกราบเรียนว่าท่านจะยกข้อบังคับ
มาไม่ได้ เพราะข้อบังคับไปออกตามความในรัฐธรรมนูญ ถ้าเมื่อไรมีการตีความว่าข้อบังคับนั้น
ไปขัดสิ่งที่บทบัญญัติรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ชัดเจน ไม่มีผลในทางปฏิบัติและไม่มีผลบังคับเลย

ประเด็นที่ ๒ ผมเรียนว่าในการลงมติมันต้องเป็นการลงมติในเรื่องเดียวกัน
ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ ผมแปรญัตติไว้ว่าห้ามไปตัดทอนอำนาจขององค์กรอิสระหรือว่า
ไปเพิกถอนการนิรโทษกรรมหรือไปทำให้อำนาจของศาลต่าง ๆ ลดลง แต่ว่ามีคนอื่น
เขาจะแปรญัตติในอีกหลายมาตรา ยกตัวอย่างมาตราที่ท่านกร จาติกวณิช แปรญัตติไว้
เมื่อมีประชามติเห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญให้ประธานรัฐสภานำร่างรัฐธรรมนูญนั้น
ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย และให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ มาใช้บังคับ
โดยอนุโลมและให้ประธานรัฐสภาลงนามสนองพระบรมราชโองการ ในขณะที่ยังมีท่านอื่นอีก
ไปแปรญัตติในมาตรา ๒๙๑/๒๐ ว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลงในกรณีที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗
อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธานจะเห็นได้เลยนะครับว่า ถ้าท่านไปพิจารณาเหมือนกันทั้งหมดแล้ว
ท่านมาขอมติคราวเดียวกัน ในทางปฏิบัติมันทำไม่ได้ เพราะการลงมติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น
จะต้องเป็นการลงมติในเรื่องทำนองเดียวกันหรือแบบเดียวกัน แต่ท่านไปเอาเรื่องทั้งหมด
มาลงมติแล้วท่านจะเดินหน้าต่อไปอย่างไร ท่านจะไปหยิบเรื่องข้อความคำแปรญัตติของ
แต่ละคนอย่างไร ผมแปรญัตติตั้งแต่มาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ มาตรา ๒๙๑/๒๐
มาตรา ๒๙๑/๒๑ มาตรา ๒๙๑/๒๒ แสดงว่าผมมีญัตติค้างในที่ประชุมรัฐสภาเกินกว่า ๑ ญัตติ

แล้วท่านจะหยิบยกสถิติของผมนั้นไหน เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนด้วยความเคารพครับ ผมไม่ติดใจ ถ้าท่านจะใช้เสียงข้างมากชี้ขาดว่าสามารถทำได้ผมไม่ติดใจ ผมเป็นเสียงข้างน้อย ผมได้ทักท้วงท่านแล้ว แต่ถ้าท่านยังใช้เสียงข้างมากเดินหน้าเรื่องนี้ต่อไปก็ไม่เป็นอะไร ผมในฐานะเสียงข้างน้อยก็จะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในการที่จะวินิจฉัยว่าสิ่งที่ดำเนินการอยู่นี้ถูกต้อง ชอบธรรมด้วยบทบัญญัติรัฐธรรมนูญหรือไม่ ไม่ติดใจนะครับท่านประธาน แต่ได้ลุกขึ้นทักท้วงให้ท่านฟังเหตุและผลแล้ว ถ้าท่านไม่ฟังเราก็เคารพแล้วผมก็จะใช้สิทธิในส่วนของผมต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอบครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ประเด็นที่ผมยกขึ้นหารือก็เพื่อที่จะฟังเสียงสมาชิกในความเห็นของท่านประธาน ความเห็นของสมาชิกว่าเห็นเป็นอย่างไร ในมุมมองของผมผมก็เชื่อว่าสามารถกระทำได้ สมาชิกหลายท่านก็อาจจะสนับสนุน กับประเด็นถ้ามีเพื่อนสมาชิกทักท้วงนะครับ ผมก็บอกว่าถ้ามีเพื่อนสมาชิกทักท้วงด้วยเป็นเหตุเป็นผล ก็จะเป็นพระคุณ เพื่อที่จะดูกันอย่างรอบคอบ ต้องขอบคุณท่านธนา ต้องขออนุญาตเอ่ยนามเสียงข้างน้อยก็มีสิทธิที่จะทักท้วง มีสิทธิที่จะตรวจสอบ เราไม่ติดใจกันครับ ผมเองเพียงแต่ยกขึ้นหารือ ถ้าสภาแห่งนี้จะเสียเวลาโดยเฉพาะเรื่องนี้โดยไม่ต้องเข้าเรื่องอื่น ๆ ผมก็ขออนุญาตที่จะถอนคำปรึกษาหารือผมครับ ผมไม่ติดใจครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เพื่อความรอบคอบ นะครับ เรื่องเดียวกันหรือเปล่าครับ เมื่อสักครู่คุณหมอลงมาแล้วนะครับ เชิญครับ

นายขจิต ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ขจิต ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอแสดงความเห็นเรื่องนี้ว่าเพื่อที่จะเป็นข้อยุติ ผมยังสงสัยอยู่นะครับ เพราะว่าในชั้นหลักการ ของร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้เราบัญญัติไว้ชัดเจนนะครับ ในหลักการ (๒) นี้เราบอกว่าร่างนี้ หมวด ๑๖ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้มีมาตรา ๒๙๑/๑ หรือมาตรา ๒๙๑/๑๑

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านขจิตครับ ด้วยความเคารพ จริง ๆ นะครับ เรื่องนี้จบแล้วครับ การหารือเอาไว้ค่อยคุยนอกรอบนะครับ

นายขจิต ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ไม่ใช่ครับ ผมมีความเห็นแตกต่างกับ ๒ ท่าน

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ มันเสียเวลา

นายขจิต ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ไม่ใช่เสียเวลาครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เสียครับ ผมขอดำเนินการ ต่อครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔ มีกรรมาธิการ ขอสงวนความเห็นและแปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๙๑/๑๘ ถึงมาตรา ๒๙๑/๒๓ มาตรา ๒๙๑/๑๘

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญนายแพทย์เจตน์ ศิริธรรานนท์

นายเจตน์ ศิริธรรานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์ เจตน์ ศิริธรรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในฐานะกรรมาธิการ เสียข้าน้อย ท่านประธานครับ ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ ซึ่งผมแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติ ในมาตรานี้เพิ่มเติม ความคิดเห็นของกระผมก็เหมือนกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาอีกหลายท่าน แต่ท่านอื่น ๆ ท่านก็ได้ไปแปรญัตติไว้ในมาตราอื่น ๆ แต่ใจความเนื้อหาสาระแล้วเหมือนกัน ก็คือว่าผมแปรญัตติว่า ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ นั้นบุคคลที่เคยเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ หรือ สสร. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญนี้

จะเข้ารับตำแหน่งใด ๆ ทางการเมืองมิได้เป็นเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่สิ้นสุดสมาชิกภาพตามมาตรา ๒๙๑/๑๕ (๓) ท่านประธานครับ พุดง่าย ๆ ก็คือว่าต้องการ สสร. ให้วันวรรคทางการเมือง ๕ ปี เหตุผลนะครับ เพื่อป้องกัน สสร. เขียนรัฐธรรมนูญให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง พุดง่าย ๆ ก็คือว่าไม่อยากให้ สสร. ชงเอง แล้วกินเอง เพราะว่ามันเป็นเรื่องปกติที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการยกร่างหรือแก้ไขรัฐธรรมนูญ ย่อมต้องหวังจะใช้โอกาสทางการเมืองจากรัฐธรรมนูญที่ตนเองมีส่วนในการร่างและแก้ไขเพื่อเข้ามามีอำนาจทางการเมือง โดยเฉพาะผู้ที่ผ่านการเลือกตั้ง ๗๗ คนจาก ๗๗ จังหวัดนั้น แน่นอนครับ เขาก็ฝ่าฟันการเลือกตั้งมา ซึ่งก็ไม่ใช่่ง่าย เพราะว่าเป็นที่รู้แล้วก็เข้าใจกันดีว่าการเลือกตั้งกว่าจะฝ่าฟันเข้ามาได้เป็นเรื่องที่ลำบาก แล้วก็เลือดตาแทบกระเด็น ในแต่ละคนที่ผ่านเข้ามาไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งใด ๆ ก็ตาม เพราะฉะนั้นเมื่อเขาเข้ามาเป็น สสร. แล้ว การออกแบบ การยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวด ๑๖ ของมาตรา ๔ ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ซึ่งมาตราดังกล่าวก็ได้ผ่านมติรัฐสภาไปแล้ว ตรงนี้เขาก็จะเขียนรัฐธรรมนูญให้เอื้อต่อการที่เขาจะสมัครกลับมาเป็น ส.ส. ส.ว. หรือนักการเมืองท่านประธานครับ คณะกรรมการสิทธิฯ ข้างมากไม่ยอมแก้ ทั้ง ๆ ที่ว่าก็ได้เสนอแล้วก็แปรญัตติในมาตรานี้เข้าไป -----

ก็อยากจะถามกรรมการเสียงข้างมากว่าเหตุผลของท่านคืออะไรครับ เพราะโดยปกติแล้วหลังสมาชิกภาพของ สสร. สิ้นสุดลงตามมาตรา ๒๕๑/๘ ซึ่งเราได้พิจารณาไปแล้วแล้วกรรมการเสียงข้างมากท่านยังต้องการให้ สสร. ไม่เว้นวรรคทางการเมือง ท่านยังต้องการให้ สสร. สามารถที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งอีกใช้ไหมครับ ด้วยเหตุผลใดผมก็อยากจะทราบ เพราะว่าโดยหลักการแล้วท่านออกแบบ สสร. มาให้ห่างไกลไม่ยึดโยงกับการเมืองท่านออกแบบ สสร. มาไม่ได้ผูกพันกับการเมือง ท่านไม่ต้องการให้ สสร. มาจาก ส.ส. ส.ว. หรือนักการเมืองในขณะนั้น แต่น่าเสียดายนะครับท่านประธานเราผ่านมาตรา ๒๕๑/๓ ก็บอกว่าเป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ตรงนี้ก็คือท่านต้องการให้ ๒๒ คนที่เป็นนักวิชาการ เป็นข้าราชการ หรือว่าเป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการได้ ตรงนี้เป็นการออกแบบที่จะเอาคนที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานราชการในปัจจุบันเข้ามาเป็น สสร. ๒๒ คนได้ ทีนี้ สสร. ๒๒ คนนี้มาจากไหน ก็มาจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ทั้งสาขากฎหมายมหาชน ๖ คน ผู้เชี่ยวชาญสาขารัฐศาสตร์ หรือรัฐประศาสนศาสตร์ ๖ คน ผู้มีประสบการณ์ด้านการเมืองการบริหารราชการแผ่นดิน เศรษฐกิจ สังคม กฎหมายหรือการร่างรัฐธรรมนูญ จำนวน ๑๐ คน สสร. สรรหาหรือนักวิชาการทั้ง ๒๒ คนนี้จะเข้ามาทำหน้าที่เป็น สสร. ในจำนวน ๙๙ คน ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าในกรณีที่เป็น สสร. นักวิชาการเลือกโดยที่ประชุมรัฐสภาภายใต้การออกกระเปียบของท่านประธานรัฐสภาซึ่งตรงนี้สมาชิกก็ได้อภิปรายไป ๑๓ วันที่ผ่านมาก็ได้อภิปรายไปกันเรียบร้อยแล้วว่ามันมีลักษณะบล็อกโหวต (Block vote) แล้วปัญหาก็คือว่ามันมีลักษณะต่างตอบแทนหวังว่าจะลงเลือกตั้งได้เมื่อ สสร. หมดยุคลงตามมาตรา ๒๕๑/๘ ตรงนี้ผมต้องการให้เว้นวรรคทางการเมืองสำหรับ สสร. ไป ๕ ปี ผมต้องการทั้ง สสร. สรรหาและ สสร. เลือกตั้ง แน่แน่นอนครับท่านประธานเรามี สสร. ทั้งหมด ๙๙ คน ๗๗ คนมาจากการเลือกตั้งถึงแม้ว่าจะมีการบล็อก (Block) หรือจะเป็นตัวของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม สสร. ทั้ง ๗๗ คนนั้นก็ผ่านการเลือกตั้งผ่านมติของประชาชนในจังหวัด ๑ จังหวัดเลือกได้ ๑ คน เราอภิปรายไปแล้วแต่ว่า สสร. ทั้ง ๗๗ คนนั้น ผมยอมรับได้แม้ว่าในสัดส่วนที่ได้ สสร. มาเพียง ๗๗ คนก็ได้อภิปรายไปแล้ว ต่อย้าอีกทีหนึ่งก็คือว่า สสร. ๗๗ คนนั้นผ่านการเลือกตั้ง

ของประชาชนในแต่ละจังหวัดมาโดยชอบธรรม แม้ว่าเสียดยว่าจำนวน สสร. ๗๗ คน
ที่มาจากการเลือกตั้งนั้นน้อยเกินไปควรจะเป็น สสร. ที่ผ่านการเลือกตั้งจาก ๒๐๐ คน
เพื่อจะได้ทำประชาพิจารณ์นะครับ ให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วประเทศได้ ตรงนี้เราก็ได้ผ่าน
การพิจารณาไปแล้ว แต่ว่าในประเด็นก็คือว่า สสร. เลือกตั้ง ๗๗ คน แล้วก็สรรหา ๒๒ คนนั้น
ทางกรรมการเสียงข้างมากไม่ได้เขียนกฎหมายว่าให้เว้นวรรคทางการเมืองไม่ว่าจะ ๒ ปี
หรือ ๕ ปีก็ตาม เป็นที่น่าเสียดยว่าพอไม่มีเว้นวรรคก็เท่ากับตอกย้ำให้ความมั่นใจกับ
ตัวผมเองว่าอย่างนั้นแสดงว่าทางกรรมการเสียงข้างมากท่านรู้เห็นเป็นใจหรือท่านวางคน
ของท่านเอาไว้ไม่ว่าจะเป็นเลือกตั้งหรือสรรหากก็ตาม ท่านมีคนของอยู่ในใจแล้ว ท่านต้องการ
คนเหล่านี้เข้ามาทำงานทางการเมืองให้กับท่าน ท่านต้องการคนเหล่านี้ให้มาทำการยกร่าง
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามความต้องการของท่าน -----

ซึ่งตรงนี้ผมก็ไม่อยากจะให้คำครหานี้เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมจึงต้องการให้ สสร. ทั้ง ๙๙ คนนี้
เว้นวรรคทางการเมืองจะได้ไม่ผูกมัดกับความเชื่อมั่นว่า สสร. ทั้ง ๙๙ คนนั้นมาจากรัฐบาล
ผมต้องการให้คำครหานี้หมดสิ้นไปส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมต้องการให้ สสร. ทั้ง ๙๙ คนนั้น
เว้นวรรคทางการเมืองดังกล่าว ท่านประธานครับ เหตุผลที่ผมแปรญัตตินั้นสอดคล้องกับ
เนื้อความในบทเฉพาะกาลในมาตรา ๒๙๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ใช้
ในปัจจุบัน ก็คือในวรรคสองที่เขียนว่าเพื่อประโยชน์แห่งการขจัดส่วนได้เสีย ห้ามมิให้
กรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือดำรง
ตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่พ้นตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ท่านประธานครับ
ในรัฐธรรมนูญที่เราใช้ในปัจจุบันยังเขียนให้กรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญมีการเว้นวรรค
๒ ปี แล้วทำไมเหตุผลใดท่านกรรมการเสียงข้างมากจึงไม่ใส่รายละเอียดตรงนี้ลงไป
ผมก็อยากจะรับฟังเหตุผลให้กรรมการเสียงข้างมากนี้ชี้แจงในรัฐสภาแห่งนี้ให้กับ
เพื่อนสมาชิกทราบด้วย เพราะว่าเหตุผลที่ท่านชี้แจงให้ผม ผมคิดว่าไม่มีเหตุผลเพียงพอ
ที่จะทำให้ผมจำเป็นที่จะต้องแปรญัตติแล้วสงวนคำแปรญัตติในมาตรานี้ ท่านประธานครับ
มีการบัญญัติไว้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตามมาตรา ๒๙๔ ในบทเฉพาะกาล
ตามที่ผมกล่าวมาแล้วนั้น แต่เนื้อความอาจจะผิดแผกแตกต่างจากที่ผมแปรญัตติไปบ้าง
ผมก็สามารถอธิบายเหตุผลให้ท่านประธานแล้วก็ท่านสมาชิกฟังได้ว่าผมแปรญัตติให้ สสร.
ทั้งหมดเว้นวรรค แต่ สสร. มี ๙๙ คน ๗๗ คนมาจากเลือกตั้ง ๗๗ จังหวัด ๒๒ คนมาจาก
ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ซึ่งเชื่อว่าแทบทั้งหมดจะถูกกำหนดตัวมาจากรัฐบาล
ผมอภิปรายไปแล้วไม่พูดซ้ำนะครับ คนทั้งหมดเหล่านี้จะเข้ามาเป็นกรรมการการยกร่าง
รัฐธรรมนูญ แต่ท่านออกแบบ สสร. นักวิชาการ ๒๒ คน ท่านเว้นการเป็นข้าราชการ
เพราะฉะนั้นข้าราชการหรือพนักงานสามารถเข้ามาเป็น สสร. ได้ ตรงนี้ดูเหมือนกับว่า
ท่านวางตัว สสร. นักวิชาการ ๒๒ คนนั้นเพื่อมาทำหน้าที่เป็นกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ
หรือจะเรียกว่ากรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญก็ได้ คุณคล้าย ๆ กับว่าท่านวางตัวคน ๒๒ คนนั้น
เอาไว้ แต่ว่าไม่ได้มีมาตราใดมาตราหนึ่งที่เขียนระบุไว้ชัดเจนว่า สสร. นักวิชาการ ๒๒ คนนั้น
ที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ๖ บวก ๖ บวก ๑๐ ตามที่ผมได้พูดไปแล้วนี้ไม่มีมาตราใด
ที่เขียนเอาไว้ว่า สสร. นักวิชาการจะได้มาทำหน้าที่เป็นกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ

เป็นแต่เพียงความเชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้น แต่เนื่องจากกฎหมายไม่ได้เขียนในรายละเอียดเอาไว้ ขึ้นกับ สสร. ทั้ง ๙๙ คนจะออกมาแบบว่าจะออกแบบกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญมาจากไหนก็ได้ จะมาจาก ๒๒ คนหรือว่าจะเพิ่ม ๒๒ คนเป็น ๒๕ คน เป็น ๓๐ คนก็ได้แล้วแต่ สสร. จะออกแบบ ท่านประธานครับมีผู้ประท้วง

(นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านขจิตร์ครับ ประท้วง นะครับ เชิญครับ

นายจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม จิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมนี้ไม่อยากประท้วงเลย แต่ความเห็นของผมว่าท่านประธานกำลังทำผิดข้อบังคับในการดำเนินการประชุม และท่านผู้อภิปรายแปรญัตติกำลังผิดข้อบังคับ ข้อ ๙๙ เรียงลำดับมาตราเสร็จแล้ว ในสิ่งที่ท่านกำลังแปรญัตติแล้วมันไม่ใช่เป็นมาตรา ๒๙๑/๑๘ ได้ มันต้องอยู่ในมาตรา ๒๙๑/๓ ว่าด้วยคุณสมบัติของข้อห้ามของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผมอยากจะถามท่านประธานครับ ถ้าท่านจะพิจารณาต่อไปนะ มาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ ผมอยากถามเป็นบรรทัดฐานไว้ ถ้าอย่างนั้นเวลาทำกฎหมายผมคนเดียวแปรญัตติเพิ่มมาตราไป ๒๐ มาตรา ท่านก็ต้องมาให้ผมอภิปรายใช้ไหม ผมเป็นห่วงว่าการประชุมของสภาหลักการมันไม่ถูกครับ อันนี้มันเป็นหมวดคุณสมบัติ มันผูกกันไปแล้วในมาตรา ๒๙๑/๓ แล้วจะมาเขียนเป็นมาตราเดียว เรื่องห้าม สสร. มันก็คือข้อห้ามใช้ใหม่ละครับ แล้วสภาแห่งนี้จะทำไปอย่างนั้นหรือครับ เห็นว่ายิ่งจะเสียเวลา ผมมีความเห็นว่ามาตรา ๒๙๑ ในหลักการที่เราเขียนเป็นตัวหนังสือเลยนะครับ เขียนเป็นตัวหนังสือ (๒) เลย บอกว่ามาตรา ๒๙๑ มีตั้งแต่มาตรา ๒๙๑/๑ ถึงมาตรา ๒๙๑/๑๗

พลเอก ชिरเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจิตรประท้วงตรงไหนครับ กรุณาอธิบายสั้น ๆ ครับ

นายจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมประท้วงว่าท่านประธานกำลังดำเนินการผิดหลักการพิจารณากฎหมายเพราะว่ามันเลยมาแล้วเรื่องคุณสมบัติ มาตรา ๒๙๑/๓ ท่านปล่อยให้มาพิจารณาอีกได้อย่างไร เพราะฉะนั้นทางที่ถูกที่ประชุมต้องถามว่ามีกรรมาธิการสงวนความเห็นเกินกว่าที่หลักการรับมา มาตรา ๒๙๑/๑๗ เรารับมาเท่านั้น แล้วก็เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยในหลักการ ท่านไปเปิดดูสิ แล้วใครจะมาแปรญัตติเกินหลักการอีกละ ถ้าอย่างนั้นสภานี้ถ้าถืออย่างนี้เป็นบรรทัดฐาน ต่อไปกฎหมายทุกฉบับผมเป็นกรรมาธิการคนเดียว ผมต้องแปรญัตติเพิ่มมาตราเป็นสิบก็ต้องพิจารณาให้ผมใช้ไหม ผมต้องการข้อยุติเป็นบรรทัดฐานไว้

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ผมวินิจฉัยนะครับ โดยเหตุที่ร่างรัฐธรรมนูญทุกท่านทราบว่าเป็นกฎหมายที่สำคัญที่สุดของบ้านเมืองเราดังนั้นอะไรก็ตามที่อยู่ในร่างของกรรมการที่เสนอขึ้นมาที่อยู่กับพวกเราทุกคน ณ ขณะนี้ ก็จะเป็นโอกาสที่พวกเราทุกคนจะใช้สิทธิได้ สำหรับการอภิปรายของผู้อภิปรายขณะนี้ ท่านยังอภิปรายในส่วนที่ท่านสงวนคำแปรญัตติไว้แล้วบังเอิญเป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่เคยมีการพูดในประเด็นนี้มาก่อน ผมจึงได้อนุญาตให้ท่านอภิปรายได้ เชิญท่านต่อครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมการ) : ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผมก็คงจะไม่ย้อนกลับไปอภิปรายใหม่ตั้งแต่ต้นนะครับ เพราะว่าผมเองคำนึงถึงเวลาของรัฐสภาแห่งนี้ ผมคิดว่ารัฐสภาแห่งนี้ควรจะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์แล้วก็คุ้มค่า แต่ผมเข้าใจเจตนารมณ์ของท่านที่ประท้วงขึ้นมาเมื่อสักครู่นี้ครับว่าเจตนารมณ์ของท่านเป็นอย่างไร แต่ผมขอกล่าวว่าในฐานะของกรรมการเสียงข้างน้อยแล้ว ผมทราบดีว่าผมกำลังทำอะไร ผมกำลังแปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติเรื่องอะไร ท่านประธานครับ หลักการและเหตุผลยังมีผู้ที่สงวนคำแปรญัตติไว้ในเบื้องต้นท้ายนี้อีกมากมาย ถ้าหากว่าเป็นไปตามที่ท่านยกมือประท้วง ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ยกมือประท้วงเมื่อสักครู่นี้ กรรมการเสียงข้างน้อยแล้วก็สมาชิกทั้งหมดจะอภิปรายหลักการและเหตุผลไม่ได้เลย แต่ในการประชุมเรานี้มาถึงวันที่ ๑๔ เราพูดกันมากมาย ท่านประธานท่านต้องเข้าใจผู้ที่เขาอภิปรายนะครับว่าเขายอมเสียเวลามากมายเพื่อจะชี้แจงกับประชาชนให้เข้าใจว่าอะไรกำลังเป็นอยู่ อะไรกำลังเกิดขึ้น กรรมการเสียงข้างมากกำลังทำอะไร ตรงนี้เป็นเหตุผลที่เขาต้องอภิปรายชี้แจงให้กับประชาชนฟังครับ ท่านประธานครับ ผมจะต่อเลยนะครับ อันนี้ผิดกับ สสร. ปี ๒๕๕๐ ที่ให้เว้นวรรคเฉพาะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ห้าม สสร. อื่น ท่านประธานครับ เนื่องจากไม่มีมาตราที่เขียนถึง

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านคุณหมอเจตน์ครับ
เชิญท่านขจิตรครับ พาดพิง เชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
ผม ขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิก
รัฐสภา ผมขอใช้สิทธิพาดพิง เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้แปรญัตติอธิบายว่าแม้แต่หลักการ
ในกรรมาธิการชุดนี้ยังให้เสียงข้างน้อยแปรญัตติได้ การร่างกฎหมายไม่เคยมีการแปรญัตติ

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านขจิตรครับ เอาในส่วนที่
ท่านเสียหาย

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผมเสียหาย
เพราะท่านพูด

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านว่าพาดพิงเสียหายอะไร
เชิญครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านอ้างอิงว่า
ผมไม่ทราบเรื่องจริง และมองว่าผมพูดเพราะอะไร ท่านควสชั่น (Question) เป็นคำถามไว้
ทำนองว่าผมพูดเพราะไม่มีเจตนาบริสุทธิ์ ไม่มีเจตนาดี ผมพูดเพราะเจตนาดีต่อสภานี้
แล้วจะยืนยันว่าหลักการ ผมเป็นกรรมาธิการกฎหมายมา ๑๐๐ ฉบับในสภานี้ไม่เคยมีการ
อนุญาตให้แปรญัตติเรื่องหลักการโดยเด็ดขาดเพราะเรารับวาระที่หนึ่งแล้ว การแปรญัตติ
ในวาระที่สองนั้นกรรมาธิการไปทำไม่เคยมีอะไรที่จะต้องมาแก้หลักการของสภาได้
เพราะฉะนั้นผมยังยืนยัน แม้ท่านจะอ้างว่าในขั้นต่อไปจะแปรญัตติหลักการในความเห็นผม
เป็นข้อผิดพลาดของกรรมาธิการเสียงข้างมากและข้างน้อยที่ให้มีการสงวนคำแปรญัตติ
ของหลักการ ผมไม่เคยเห็นครับ

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านได้ชี้แจงแล้วเป็นอันจบ
นะครับ เชิญคุณหมอเจตน์ต่อครับ

นายเจตน์ ศิริธรรานนท์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน ซึ่งตรงนี้
ก็อยากจะ

(นายสุกิจ อัดโทปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอสุกิจประท้วงเชิญครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ต๊รัง) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ตอนแรกว่าจะประท้วงผู้ที่มาใช้สิทธิพาดพิงครับ แต่ตอนนี้ขอประท้วงท่านประธานตามข้อ ๕ เพราะว่าท่านประธานปล่อยให้เขาใช้สิทธิพาดพิงโดยที่ฟังแล้วไม่ได้มีความเสียหายแล้วก็ถือโอกาสขึ้นมาอภิปรายเสียมากกว่า ซึ่งอันนี้จะทำให้การประชุมเสียเวลาเนื่องจากก็เป็นทีที่ทราบว่าตอนนี้เราอยากจะเร่งรัดใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ให้มาก ๆ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านประธานดูแลผู้ประท้วงคนนี้ด้วยนะครับ เพราะว่ามีมักจะประท้วงบ่อย ๆ ทำให้อภิปรายเสียสมาธิแล้วก็เสียเวลาของสภาครับ

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เข้าใจแล้วครับ เชิญคุณหมอพอแล้วกระมังครับท่านขจิตร ผมให้โอกาสท่านเยอะนะครับ เมื่อสักครู่นี้ผมให้โอกาสท่านเยอะแล้วนะครับ พอแล้วกระมังครับท่าน เชิญครับสั้น ๆ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผม ขจิตร ชัยนิคม เสียหายครับ ให้ดูแลผู้ประท้วงท่านนี้คือดูแลผม ผมประท้วงมีหลักการทุกอย่างอธิบายได้ ผมไม่ใช่เข้ามาเสียเวลา การเสียเวลาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญมันไม่ใช่ว่าผู้ประท้วงทำให้เสียเวลา ผู้อภิปรายไม่เข้าประเด็นทำให้เสียเวลามากยืดเยื้อ นี่เป็นเรื่องจริงตลอดเวลา ผมประท้วงเพื่อรักษามาตรฐาน เพื่อรักษาเวลา เพราะฉะนั้นอย่าใช้คำพูดแบบนี้กับผม

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เรื่องนั้นเป็นเรื่องของผม เชิญคุณหมอเจตน์ต่อครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน แต่ผมว่าผมไม่ได้พูดอะไรที่นอกประเด็นเลยนะครับ เพราะว่าผมเองนี้แปรญัตติ สแกนคำแปรญัตติ แล้วก็กรรมาธิการเสียงข้างมากก็ได้

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : คุณหมอเชิญต่อเถอะครับ เมื่อสักครู่นี้ผมวินิจฉัยแล้วว่าท่านอยู่ในประเด็นครับ เชิญครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมการ) : ขอบคุณครับท่านประธาน ตรงนี้
ก็ผิดกับ สสร. ปี ๒๕๕๐ ที่เขาให้เว้นวรรคเฉพาะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ แต่ไม่ห้าม
สสร. อื่น ท่านประธานครับเนื่องจากในร่างรัฐธรรมนูญที่เราพิจารณากันมา ๑๔ วัน
นี้ไม่มีมาตราที่เขียนถึงคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ -----

ผมจึงไม่แน่ใจว่าคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญจะมาจากคน ๒๒ คนเท่านั้น จะมีกรรมการแทรกมาจาก สสร. เลือกตั้งหรือไม่ เพราะว่าผลสุดท้ายก็จะต้องพิจารณาคนเป็นรายบุคคลไป ว่าแต่ละคนที่ผ่านการเลือกตั้งมาถ้าหากว่าเขามีคุณสมบัติมีความสามารถที่เพียงพอ แล้วก็ภายใต้การออกแบบของ สสร. ในด้านของคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ก็สามารถที่จะเป็นหนึ่งในกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญได้ ตรงนี้ผมจึงเสนอให้เว้นวรรคทั้ง ๒ ส่วนไปเลย ทั้ง ๙๙ คน ทั้งเลือกตั้งและสรรหาไปเลย

อีกประเด็นหนึ่ง ท่านประธานสภามติไทยเป็นสภามติอุปถัมภ์ แม้ว่า สสร. ส่วนหนึ่งไปเป็นกรรมการยกร่าง สสร. ที่เหลือทำหน้าที่เป็นสมาชิกให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญที่กรรมการยกร่างนั้นเสนอขึ้นมา แต่เนื่องจากการที่ทำงานใกล้ชิดกันถึง ๒๔๐ วัน ในรัฐสภาแห่งนี้เท่าที่ทราบในการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่คนจำนวนเพียง ๙๙ คน เดินสวนกันอยู่ร่วมกันด้วยระยะเวลาที่ยาวนานขนาดนั้นจะขออะไรกันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่ยากในสภามติไทย ทั้งการขอจากผู้ที่ไม่ได้เป็น สสร. หรือการขอมาจากผู้มีอำนาจที่อยู่เบื้องหลังการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมจึงแปรญัตติให้ห้ามทั้ง ๙๙ คนไปเลย ส่วนเหตุผลที่กำหนดไว้ ๕ ปี แทนที่จะเว้นวรรค ๒ ปีให้เหมือนกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นก็ด้วยเหตุผลว่าระยะเวลา ๒ ปีนั้นสั้นเกินไป แล้วก็ผมมีความเชื่อลึก ๆ ว่าการเขียนโดย สสร. ปี ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการจำกัดประโยชน์ของตนเอง จึงกำหนดเวลาที่เว้นวรรคไว้เป็นระยะเวลาที่สั้น ไม่ใช่เว้นวรรคตามระยะเวลาที่ควรจะเป็น ท่านประธานครับ มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านที่เสนอให้เว้นวรรค ๑ สมัย หมายถึงว่าเว้นวรรค ๔ ปีของ ส.ส. ผมก็ไม่แน่ใจว่าแล้ว ส.ว. เลือกตั้งใหม่ผมไม่แน่ใจว่าจะยังคงมีอยู่หรือไม่ แล้ว ส.ว. เลือกตั้งใหม่จะมีอายุ ๖ ปีหรือเปล่า รวมทั้ง ส.ว. สรรหาใหม่ก็ไม่ทราบว่ายังมีอยู่หรือยุบเลิกไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงเห็นว่าให้เว้นวรรคไว้ ๕ ปี แทนที่จะ ๒ ปี นอกจากนี้ยังมีปัญหาการนับอายุระหว่างวันที่เข้ามาหรือนับวันที่รักษาการเป็นหลักดังที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าในฐานะที่สมาชิกรัฐสภาพวกเราเป็นผู้กำหนด จึงควรกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม จึงเสนอเป็นระยะเวลา ๕ ปีดังกล่าว ตรงนี้ผมคิดว่ามันเป็นเหตุผลที่เป็นความชอบธรรม เพราะว่าการที่จะให้ สสร. เว้นวรรคไป ๕ ปี ไม่ให้กลับมาดำรงตำแหน่ง ส.ส. ส.ว. และนักการเมือง

ที่เกิดตามรัฐธรรมนูญฉบับที่เขียนใหม่นี้เป็นเวลาอย่างน้อย ๕ ปี เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนดังกล่าว ป้องกัน สสร. ที่จะเขียนรัฐธรรมนูญเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อตนเอง เขียนแล้วกลับมาสมัครเป็น ส.ส. ส.ว. หรือนักการเมือง ใช้ประโยชน์จากรัฐธรรมนูญฉบับที่ตัวเองแก้ไขต่อไป เพราะฉะนั้นผมจึงแปรญัตติแล้วก็สงวนคำแปรญัตติให้ สสร. ทั้ง ๙๙ คน เว้นวรรคไป ๕ ปี ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ก่อนที่จะอภิปรายต่อไป ผมขอทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกอีกครั้งหนึ่งนะครับ คือขณะนี้เราอยู่ในวาระที่สองทุกท่านทราบนะครับ ก็จะขอเรียนย้ำอีกนิดหนึ่งว่าขอให้ท่านได้อภิปรายอยู่ในประเด็นที่ท่านได้สงวนความเห็นหรือสงวนคำแปรญัตติไว้ สำหรับประเด็นใหม่ ๆ ที่เป็นประเด็นใหม่ อย่างกรณีของคุณหมอเจตน์ ผมก็คิดว่าพวกเราคงยินดีให้ท่านอภิปรายได้เต็มที่เพื่อที่จะได้แสดงเหตุผลให้เกิดความชัดเจน สำหรับประเด็นที่เราได้พูดกันมาตลอด ๑๐ กว่าวันแล้วที่ท่านผู้ฟังก็อาจจะเข้าใจอย่างชัดเจนแล้ว ผมก็อยากจะขอให้โดยเฉพาะบางเรื่องที่ได้มีการลงมติมาแล้วครับ ก็อยากจะขอให้เป็นดุลยพินิจของท่านผู้อภิปรายเถอะครับ ที่ท่านจะพิจารณาว่าสมควรจะอภิปรายโดยสรุปหรือไม่ อย่างไร เพราะว่าจะจะช่วยประหยัดเวลาของที่ประชุมแห่งนี้ด้วยนะครับ

และที่สำคัญประการสุดท้ายที่ผมอยากจะขอเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งขอความกรุณา
เพื่อนสมาชิกโปรดอย่าได้อภิปรายพาดพิงถึงบุคคลอื่นหรือผู้อื่นให้เกิดความเสียหายนะครับ
ผมก็ขอเรียนให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบอีกครั้งหนึ่งครับ สำหรับท่านต่อไปขอเชิญท่านอภิชาต
การิกาญจน์ เชิญท่านอภิชาตครับ

นายอภิชาต การิกาญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายอภิชาต การิกาญจน์ ผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดนครศรีธรรมราช สมาชิกรัฐสภา ผมขอแปรญัตติเพิ่มเป็น
มาตรา ๒๙๑/๑๘ การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ต้องไม่มีผลกระทบต่อ
องค์กฤษฎีกาและองค์การตามรัฐธรรมนูญ ตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. ๒๕๕๐ ผมคิดว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นสำคัญที่สังคมเฝ้ามอง รอการวิพากษ์วิจารณ์
ผมเชื่อว่าสังคมนี้อยากให้คณะกรรมการได้บรรจุเรื่องนี้ไว้ในแนวนเดียวกับมาตรา ๒๙๑/๑๑
วรรคห้า ที่กำหนดเรื่องหลัก ๆ ๓ เรื่อง คือเรื่องการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เรื่องการไม่กระทบกับโครงสร้างการปกครองของประเทศ
เรื่องเกี่ยวกับสถาบัน เหตุผลเพราะว่าองค์การตามรัฐธรรมนูญเป็นไปตามเจตนารมณ์ของ
รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ปี ๒๕๔๐ การไม่กำหนดไว้ในกรอบนี้อาจจะเป็นข้อวิพากษ์ว่า
คณะกรรมการมีเจตนาที่จะยกเรื่องนี้ออกไป หรือเลิกเรื่องขององค์การตามรัฐธรรมนูญ
ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นนวัตกรรมการเมืองที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๔๐ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับนักการเมือง ๒ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ คือ การเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองของนักการเมือง

เรื่องที่ ๒ คือ การควบคุมและการตรวจสอบนักการเมือง ทำไมถึงต้องมีการ
ควบคุมและตรวจสอบนักการเมือง เพราะปรากฏการณ์ที่เราได้เห็นในทางการเมือง ๓-๔ เรื่อง
ที่ผมจะให้เหตุผลในการสนับสนุนประเด็นนี้ ก็คือ ๑. ที่มาอันหลากหลายของนักการเมือง
แต่ละคน นักการเมืองที่มาเป็นผู้แทนราษฎรในประเทศนี้ ในสภาแห่งนี้เรามีที่มาที่แตกต่างกัน
ออกไป บางคนมาจากเป็นข้าราชการเกษียณอายุและตัดสินใจมาทำการเมือง บางคนมาจากการ
เมืองท้องถิ่นแล้วกระโดดขึ้นมาทำการเมืองระดับชาติ บางคนมาจากประสบความสำเร็จ
ในการประกอบการ ในการทำธุรกิจ แล้วมาทำการเมือง บางคนมาจากการมีการศึกษาดี

จบการศึกษาจากต่างประเทศหรือในประเทศในระดับที่พอจะทำการเมือง ความคาดหวังของสังคมในการที่อยากเห็นนักการเมืองในสภา ผมเชื่อว่าเราต้องการนักการเมืองดี มีความรู้ มีความสามารถทำงานการเมืองได้ ในขณะเดียวกันเราไม่สามารถสกัดคนชั่ว ไม่ให้เข้าสู่การเมืองได้ เพราะถ้าเขาบอกว่าเขามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะลงรับสมัคร มีคนเลือกด้วยเสียงข้างมากกว่าคนอื่นในการลงสมัครคราวนั้นเขาก็มีสิทธิเป็นผู้แทนได้ เพราะฉะนั้นความคาดหวังของสังคมที่บอกว่าคนในสภานั้นเป็นคนดี เป็นผู้ทรงเกียรติจึงน่าจะไม่ใช่เป็นความปนเปกันไปทั้งดีและร้าย แต่เราก็ภูมิใจกันทุกคนว่าที่มาที่เรามีโอกาสได้เป็นผู้แทนราษฎรนั้น จะดีจะชั่วอย่างไรคนเลือกเรามาเป็นหมื่นคน เป็นแสนคน เพราะฉะนั้นเป็นที่มาหลากหลายแบบนี้จะครบจึงทำให้จำเป็นต้องมีการควบคุมนักการเมือง

ประเด็นที่ ๒ นอกเหนือจากความหลากหลายแห่งที่มาบนความแตกต่าง ภาพพจน์หรือภาพลักษณ์ของนักการเมืองในสายตาของสังคมและในสายตาของพี่น้องประชาชนกับบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติตนในฐานะนักการเมือง ผมคิดว่าขัดแย้งกัน โดยสิ้นเชิง บนความคาดหวังของพี่น้องประชาชน บนความคาดหวังของสังคม เราเชื่อว่านักการเมืองเป็นคนดี แต่สิ่งที่คนได้เห็นแนวทางในการปฏิบัติที่นำมาสู่ความเสียหาย ขาดความเชื่อถือต่อสังคมต่อพี่น้องประชาชน เป็นความขัดแย้งในบทบาทของคนที่ เป็นผู้แทนราษฎร นั่นหมายความว่า เป็นคนที่พร้อมจะทำหน้าที่ แต่ในทางปฏิบัติยังมีเรื่องที่เป็นข้อบกพร่องในการทำหน้าที่ในทางการเมือง นั่นหมายความว่าวันเวลาที่ผ่านมาจากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ผ่านมาเกือบจะ ๘๐ ปี ถ้ามองในลักษณะของการพัฒนาของความก้าวหน้า เรามีนักการเมืองรุ่นใหม่ที่เป็นคนมีความรู้ดี ประสบความสำเร็จในการทำงาน ในการประกอบการตัดสินใจมาทำหน้าที่ในทางการเมือง เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาทำ สิ่งที่จะเป็นผลในทางการเมืองควรจะเป็นทางบวกตามไปด้วย ควรจะทำให้การเมืองในบ้านเมืองนี้ดีขึ้นด้วย ควรจะทำให้สภานี้ น่าเชื่อถือไว้วางใจมากขึ้นด้วย แต่ความขัดแย้งในเรื่องเหล่านี้ที่ทำให้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จึงต้องกำหนดว่าเมื่อนักการเมืองเข้าสู่การเมืองแล้วจำเป็นต้องมีการควบคุมและการตรวจสอบในทางการเมือง

ประเด็นที่ ๓ เรื่องนักการเมืองของประเทศไทยกับปัญหาเรื่องการโกงกิน การคอร์รัปชัน (Corruption) เป็นเรื่องที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์มาตลอด การเมืองผ่านไปก้าวมาสู่ยุคใหม่ มีคนรุ่นใหม่ที่ดี ดูน่าเชื่อถือ ดูน่าไว้วางใจ แต่เมื่อเข้าสู่การเมืองแล้วกลับทำการเมืองที่เลวร้ายโกงกิน หาประโยชน์คอร์รัปชัน และการคอร์รัปชันจะพัฒนาไปตามความก้าวหน้าตามช่วงเวลาของการเมืองนะครับ นั่นหมายความว่าแต่เดิมกินจอบ กินเสียม มาถึงยุคหลังเป็นการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย ซึ่งเลวร้ายที่สุด นักการเมืองยุคใหม่กล้าที่จะเสนอกฎหมายในการที่จะใช้สภาเป็นเครื่องมือในการรักษาผลประโยชน์ในทางธุรกิจของตน ตัวอย่างพวกเรายืนในสภานี้ นะครับ วันที่สภาเสนอกฎหมายในเรื่องเกี่ยวกับการแปลงสัญญาสัมปทาน มาเป็นการเสียภาษีสรรพสามิต เรื่องนี้เป็นตัวอย่างที่เลวร้ายที่สุดครับ เราใช้สภาในการเสนอกฎหมายที่จะแปลงสัญญาสัมปทานโทรคมนาคมมาเป็นการจ่ายภาษีให้กับรัฐโดยจ่ายเป็นภาษีสรรพสามิต ทำให้รัฐขาดรายได้ ผู้ประกอบการได้ประโยชน์

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยื่นและ
ยกมือขึ้น)

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอภิชาติมีผู้ประท้วงครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ประธานรัฐสภา
ที่เคารพ กระผม นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงผู้อภิปราย
ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ พูดนอกประเด็นจริง ๆ ครับท่านประธาน ผมไม่อยากเสียเวลาเลย
ขอให้ท่านควบคุมการประชุมให้ไปตามข้อบังคับด้วย ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : คือผมเข้าใจนะครับว่า
การอภิปรายก็คงจะต้องมีการกล่าวนำบ้าง แต่ว่าประเด็นหลักที่ท่านได้สงวนคำแปรญัตติไว้
ก็อยู่ในหน้า ๓๒๔ นะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ขอให้ท่านเข้าสู่ประเด็นเถอะครับท่าน เชิญครับ

นายอภิชาติ การ์ิกายูจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ผมกำลังให้เหตุผล ด้วยเหตุผลที่ว่าผมกำลังเสนอแปรญัตติเพิ่มเพื่อให้บรรจุเรื่ององค์กร
ตามรัฐธรรมนูญ ไม่ให้สภาร่างรัฐธรรมนูญไปกระทบกับเรื่องนี้ด้วยเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ
ในการตรวจสอบนักการเมือง แล้วเหตุที่นักการเมืองในยุคปัจจุบันกลายเป็นสิ่งชั่วร้าย
ในทางการเมืองก็เพราะแบบนี้ละครับ เป็นคนดี คุณภาพลักษณะดี แต่ใช้อำนาจล้นเกินรัฐธรรมนูญ
ออกแบบการเมืองเพื่อหาประโยชน์ ทำความเลวร้ายให้กับสังคม แล้วสิ่งที่ผู้ประท้วง
๒-๓ ท่านที่ประท้วงอยู่ทุกวันนี้ครับ นี่คือแบบหนึ่งของความชั่วร้ายทางการเมืองแบบใหม่
ระยะเวลาสั้น ๆ ที่เข้าสู่การเมือง ได้ทำให้สภาเสียหายไปมากเกินกว่าเราจะกู้จะครับ

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยืนและ
ยกมือขึ้น)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไม่พาดพิงนะครับ
เอาประเด็นที่ท่านสงวนคำแปรญัตติเถอะครับ เชิญท่านวรชัยประท้วง ประท้วงหรือว่า
ถูกพาดพิงท่านขจิตรรอนท่านวรชัยนิดหนึ่งครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานรัฐสภา
ที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ ผมเป็น ส.ส. มา ๖ เดือน ผมเป็น ส.ส. ผมไม่เคยเป็นรัฐมนตรี แล้วผมไม่เคย
ทำผิดอะไรเลยครับ มีใครเห็นผมทำผิดอะไรบ้าง ช่วยชี้แจงหน่อย ต่างกับนักการเมืองที่เขา
เป็นรัฐบาลมานานครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวรชัยครับ เอาส่วนที่
ท่านประท้วง ท่านถูกพาดพิง

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ผมพาดพิงว่า
ผมเป็นนักการเมืองชั่วร้ายครับ ท่านประธานครับ ผมไม่ใช่เป็นนักการเมืองชั่วร้าย ผมทำหน้าที่
สมาชิกรัฐสภามา ๘ เดือนครับ ผมทำอะไรชั่วบ้าง ชั่วร้ายบ้างครับ ผมถามท่านหน่อยครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวรชัย เมื่อสักครู่นี้ผมเตือนแล้ว
ก็ไม่ให้พูด

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ขอให้ท่าน
เตือนด้วยครับ ถอนคำพูดเถอะครับ ท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมเตือนไปแล้วครับ ผมได้
วินิจฉัยเตือนไปแล้วเมื่อสักครู่ นะครับ ท่านขจิตรเรื่องเดียวกันหรือเปล่า เชิญครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ต่างกับคนที่
เป็นรัฐบาลท่านประธาน ที่ทำอะไรมาหลายอย่างเลยที่สื่อให้เห็นว่าชั่วช้าหลายอย่างครับ
ผมไม่อยากพูดตอนนี้ครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ เพราะเมื่อสักครู่
ท่านพูดมาแล้วผมวินิจฉัยแล้วว่าไม่ให้ท่านพูดนะครับ เชิญท่านครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธาน
เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้อภิปรายไม่ทราบว่าจะเจตนาหรือกลอนพาไป ผมเสียหาย เพราะท่านบอกว่า
ผู้ประท้วง ๒-๓ ท่าน เป็นสิ่งชั่วร้ายทางการเมือง ต้องถอนคำพูดครับ การประท้วงเป็นสิทธิ
ที่จะต้องทำตามข้อบังคับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านขจิตร ด้วยความเคารพครับ
เมื่อสักครู่นี้ผมเตือนไปแล้ว ผมได้สั่งห้ามไปแล้วด้วยนะครับ

นายขจิตร ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ไม่ครับ ต้องถอนครับ
เพราะว่าพูดไปแล้วผมได้ยิน ชาวบ้านได้ยินหมดแล้วครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมอาจจะวินิจฉัยผิดนะครับ
แต่วินิจฉัยไปแล้วครับ เชิญต่อครับ

นายอภิชาติ การ์ิกานูจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ผมขยายความของผมนิดเถอะนะครับ เพื่อความเข้าใจของท่านขจิตรนะครับ ความชั่วร้าย
ของผมที่วานี้ไม่ได้หมายถึงการโกงกิน การหาประโยชน์ แต่การที่นักการเมือง

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอภิชาติครับ ผมว่า
พอเถอะครับ เชิญท่านอภิปรายต่อครับ

นายอภิชาติ การ์ิกากูญจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
เพราะฉะนั้นประเด็นผมใน ๔ ประเด็นที่ว่านี้ผมจึงคิดว่าเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่เรื่อง
เกี่ยวเนื่องกับองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญจะต้องเป็นเรื่องที่ถูกกำหนดไว้ในกรอบ
เช่นเดียวกับ ๒๕๑/๑๑ วรรคห้า ขนาดเรามีการควบคุมแบบนี้บ้านเมืองยังเสียหายแบบนี้
ถ้าเราไม่มีองค์กรเข้ามาควบคุมบ้านเมืองจะเสียหายไปอีกขนาดไหนนะครับ เพราะฉะนั้น
ความจำเป็นอย่างนี้ผมจึงต้องขอแปรญัตติเพิ่มในมาตราดังกล่าวเพื่อให้ท่านคณะกรรมการ
ได้พิจารณาว่าแนวทางในเรื่องแบบนี้ในวันที่เราไม่รู้ว่าจะ สสร. ชุดใหม่ที่จะเกิดขึ้นเป็นใครบ้าง
เขามีแนวคิดในเรื่องนี้อย่างไร ถ้าเราไม่กำหนดไว้เช่นเดียวกับมาตรา ๒๕๑/๑๑ วรรคห้า
ผมเชื่อว่าเรื่องนี้อาจจะถูกละเลย แล้วกลไกในการควบคุมนักการเมืองซึ่งเป็นวัตรกรรม
ทางการเมืองใหม่ตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน ปี ๒๕๔๐ เราไม่สามารถที่จะควบคุม
มาตรฐานของนักการเมืองได้ ความเสียหายที่เกิดขึ้น การขาดความเชื่อถือ ขาดความไว้วางใจ
ของสภาในสายตาของสังคม ในสายตาของพี่น้องประชาชน เพราะผมเชื่อว่าบนความหลากหลาย
ของนักการเมืองเราไม่สามารถควบคุมได้โดยระบบธรรมเนียมปฏิบัติ แต่ยังจำเป็นที่เรา
จะต้องใช้กลไกทางการเมือง โดยมีองค์กรอิสระเหล่านี้มาควบคุมนักการเมือง แม้ว่า
จะมีนักการเมืองเพียงคนเดียวที่ใช้อำนาจล้นเกินเราก็เห็นแล้วว่าผลกระทบต่อประเทศชาติ
ทุกมิติ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอภิชาติเหตุผลของท่านชัดเจนแล้วนะครับ ขณะนี้ท่านใช้เวลาไปแล้วประมาณ ๑๐ กว่านาทีนะครับ เชิญท่านสรุปเถอะครับ

นายอภิชาติ การ์ิกายูจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ผมสรุปแล้วครับ นักการเมืองถ้าเราไม่สามารถควบคุมได้แม้แต่คนเดียวจะทำให้เกิดผลเสียได้ในทุกมิติ ทั้งสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมถึงปัญหาใหญ่ของชาติวันนี้คือการแตกแยกของคนในชาติ ถ้าเราไม่สามารถควบคุมนักการเมืองได้ ผมเชื่อว่าการแตกแยกของคนในชาติเราไม่สามารถแก้ไขได้ แล้วผมเองในชีวิตที่เหลืออยู่รอพิสูจน์เท่านั้นเองว่าการเมืองกระแสหลัก กับการเมืองที่ถูกสร้างขึ้นมามีอันไหนจะประสบความสำเร็จเฝ้าดูครับ ขอบขอบคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีคณะครูและนักเรียนโรงเรียนเดอเรียจันท์ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๕๑ คน มาร่วมฟังการประชุมนะครับ เชิญท่านบุญยอด สุขถิ่นไทย ครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ นะครับว่าการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภา ผมได้แปรญัตติไว้ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ นะครับว่าการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภาจะต้องไม่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของหมวด ๑ และหมวด ๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แม้ว่าทางคณะกรรมการ และทางเสียงส่วนใหญ่จะได้บรรจุไว้แล้วในส่วนที่ว่าจะไม่มีการแก้ไขในเรื่องของ

มาตรา ๑ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้ และ

มาตรา ๒ ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมไปถึงหมวด ๒ ของพระมหากษัตริย์แล้ว แต่ผมยังขอยืนยันต่อท่านประธานไปยังกรรมการเสียงส่วนใหญ่ครับว่าเพื่อให้เกิดความไว้วางใจนะครับว่าถ้ามีการแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้วนั้นในหมวด ๑ บททั่วไป หมวด ๑ นั้นมีอยู่ถึง ๗ มาตรา ขออนุญาตท่านประธานได้อ่านมาตรา ๓-๗ สั้น ๆ ว่า

มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็น
ประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้
ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น เพิ่มเติมในวรรคสองไว้ด้วยครับว่า การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา
คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามหลัก
นิติธรรมครับ เรื่องนี้สำคัญนะครับ

มาตรา ๔ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคล
ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๕ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเหล่ากำเนิด เพศ หรือศาสนาใด ย่อมอยู่ใน
ความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญนี้เสมอกัน

มาตรา ๖ ระบุว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใด
ของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้
และ

มาตรา ๗ ไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้น
ไปตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ถ้าท่านประธานและท่านสมาชิกรัฐสภาได้รับฟังนะครับว่า สิ่งที่ผมขอให้บัญญัติเพิ่มเติมก็คือในหมวด ๑ และหมวด ๒ นี้ ถ้าบัญญัติไว้ บรรจุไว้ เราย่อมมีความไว้วางใจครับว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะไม่ถูกแตะต้อง จะไม่ถูกมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ซึ่งก็อาจจะมีการเพิ่มเติมอะไรต่าง ๆ ได้ แต่ถ้าไม่บรรจุไว้ละครับ หรือไม่ระบุไว้ละครับ เราไม่มีความมั่นใจครับว่า สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะเป็นใครก็ไม่ทราบ อย่างที่ท่านพูดนะครับ เรายังไม่ทราบว่า วันนี้เป็นใคร ครับ เรายังไม่ทราบว่าแต่ละคนมาจากกลุ่มใด มีความคิดเห็นทางการเมืองอย่างไร มีอุดมการณ์อย่างไร ดังนั้นผมจึงขออนุญาตต่อท่านประธาน และท่านประธาน คณะกรรมาธิการว่าขอให้บรรจุไว้เพื่อความไว้วางใจเถอะครับ บรรจุย่อมดีกว่าไม่บรรจุไว้ หรือระบุไว้ให้ชัดเจน ทำไมเราจะไม่ทำการระบุหรือว่าแก้ไขในหมวดนี้อย่างชัดเจนที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ในวันนี้เพื่อที่เราจะได้ไม่ต้องไปเสี่ยงต่อความผิดพลาดหรือว่าความขัดแย้งกันต่อไปในอนาคต ผมจึงขอเรียกร้องต่อท่านอีกครั้งครับว่าขอให้ท่านระบุเอาไว้ให้ชัดเจนครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปเชิญ ท่านผุสดี ตามไท ครับ

นางผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน ผุสดี ตามไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานคะดิฉันได้ส่งวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ ซึ่งปรากฏอยู่ในหน้า ๓๒๗ ของรายงานของคณะกรรมาธิการนะคะ ซึ่งดิฉันขออนุญาตอ่านให้ท่านประธานฟังว่าดิฉันส่งวนคำแปรญัตติไว้ดังนี้ หลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ห้ามสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญดำรงตำแหน่ง ส.ส. ส.ว. หรือตำแหน่งใด ๆ ในทุกองค์กรตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญในวาระแรกของการดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ท่านประธานคะแม้ว่าสาระโดยหลักดิฉันจะแปรญัตติคล้าย ๆ กันกับท่านสมาชิกขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านคุณหมอเจตน์ซึ่งได้อภิปรายไปแล้วแต่จะมีข้อเหตุผลแล้วก็มีรายละเอียดต่างกันอยู่หนึ่งนะคะ ท่านประธานคะอันนี้ดิฉันส่งวนคำแปรญัตติเอาไว้เพราะดิฉันคิดว่านี้คือโอกาสสุดท้ายที่รัฐสภาจะร่วมกันลดความกังวล ลดความกังวล แล้วก็ลดข้อคำถามที่ประชาชนจำนวนไม่น้อยมีอยู่ในใจว่าเรารีบร้อน เร่งรัด แล้วก็ลุลุลูลุล

ทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เพื่อใคร เพื่ออะไร ดิฉันอยากจะอย่างนี้ค่ะ เป็นโอกาสสุดท้าย เช่นเดียวกันที่ทางกรรมการและทางรัฐสภานั้นจะช่วยกันสร้างความมั่นใจให้กับสังคม จริง ๆ ว่า ตั้งใจจะแก้รัฐธรรมนูญเพื่อไปจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ดีที่สุดสำหรับประชาชน ให้ได้คิดอย่างรอบคอบ เหตุผลที่ดิฉันกราบเรียนท่านประธานก็มีดังนี้ค่ะว่าก็อยากจะให้ มั่นใจค่ะที่เขียนไว้อย่างนี้อยากจะให้มั่นใจจริง ๆ ว่า ผู้ที่จะเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือผลประโยชน์ขัดกันหรือมีเจตนาแอบแฝงแต่ประการใด ตรงนี้เป็นการให้ความมั่นใจจริง ๆ กับประชาชนที่เป็นห่วงอยู่ว่าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ถ้าเผื่อว่าไม่ต้องเป็นห่วงไม่ต้องคิดว่าจะมีประโยชน์การเข้ามาเป็น ส.ส. ส.ว. หรือว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ๆ ก็เชื่อมั่นว่าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นจะมีโอกาสร่วมคิดร่วมทำ แล้วก็ร่วมสร้างกรอบกติกาสำหรับประชาชนและสังคมโดยรวมจริง ๆ ถึงได้ระบุไว้อย่างนี้ แล้วถ้าไม่มีผลประโยชน์มาหลอกล่ออยู่ข้างหน้าหรือคิดวางแผนคิดฝันไว้ก็ทำให้ สสร. แต่ละท่านนั้นต้องสำนึกในความรับผิดชอบต่อประชาชนโดยรวมไม่ต้องคิดเลยในใจว่า เผื่อว่าเราจะลงสมัคร ส.ส. เผื่อว่าเราจะลงสมัคร ส.ว. หรือเผื่อว่าเราจะลงสมัครในตำแหน่ง อื่น ๆ ที่ปรากฏอยู่ในองค์กรตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งจะมีหรือไม่ก็ยังไม่ทราบได้ ท่านสมาชิกเหล่านี้จะได้ใช้สติปัญญา ใช้วิจารณญาณ และใช้หัวใจเต็มร้อยจริง ๆ เพื่อจะดำเนินการให้กับประชาชน ท่านประธานคะเพื่อให้มั่นใจว่าการร่างรัฐธรรมนูญ โดยสมาชิกสภาเหล่านี้จะกระทำไปเพื่อส่วนรวมโดยแท้ ๆ ไม่ใช่ทำเพื่อคนใดคนหนึ่งแล้วก็ ไม่ได้ตั้งใจจะไปเป็นการเขียนกติกาเพื่อให้ผู้นำนั้นได้ใช้อำนาจตามอำเภอใจ ไม่ต้องถูก ตรวจสอบแล้วก็โดยอาศัยเพียงข้างมากในสภาเท่านั้น สำคัญที่สุดก็คือว่าเพื่อให้มั่นใจว่า สสร. จะไม่ไปเขียนรัฐธรรมนูญเพื่อจะสร้างรัฐไทยใหม่ที่ผู้นำเป็นเผด็จการภายใต้เสื้อคลุม ประชาธิปไตย ขอบพระคุณค่ะ

พลเอกธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านบัญญัติ เจตนจันทร์ คริบ

นายบัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์ บัญญัติ เจตนจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออภิปรายในมาตรา ๒๙๑/๑๘ เพิ่มเติมจากที่ร่างของกรรมาธิการที่ได้พิจารณาผ่านไปแล้ว เนื่องจากผมได้รับฟังความคิดเห็น พี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนมีความกังวลว่าคณะของ สสร. ซึ่งจะไปกร่างรัฐธรรมนูญ ขึ้นมาใหม่ จะได้ไปยกเว้นความผิดของบุคคลซึ่งองค์กรทางด้านตุลาการ หรือองค์กรที่ได้พิจารณาโทษต่าง ๆ เกิดขึ้นแล้วให้ได้พ้นผิดจากการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ที้อาจจะเกิดขึ้นมา ในอนาคตนะครับ สาเหตุที่พี่น้องประชาชนมีความกังวลและผมก็ได้สะท้อนถึงความกังวล เหล่านั้นมาถึงท่าน แล้วท่านประธานคณะกรรมาธิการจะได้บรรจุในมาตรา ๒๙๑/๑๘ ไว้ มีเหตุผลประกอบการหลายประการด้วยกัน ในปัจจุบันนี้เราจะเห็นว่าผู้มีอำนาจต่าง ๆ ในทางการเมืองก็ดี ในทางข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ก็ดี หรือบุคคลที่มีอำนาจในทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นทางด้านธุรกิจ หรือทางด้านอื่น ๆ ก็ดี มักจะมีการกระทำความผิดต่าง ๆ แล้วก็สังเกตดูว่าการกระทำความผิดต่าง ๆ เหล่านั้นบุคคลเหล่านั้นก็ไปรวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อนกันมากขึ้น จนน่ากลัวว่าบุคคลเหล่านั้นจะไปรวมกลุ่มก้อนกันเพื่อที่จะได้อำนาจทางการเมือง และเมื่อได้อำนาจทางการเมืองแล้ว วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะพ้นผิดก็อาจจะใช้กลไก ทางด้านนิติบัญญัติหรือการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ แล้วก็การยกร่างรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการ รื้อทั้งระบบของกฎหมายใหญ่ แล้วก็เกรงว่าไม่ได้กล่าวหาใคร เกรงว่า สสร. จำนวน ๙๙ ท่าน ถ้ามีกระบวนการใดกระบวนการหนึ่งในการยกร่างรัฐธรรมนูญที่ไม่รอบคอบ แล้วก็ที่ไม่ได้ อยู่ในหูในตาของพี่น้องประชาชนผู้รักความเป็นธรรม ก็เกรงว่าจะสอดคล้องกับมาตราใด มาตราหนึ่งเข้าไปเพื่อที่จะให้บุคคลที่ได้รับโทษ หรือได้พิจารณาโทษในกระบวนการยุติธรรม ในกฎหมายปัจจุบันนี้ให้ได้รับการพ้นผิดพ้นโทษไป ซึ่งสิ่งนี้ถือว่าเป็นกฎเกณฑ์ทางสังคม ที่เรียกว่ากฎหมายได้กำหนดไปแล้ว และผู้ใดที่ประพฤติดังนั้นไปแล้วถ้ากระทำความผิด ได้รับโทษแล้ว ไม่ควรที่จะได้รับการยกเว้นโทษ เว้นแต่ว่าบุคคลนั้นได้รับการลงโทษ ตามกฎหมายนั้น ส่วนการอภัยโทษนั้นก็ไปตามกระบวนการ เพราะฉะนั้นยกตัวอย่าง ในวงการสงฆ์และพระพุทธศาสนา พระสงฆ์ได้กระทำความผิดวินัย เช่นอาบัติต่าง ๆ พระภิกษุสงฆ์เหล่านั้นก็ไม่สามารถที่จะเข้ามาในที่ประชุมสงฆ์ได้ ยกเว้นว่าได้ไปชำระอาบัติ

ด้วยความผิบนั่นเสียก่อน ก็เช่นเดียวกันในปัจจุบันผู้ที่กระทำความผิด ถ้าไม่ยอมรับผิด
ทางบ้านเมืองก็ต้องนำมาลงโทษ ส่วนการอภัยโทษนั้นก็มีการขออนุญาตซึ่งยอมรับได้
แต่ถ้าหากว่าไม่ได้รับโทษแล้วถูกยกเว้นโทษไปโดยปริยายทางกฎหมาย ผมสะท้อนว่า
ในส่วนนี้พี่น้องประชาชนจำนวนมาก อย่างน้อยก็ในพื้นที่ที่ผมสามารถที่จะรับรู้รับทราบ
ข้อมูลจากพี่น้องประชาชน สะท้อนมาเลยที่เดียวว่าต้องบรรจุในมาตราต่าง ๆ เหล่านี้ไว้
เพื่อที่จะให้ สสร. ได้พึงระวังเป็นอย่างยิ่งว่าอย่าได้มีกฎหมายที่เอื้ออำนวยให้บุคคลนั้น
ได้พ้นผิด พ้นโทษไป ผมขออนุญาตอ่านในสิ่งที่ผมได้แปรญัติไว้ก็คือว่า ในมาตรา ๒๙๑/๑๘
ขอเพิ่มเติมถ้อยคำว่า การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
จะต้องไม่จัดทำในลักษณะให้มีผลย้อนหลัง ลบล้างความผิดใด ๆ -----

ซึ่งองค์กรตุลาการหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายได้ลงมติแล้วว่าบุคคลหรือคณะบุคคลนั้นมีความผิดได้มีการตัดสินคดี ก็ขอความเมตตาความเห็นใจจากท่านประธานคณะกรรมการธิการว่าการบรรจุอัยการต่าง ๆ เหล่านี้มันไม่ได้แสดงอะไรเลย แล้วมันเป็นการเปิดใจเพื่อให้พี่น้องประชาชนในทุกซอกทุกมุมของประเทศไทยที่จะมีการถูกบังคับใช้โดยรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ถ้าจะเกิดขึ้นมิให้ได้สบายใจ ไม่เสียหายที่ท่านจะบรรจุเข้าไว้ แต่ท่านไม่บรรจุเข้าไว้เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่า สสร. ซึ่งเกิดใหม่ทั้ง ๙๙ ท่าน จะมีความรอบคอบเพียงพอ ซึ่งท่านใดที่มีความเห็นว่าไม่ควรจะบรรจุไว้ก็ต้องขอเหตุผลว่าทำไมท่านถึงไม่บรรจุเหตุผลตรงนี้ไว้ แล้วก็ทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกิดความไม่สบายใจ ปัจจุบันผู้กระทำความผิดมีมากมาย กรณีในสังคมที่ผ่านมาในช่วง ๕ ปี ๑๐ ปีที่ผ่านมา บางครั้งไม่รับโทษไม่รับผิดแต่ใช้กระบวนการในเรื่องของการปฏิบัติการจิตวิทยา ในเรื่องของสื่อสารมวลชนก็ดี เรื่องการให้ข่าวก็ดีทำร้ายความน่าเชื่อถือของกระบวนการยุติธรรมเราก็ได้เห็นกันอยู่ทั่วไป เพราะฉะนั้นในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมว่าเป็นความวิตกกังวลที่มีเหตุมีผล ไม่ใช่อยู่ในภาวะวิตกจริตของกระผมหรือพี่น้องประชาชนที่กระผมได้รับฟังมา ก็ขอฝากท่านประธานรัฐสภาถึงท่านประธานคณะกรรมการธิการได้โปรดกรุณาเมตตาให้น้ำใจแก่กระผมได้บรรจุในมาตรา ๒๙๑/๑๘ ไว้ด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง กราบขอบพระคุณครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณหมอบรับ ต่อไปเชิญท่านสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล ครับ

นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสุโขทัย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมนั้นได้แปรญัตติในหน้า ๓๒๕ ซึ่งเป็นการที่แปรญัตติเพิ่มเติมจากร่างของรัฐบาลในมาตรา ๔ มาตรา ๒๙๑/๑ ถึงมาตรา ๒๙๑/๑๗ ผมเองนั้นได้แปรญัตติเพิ่มเป็นมาตรา ๒๙๑/๑๘ ขึ้นมา ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภาร่างรัฐธรรมนูญต้องไม่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนหมวด ๑ และหมวด ๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะใช้เวลาสั้น ๆ ในเหตุผลของผมในการที่ขอแปรญัตติเพิ่มในหมวดนี้ขึ้นมา เพื่อความมั่นใจแล้วก็เพื่อเป็นการวางกรอบของ สสร. ในเมื่อมี สสร. แล้ว

จะต้องมาทำการยกร่างในเรื่องของรัฐธรรมนูญนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเองนั้นซึ่งเป็น
คนจังหวัดสุโขทัยในฐานะเป็นถิ่นกำเนิดเมืองหลวงแห่งแรกของประเทศไทย และเป็น
ต้นกำเนิดของพระมหากษัตริย์ก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่กรุงสุโขทัยมากรุงศรีอยุธยา
กรุงธนบุรี กรุงรัตนโกสินทร์ มาจนยุคนี้ของเรานั้นก็มีสถาบันกษัตริย์เป็นที่เชิดหน้าชูตา
และเป็นที่เคารพรักของคนไทยทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรักษาแผ่นดิน รักษาอธิปไตย
เป็นจุดศูนย์รวมของคนไทยรวมจิตใจ ท่านพระองค์นั้นใช้สติปัญญาในการรักษาแผ่นดิน
แล้วก็มีคุณูปการต่าง ๆ มากมาย ผมจึงได้ขอความมั่นใจกับทางคณะกรรมการสิทธิเสียงข้างมาก
ในครั้งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านก็ได้ยืนยันว่าจะต้องคงหมวด ๑ และหมวด ๒ นี้ไว้ ผมเองนั้น
ในอาทิตยนี้กลับไปบ้านที่จังหวัดสุโขทัยเขาก็เป็นห่วงกันว่าการแก้รัฐธรรมนูญเห็นว่า
แก้ทั้งฉบับแล้วก็จะมีการล้มล้างเกี่ยวกับเรื่องสถาบันใหม่ -----

ผมเองจึงต้องมาขอคำยืนยันต่อประธานคณะกรรมการอีกครึ่งหนึ่ง โดยเฉพาะในหมวด ๑ ในบททั่วไป เกี่ยวกับเรื่องของประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีทั้งหมด ๗ มาตรา โดยเฉพาะ มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทรงใช้อำนาจในทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาลตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญก็ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ อยากให้คณะกรรมการได้ชี้แจงว่าในหมวดนี้ก็ยังคงอยู่เหมือนเดิมแล้วโดยเฉพาะในหมวด ๒ เกี่ยวกับเรื่องสถาบันพระมหากษัตริย์ นี่ก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าคนไทยทุกคนก็หวาดวิตกว่าการแก้รัฐธรรมนูญในฉบับนี้นั้นจะมีผลต่อการล้มล้างสถาบันหรือไม่ ท่านประธานก็จะเห็นว่าแม้กระทั่งที่เกิดเรื่องมาวัน ๒ วันที่หน้าศาลอาญาที่กรุงเทพมหานครท่านก็เห็นอยู่ ก็เริ่มออกมาอีกแล้วในการล้มล้างที่จะไม่ให้มีมาตรา ๑๑๒ ในครั้งนี้ก็เช่นกัน ก็มีการที่จะปลุกปั่นกันขึ้นมา แต่ผมก็คิดว่ารัฐบาลชุดนี้แล้วโดยเฉพาะ กรรมการชุดนี้ก็ไม่คิดที่จะมีการล้มล้างถึงขนาดนั้น เหตุทำตามที่มีกระแสในกลุ่มที่ไม่หวังดีจะล้มล้างสถาบันอย่างนี้เป็นต้นครับ กระผมจึงขอคำยืนยันจากกรรมการเสียงข้างมากอีกครั้งหนึ่งในครั้งนี้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

(จำลอง ดำรงจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผู้อภิปรายจบแล้วครับ ท่านประสิทธิ์ มันจะเสียเวลามากครับ ผ่านไปเถอะครับ สั้น ๆ นะครับ

จำลอง ดำรงจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ดำรงจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา จากจังหวัดสุรินทร์ครับ ท่านประธานครับ จริง ๆ แล้วอย่างที่ท่านประธานพูดผมไม่อยากจะประท้วงให้เสียเวลา เพราะผู้อภิปรายหลายท่านก็อภิปรายอยู่ในประเด็น แต่ผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้เน้นคำว่า ล้มล้างสถาบัน เน้นมาก เดียวผู้ฟังที่ฟังอยู่จะหาว่ากรรมการหรือรัฐบาลจะมีนโยบายในการที่จะล้มล้างสถาบัน ไม่ใช่ครับ เราแก้ไขรัฐธรรมนูญ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประสิทธิ์ประท้วงในประเด็นที่ท่านจะประท้วง

จำลองประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
ประเด็นก็คือที่กล่าวหาว่ามีบุคคลไปชุมนุมกันที่หน้าศาลอาญา อันนั้นเขาไปชุมนุม
เพื่อเรียกร้องขอความยุติธรรม เดียวจะเข้าใจผิดว่าใครจะไปล้มล้างสถาบันนะครับ

พลเอก อีร์เตก มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เข้าใจแล้วครับ
ต่อไปเป็นท่านชวรลัทธิ ชินธรรมมิตร เชิญท่านครับ

นางสาวชวรลัทธิ ชินธรรมมิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ราชบุรี) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ดิฉัน ชวรลัทธิ ชินธรรมมิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดราชบุรี เขต ๔ อำเภอบ้านโป่ง พรรคภูมิใจไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา วันนี้ดิฉันเอง
ได้ขอเสนอแปรญัตติในมาตรา ๒๙๑/๑๘ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
ของสมาชิกรัฐสภาว่ารัฐธรรมนูญต้องไม่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของหมวด ๑ และหมวด ๒
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ก็เป็นที่ทราบดีนะค่ะว่าสมาชิกรัฐสภาในที่นี้ก็มีการ
แปรญัตติในเรื่องราวเดียวกัน ก็คือในหมวด ๑ และหมวด ๒ จึงเป็นเรื่องราวที่จะต้องขอฝาก
ท่านกรรมการฯ ไม่ว่าเสียงข้างมาก เสียงข้างน้อย รวมกันเป็นกรรมการฯในส่วนของ
ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญตรงนี้ว่าหมวด ๑ และหมวด ๒ นี้มีความสำคัญกับชาติบ้านเมืองเป็น
อย่างยิ่ง ดิฉันโดยส่วนตัวในนามพรรคภูมิใจไทยแล้วก็พี่น้องประชาชนจากเขตอำเภอบ้านโป่ง
ในฐานะที่มีประชาชนประมาณ ๑๗๐,๐๐๐ คน ไม่ได้ติดใจเกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๒๙๑/๑
ถึงมาตรา ๒๙๑/๑๗ ที่ผ่านมาแล้วก็มีการเสนอที่จะโหวตให้กับกรรมการฯเสียงข้างมากด้วย
แต่ส่วนหนึ่งก็ต้องกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านกรรมการฯว่าในอนาคตอันใกล้นี้
ก็จะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ สสร. วันนี้ท่านกรรมการฯก็นั่งฟังอยู่และในอนาคตอันใกล้นี้
ก็ต้องมีว่าที่หรือแคนดิเดท (Candidate) ซึ่งจะต้องเป็น สสร. นั่งฟังอยู่ในฐานะที่เรื่องราวนี้นี้
เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับกฎหมายที่สำคัญที่สุดของประเทศไทยในเรื่องร่างรัฐธรรมนูญ -----

เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานว่าในหมวด ๑ นั้นหลายท่านก็ได้ชี้แจงแสดงความเข้าใจ ส่วนตัวดิฉันเองที่ได้เสนอคำแปรญัตติไว้ เพราะฉะนั้นก็ต้องมีความสำคัญตรงนี้เพราะว่า ในหมวด ๑ นั้นเป็นบททั่วไปที่มีมาตรา ๑ ถึงมาตรา ๗ เรื่องราวที่สำคัญที่เกี่ยวข้องนั้น ต้องบอกว่าเป็นเรื่องราวที่สำคัญยิ่งๆกับเรื่องของรัฐนั่นก็คือประเทศชาติ เพราะในมาตรา ๑ นั้น เกี่ยวกับราชอาณาจักรไทย ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันเป็นอันหนึ่งอันเดียวจะ แบ่งแยกไม่ได้ มาตรา ๒ การปกครองระบอบประชาธิปไตย ประเทศไทยมีการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาตรา ๓ เกี่ยวกับอำนาจอธิปไตย เป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภานั้นคะ แล้วก็มาตรา ๔ เกี่ยวกับความคุ้มครองซึ่งเกี่ยวกับศักดิ์และศรีของความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง ในมาตรา ๕ ประชาชนชาวไทยไม่ว่าเกิดที่ไหน ชาติ ศาสนาใดย่อมอยู่ในความคุ้มครองของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตรา ๖ ก็เป็นมาตราที่เกี่ยวกับว่าถ้าข้อความใดของกฎหมายขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ ก็เป็นอันบังคับใช้ไม่ได้ ในมาตรา ๗ ท่านในฐานะที่อยู่ในห้องนี้ก็เปิดลิ้นชักได้นั่นก็คือ หมวด ๑ ในส่วนของหมวด ๒ ซึ่งเป็นหมวดที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ ดิฉันเข้าใจได้ว่า ในมาตรา ๒๙๑/๑๑ ที่ท่านกรรมาธิการได้นำเสนอมาแล้วในที่ประชุมและผ่านไปแล้ว โดยการลงมติด้วยคะแนนที่ท่วมท้นนะคะ ในวรรคหน้านั้นปรากฏได้ว่าร่างรัฐธรรมนูญที่มีผล หรือการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติในหมวดที่ว่าด้วย พระมหากษัตริย์จะกระทำมิได้ ขอกราบขอบพระคุณในข้อบัญญัติตรงนี้ และวรรคต่อมา ก็คือในกรณีที่รัฐสภาวินิจฉัยว่าร่างรัฐธรรมนูญมีลักษณะตามวรรคห้าให้ร่างรัฐธรรมนูญนั้น เป็นอันตกไป อันนั้นก็เป็นการรวมที่ท่านกรรมาธิการได้นำเสนอไว้ แต่ข้อห่วงใยของดิฉัน จากพี่น้องประชาชน ๑๗๐,๐๐๐ คนนั้นได้ห่วงใยว่าปัจจุบันนี้สถาบันพระมหากษัตริย์นี้ ต้องบอกว่าในอดีตที่ผ่านมาและถึงปัจจุบันเป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจของคนไทยทั้งชาติ แล้วก็จะมีอะไร ๆ ที่พี่น้องประชาชนได้เห็นกันในข่าวต่าง ๆ ที่พยายามทำให้เป็นอะไร ๆ อย่างไร กว้างไปก็พิจารณาทั้ง และในหมวดที่ว่าด้วยพระมหากษัตริย์นี้ ดิฉันขอตั้งข้อสังเกตสักนิดหนึ่ง เพื่อให้ท่านกรรมาธิการได้รับฟังและได้ฟังไปถึงท่าน สสร. ในอนาคตซึ่งมาจากจังหวัดละ ๑ คน

๗๗ คน และมาจากการคัดสรร ๒๒ คน นั่นก็คือการคัดสรรจากรัฐสภานะคะ ถ้าอนาคตอันใกล้นี้ท่านได้นั่งฟังกันอยู่ก็ได้โปรดเอาเนื้อความตรงนี้ใส่ไว้ในหัวใจด้วยเพราะว่าในหมวดของพระมหากษัตริย์นั้นเป็นหมวดที่ ๒ ซึ่งถ้าบอกว่ามาตรา ๘ ของปัจจุบันนี้เป็นความรวมที่เรียกว่าครอบคลุมได้หมดทุกอย่างว่า องค์พระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะผู้ใดจะละเมิดมิได้ นั่นก็เป็นความรวมที่พระราชอำนาจของพระองค์นั้นมีครอบคลุมหมดทุกอย่างนะคะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็คงจะขอฝากบอกว่าในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ มีหลายมาตราที่เกี่ยวข้องและเป็นความละเอียดอ่อนที่พระราชอำนาจของพระองค์นั้นก็ยังมีถึง ไม่ว่าจะเป็นมาตราในหมวดของคณะรัฐมนตรี แล้วก็มาตรา ๑๙๐ ที่พระมหากษัตริย์ทรงมีพระราชอำนาจในการทำสัญญาต่าง ๆ นะคะ แล้วก็ส่วน ๑ บททั่วไปหลาย ๆ อย่างที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของพระมหากษัตริย์ที่จะทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีต่าง ๆ ตลอดจนในฐานะที่เกี่ยวกับองค์กรต่าง ๆ ตรงนี้จึงเป็นความห่วงใยที่จะฝากท่านกรรมการไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยว่าตรงนี้แม้ท่านจะวางไว้ในมาตรา ๒๙๑/๑๑ ไปเป็นบทสรุปรวมความแล้วแต่ข้อเสนอการแปรญัตติของดิฉันก็คือมาตรา ๒๙๑/๑๘ เหมือนที่ท่านสมาชิกรัฐสภาหลายท่านได้มีความห่วงใยว่าขอให้ไม่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในหมวด ๑ แล้วก็หมวด ๒ -----

ทั้งนี้ทั้งนั้นพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งชาติซึ่งมีถึง ๖๐ กว่าล้านคน ถ้าเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้ก็อาจจะประมาณ ๔๐ กว่าล้านคน ในที่สุดแล้วก็คงจะเสนอไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำประชามติ ถ้าหลาย ๆ ท่านสามารถทำรัฐธรรมนูญออกมาได้เป็นที่ยอมรับของปวงชนชาวไทย ดิฉันมั่นใจได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะผ่านประชามติด้วยเสียงเกินกึ่งหนึ่งแน่ะ ขอฝากไว้เป็นข้อสังเกตในเบื้องต้น ขอกราบขอบพระคุณค่ะ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านณรงค์ ดูดิ้ง ครับ

นายณรงค์ ดูดิ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายณรงค์ ดูดิ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้แปรญัตติไว้หลายมาตรา ได้พูดไว้บ้างแล้ว บางมาตราผมก็สละไม่พูดเพราะผมเห็นว่าหลายท่านได้พูดซ้อนกันแล้ว ด้วยเหตุด้วยผลนั้นได้พูดไปแล้วครับ แต่ว่าทั้งนี้และทั้งนั้นขึ้นอยู่กับท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการธิการจะฟังหูซ้ายออกหูขวา หูขวาออกหูซ้ายหรือเปล่า ผมคิดว่าหลายมาตราที่ควรแก่การพิจารณา โดยเฉพาะในการพิจารณาในห้องนี้นั้นเรามีสมาชิกอาวุโสหลายท่านไม่ว่าจะเป็นสภาสูงแล้วก็สภาผู้แทนราษฎรล้วนแต่มีเหตุมีผล อย่างไรก็ดีแล้วแต่วันนี้เป็นวันสุดท้ายที่ผมจะอภิปรายเรื่องรัฐธรรมนูญเพื่อยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าผมนั้นไม่เห็นด้วยกับแนวทางที่คณะกรรมการส่วนใหญ่ได้รับชัยชนะในการลงมติที่ผ่านมา เนื่องจากว่าหลายมาตราที่มีความกังวล ไม่ว่าจะเป็นผมเองหรือประชาชนที่บ้าน ประชาชนในพื้นที่ที่ผมไปสตั๊บริบฟังแล้วมีความกังวลเป็นอย่างมากว่ารัฐธรรมนูญที่เขียนลักษณะอย่างนี้นั้นน่าจะมีปัญหา แล้วก็ยังไม่ยืนยันที่ชัดเจนว่าจะมีผลในทางที่ดีหรือไม่ โดยเฉพาะการมอบอำนาจให้กับ สสร. ๗๗ ท่าน กับอำนาจของรัฐสภาแห่งนี้ ๒๒ ท่าน เป็น ๙๙ ท่านนั้นเป็นส่วนน้อยมากนะครับในการที่จะไปจัดทำรัฐธรรมนูญ อันนี้เป็นสิ่งที่กังวลอย่างยิ่ง แล้วรอบที่เราให้ก็ยังไม่ชัดเจนมากนักนะครับ อย่างไรก็ดีแล้วแต่ ในส่วนต่าง ๆ เหล่านั้นผมก็ได้ลงมติไปแล้ว ผมเป็นคนหนึ่งที่คัดค้านไม่เห็นด้วยกับมติที่ผ่านมา และผมคิดว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญวันนี้ผมก็ต้องคัดค้านจนถึงที่สุดว่าไม่เห็นด้วย เนื่องด้วยเหตุผลหลายประการ ผมไม่อยากจะพูดถึง แต่ประการสำคัญที่ผมจะพูดถึงก็คือว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญวันนี้ไม่ใช่เรื่องการแก้ไข เป็นการลบล้างรัฐธรรมนูญ

ทั้งหมดทั้งฉบับ ปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านความเห็นชอบของประชาชนทั้งประเทศมาแล้ว เราใช้สิทธิของคนส่วนหนึ่งที่ประชาชนไม่ได้มอบหมายให้มาแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่เราก็ใช้สิทธิเพื่อสร้างความเห็นชอบในการกระทำเท่านั้นเอง แต่โดยความเป็นจริงแล้วเราก็ต้องถามเจ้าของประเทศเจ้าของอำนาจเสียก่อนว่าเขาเห็นด้วยไหมในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่วันนี้เรารับนะครับ ผมไม่อยากจะพูดว่าเป็นการลุกลี้ลুকอน แต่ว่าได้ตั้งประเด็นที่ผ่านมาท่านประธานก็ทราบดีว่ากำหนดเวลาแน่นอนว่าจะต้องเสร็จเท่าโน้นเท่านี้ แล้วก็มีการกำชัยตลอดเวลา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่สบายใจทั้งสิ้นครับท่านประธาน

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านณรงค์กรุณาเข้าประเด็นนะครับ

นายณรงค์ ดุดิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : อย่างไรก็ตามแล้วแต่ผมเป็นส่วนหนึ่งที่ผมพูดนั้นเป็นเรื่องของเหตุผลว่าทำไมผมไม่เห็นด้วย ผมไม่ได้ไม่เห็นด้วยในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพียงแต่บอกว่ารัฐธรรมนูญมาตราไหนล่ะ ๓๐๐ กว่ามาตราที่รัฐบาลหรือว่าฝ่ายบริหารไม่สามารถจะดำเนินงานได้ จะทำงานได้ ไม่สามารถจะบริหารประเทศได้ มีอุปสรรคแล้วก็มาแก้กัน -----

แต่วันนี้จะครับท่านประธานมันเป็นเหตุผลว่าทำไมเราเป็นฝ่ายการเมือง เราเป็นฝ่ายพลเรือน ฝ่ายพลเรือนจะเป็นคนปฏิวัติเสียเองหรือ ปฏิวัติรัฐธรรมนูญ ฉีกรัฐธรรมนูญเสียเองหรือ อันนี้ต่างหากละครับ รัฐธรรมนูญนั้นผมยืนยันตลอดเวลาว่าเราพิจารณาที่เนื้อหามากกว่า พิจารณาที่ที่มา แต่ด้วยเหตุด้วยผลหลายอย่างที่พูดถึงว่าพิจารณาที่มาว่าเป็นพิษอะไรต่าง ๆ ผมถึงไม่เห็นด้วยอย่างไรครับ ท่านประธานครับ วันนี้มาตรา ๒๙๑/๑๘ นั้นผมได้แปรญัตติในส่วนที่แปรญัตติไว้แล้วครับ มาตรา ๒๙๑/๑๘ การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ต้องไม่จัดทำในลักษณะให้มีผลย้อนหลัง ลบล้างความผิดใด ๆ ซึ่งองค์กรตุลาการหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายได้ลงมติแล้วว่าบุคคลหรือคณะบุคคลนั้น มีความผิดหรือได้มีการตัดสินคดีแล้ว อันนี้เป็นเรื่องสำคัญครับท่านประธานด้วยความที่เป็นห่วง ในการจัดทำรัฐธรรมนูญนั้น

ประการที่ ๑ ที่ผมถึงได้แปรญัตติอย่างนี้เนื่องจากเกรงว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญ ก็ดีที่เรา กำลังจะมีขึ้นในอนาคตด้วยจำนวนอันน้อยนิดเกรงว่าจะไปออกกฎหมาย ร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลย้อนหลังเพื่อให้เกิดประโยชน์หรือโทษกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง อันนี้เป็น เรื่องสำคัญครับ การที่ให้ผลย้อนหลังนั้นไม่มีหรอกครับ ย่อมให้มีผลที่เกิดประโยชน์ส่วนใด ส่วนหนึ่งอย่างแน่นอน ผมถึงไม่เห็นด้วยครับ การทำกฎหมายรัฐธรรมนูญที่มีผลย้อนหลังนั้น สิ่งที่จะบอกไว้ชัดเจนก็คือเพื่อลบล้างความผิดใด ๆ เนื่องจากว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมาย สูงสุดของประเทศที่เราควรมีและควรปฏิบัติตามและควรดำรงไว้ละครับ เกรงว่าการลบล้าง เพื่อไปลบล้างทำให้มีลบล้างความผิดใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นเราพอจะเห็นลาง ๆ ว่าจะมีการ ทำโน้นทำนี่อยู่แล้ว สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จริง ๆ อยากฝากไปยังคณะกรรมการการ ผมเชื่อว่า คณะกรรมการการก็มีความรักต่อประเทศชาติ อย่าลืมนะครับรัฐธรรมนูญนั้นเรานั่งตรงนี้ไม่นานหรอกครับ ไม่ก็สมัยหรอกครับ เราก็ไปแล้ว แต่ประเทศชาติจะต้องอยู่ตลอดไปตราบใด ที่มีสยามประเทศหรือประเทศไทย เราจะยอมให้ประเทศเรานี้ตกอยู่ภายใต้อำนาจที่สุ่มเสี่ยง ต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรืออย่างไรครับ เพราะอย่างนั้นกติกามันถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ กติกา ไม่ใช่ว่าคิดจะแก้ได้ง่าย ๆ เพราะถ้าเราเขียนกฎหมายแก้กฎหมายต้องเขียนให้ชัดเจน เพื่อให้สภาร่างรัฐธรรมนูญที่เราจะมีขึ้นนั้นได้กำหนดให้ชัดเจน ผมถึงแปรญัตติในส่วนนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะยกตัวอย่างในส่วนนี้อีกว่าในการลบล้างความผิดใด ๆ

ซึ่งองค์กรตุลาการ อันนี้สำคัญครับ เนื่องจากว่าที่ผ่านมาอันนี้หลายต่อหลายองค์กรตุลาการได้ตัดสินได้ชี้ขาดว่ามีความผิดมากมาย บุคคลมากมายที่มีความผิดมาแล้ว ได้ชี้ขาดมาแล้ว เราจะยอมให้สภาร่างรัฐธรรมนูญก็ดี กฎหมายที่จะออกในสภาแห่งนี้ก็ดี ไปปลงล้างความผิดเหล่านั้นหรือครับ มันก็ไม่ต่างอะไรกับเขียนด้วยมือลบด้วยเท้า ไขใหม่ครับ ท่านประธาน ผมเชื่อว่าไม่ยอมแน่นอนเพราะท่านประธานเป็นผู้อาวุโสตรงนี้นะครับ ท่านประธานยอมไม่ยอมแน่นอนและผมก็ได้สดับตรับฟังไปยังพี่น้องประชาชนในพื้นที่ต่างก็ถามเห็นด้วยถามทั้งหลายด้วยความเป็นห่วงนะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความผิดใหญ่ ๆ โต ๆ ฉ้อราษฎร์บังหลวง ความผิดต่อสถาบันทั้งหลายอีกมากมายนะครับ สิ่งที่เป็นห่วงเหล่านี้ถ้าหากมีการกระทำอย่างนี้มันจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้กับประเทศชาติ มันจะเป็นแบบอย่างที่ไม่ควรมีไม่ควรจะเกิดขึ้นในประเทศไทยในฐานะที่ประเทศของเรานั้นการปกครองในระบบนิติรัฐไม่ใช่ระบบคณะบุคคลหรือส่วนบุคคลนะครับ ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมพูดถึงนะครับ องค์กรตุลาการ หรือองค์กรตามกฎหมายก็คือกฎหมายที่ผ่านมานั้นมีการพิจารณาการตัดสิน การพิจารณาคดีมิได้หมายถึงการตัดสินครับ

(นางสาวลีลาวดี วัชรโรบล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านณรงค์มีผู้ประท้วงครับ
เชิญครับ

นางสาวลีลาวดี วัชรโรบล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานคะ ดิฉัน นางสาวลีลาวดี วัชรโรบล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
พรรคเพื่อไทย ดิฉันขอประท้วงผู้กำลังอภิปรายทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ แล้วก็ข้อ ๔๙ นะคะ
ท่านแปรญัตติเอาไว้เพียงแค่ช่วงต้น ๆ ที่ท่านอภิปรายตอนนี้ออกไปนอกเหนือจากที่อภิปราย
เยอะแล้วค่ะ ขอให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัยด้วยค่ะ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คือผมพยายามฟังว่า
ท่านณรงค์กำลังกล่าวนำที่จะชี้แจงแสดงเหตุผลว่าทำไมท่านถึงเขียนคำแปรญัตติเอาไว้
อย่างนี้ะครับ แต่ว่าด้วยความเคารพท่าน ไกลไปนิดหนึ่งครับ ท่านช่วยกระชับเข้ามา
สู่ประเด็นของท่านครับ

นายณรงค์ ดุติง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : ขอบคุณครับท่านประธาน
แสดงว่าผมยังไม่ได้ออกไปนะเพียงแต่ไกล ยังไม่ได้ออกครับ อยากจะให้ผู้ประท้วงได้ฟังด้วย
บ้านนี้เมืองนี้ไม่ใช่เป็นของฝ่ายค้าน ไม่ใช่เป็นของรัฐบาล ด้วยความเป็นห่วงครับท่านประธาน
สิ่งที่ผมแปรญัตติผมจะพยายามไปอย่างรวดเร็ว นะครับ ด้วยความเห็นใจท่านประธานนะครับ
องค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายได้ลงมติแล้วว่าบุคคล หรือคณะบุคคลนั้นมีความผิด
หรือได้มีการตัดสินคดีแล้ว องค์กรของคณะบุคคลผมอยากจะยกตัวอย่างให้ท่านเห็นชัด ๆ
เพื่อท่านจะได้รู้ว่ามันเป็นอะไร คตส. อย่างไรครับ ที่ผ่านมามติหลายเรื่องเลย ลงมติแล้ว
เพื่อจะไปส่งไปยังอัยการ ส่งไปยังศาล วันนี้อยากจะถามท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการ
ว่าท่านเห็นด้วยไหมในการฉ้อราษฎร์บังหลวงเป็นหมื่น ๆ ล้านบาทที่ผ่านมา หรือว่าท่านจะ
ยอมไปอย่างนั้น ในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าของประเทศเหมือนผม เหมือนกับพี่น้องประมาณ
๗๐ กว่าล้านคนในประเทศนั้นล้วนแต่เป็นเจ้าของประเทศ รวมทั้งผู้ที่ประท้วงเมื่อสักครู่ด้วย
อยากจะถามว่าท่านมีความรู้สึกอย่างไร เป็นห่วงไหม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมถึงได้แปรญัตติ
เอาไว้ท่านประธาน ถึงแปรญัตติว่าไม่อยากจะให้มีผลย้อนหลัง ไม่อยากจะให้มีผลกระทบ

กระเทียมกับสิ่งเหล่านี้ อยากจะให้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็ต้องให้ดำรงไว้ซึ่งองค์กรเหล่านี้ต่างหากครับ ท่านประธานครับ ท่านประธานจะพูดอะไรเมื่อสักครู่นี้

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอภิปรายแต่ว่าอย่าไปกระทบถึงผู้อื่นเลยครับ เชิญครับ

นายณรงค์ ดุดิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม ณรงค์ ดุดิง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ครับที่ผมพูดอย่างนี้เนื่องจากว่าผมอยู่พื้นที่นี้ครับ เสร็จจากการประชุมต้องไปอยู่พื้นที่ประชาชนเป็นห่วงตลอดเวลาเลยครับ เป็นห่วงอย่างมากว่าประเทศไทยเรานาคตจะเป็นอย่างไร จะไปเขียนกติกากันอย่างไร น่าเป็นห่วงอย่างไร เราอยู่ได้เพราะมีประเทศ ไม่มีชาติเราอยู่ไม่ได้ ท่านประธานก็ทราบดีนะครับเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมไม่โทษพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะอยู่ภาคไหน ส่วนไหน เพราะประเทศไทยก็คือประเทศของเขา สมบัติของเขาเขามีสิทธิจะหวงแหน เราแค่เป็นตัวแทน เป็นเสมือนทูตหรือเป็นตัวแทนของเขาเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ ที่เขาพูด เขาสะท้อน ผมก็จำเป็นจะต้องมาสะท้อนต่อท่านประธานเพื่อสะท้อนไปยังคณะกรรมการการ เพื่อเอาสิ่งเหล่านี้ใส่เกล้าใส่หัวเพื่อจะได้หาหนทางในการคลายความกังวลของพี่น้องประชาชนครับ ท่านประธานครับ ผมจะไปอย่างรวดเร็ว

อีกประเด็นหนึ่งก็คือได้มีการตัดสินคดีแล้วครับ เมื่อครุ่นนี้พูดถึงอำนาจของ คณะกรรมการที่ผ่านมามาตามกฎหมายได้ตรวจสอบแล้ว แต่ไม่ถึงขั้นพิจารณาคดี ไม่ถึงขั้น ส่งฟ้องศาล วันนี้มี ๒ ส่วน ส่วนที่พิจารณาคดีแล้ว ส่วนที่ตัดสินคดีแล้ว จะเอาอย่างไรครับ ในฐานะท่านประธานคณะกรรมการการเมืองผมเข้าใจว่ากฎหมายดีถึงถ้าที่จะมาเป็นประธาน คณะกรรมการ ทราบว่าเป็นทนายความเสียด้วยซ้ำไป เป็นนักกฎหมาย สิ่งที่ตัดสินคดีแล้ว ท่านจะอย่างไร ท่านจะต้องคงไว้ในกรณีนี้ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ท่านจะต้องไม่แตะต้อง รัฐธรรมนูญใหม่จะต้องไม่แตะต้อง ใครทำผิดถูกดำเนินคดีนะครับ เพราะลูกชาวบ้านเล็ก ๆ ทำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ แถวบ้านผม ตำรวจจับหมด ถ้ามมว้าง ๆ บอกหาไม่ได้ คุณต้องเคารพ กฎหมาย เราอยู่ใต้ภายใต้กติกาของกฎหมายเท่านั้นนะครับ ถ้าไม่มีกฎหมายเราอยู่ไม่ได้ ประเทศชาติก็อยู่ไม่ได้ ท่านประธานครับ ผมก็ไม่อยากจะกังวลท่านมากนักครับ คงจะสรุป ตามที่ผมได้แปรญัตติไว้เพื่อพี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้านจะได้เข้าใจนะครับว่าวันนี้เรา ในฐานะฝ่ายค้านเราคัดค้าน มิได้คัดค้านในการแก้ไขทั้งหมด แต่คัดค้านประเด็นที่ ๑ ก็คือ ท่านไม่ได้เสนอว่าตรงไหนบ้างที่ควรแก้การแก้ไข

ประเด็นที่ ๒ คัดค้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งนี้เป็นการลบล้างรัฐธรรมนูญ ทั้งฉบับซึ่งไม่มีเหตุผลอย่างยิ่งครับท่านประธาน

ผมขอสรุปการอภิปรายของผมในวันนี้ด้วยพระวอพระตที่ท่านได้กล่าวไว้ เพื่อเป็นสติกับพวกเราทุกคนรวมทั้งผมด้วยครับ ท่านบอกไว้ว่าบุคคลที่จะเป็นคนกลอกกลิ้ง ไม่น่าเชื่อถือนั้นมีอยู่ ๓ ประการนะครับ

ประการที่ ๑ เมื่อเขาพูดแล้วเขาชอบโกหก

ประการที่ ๒ เมื่อเขาได้รับอำนาจ ไม่ว่าจะอำนาจทางการเมืองหรือปากสิ่งของ อะไร เขาชอบทำลาย

ประการที่ ๓ เมื่อเขาให้สัญญาแล้วเขาไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญา ๓ ประการนี้ ท่านศาสตราจารย์ได้ห้ามไว้ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเจิมมาศ จีงเลิศศิริ ครับ

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน เจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันได้แปรญัตติมาตรา ๒๙๑/๑๘ เพิ่มเติม

การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญต้องไม่จัดทำในลักษณะให้มีผลย้อนหลังลบล้างความผิดใด ๆ ซึ่งองค์กรตุลาการหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายได้ลงมติแล้วว่าบุคคลหรือคณะบุคคลนั้นมีความผิดหรือได้มีการตัดสินคดี ท่านประธานคะ คนที่กล้าทำผิดก็ต้องกล้ารับผิด ในวันนี้มีความพยายามที่จะออกมาท้วงติง ออกมาทวงถามถึงความเป็นธรรมให้กับผู้ที่ถูกจองจำในกรณีเผาบ้านเผาเมืองค่ะ มีความพยายามที่จะออกมาลบล้างความผิดให้กับคนเหล่านี้ที่เคยกระทำผิดต่อชีวิตและทรัพย์สินของคนไทยด้วยกัน ชีวิตอันบริสุทธิ์ที่ต้องถูกสังเวณะคะ บ้านเมืองที่ถูกเผาเป็นว่าเล่น เศรษฐกิจพังพินาศ สิ่งเหล่านี้ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าคนที่กระทำผิดแล้วถูกลบล้างความผิด ไม่ต้องรับผิดชอบ ดิฉันขอย้อนหลังไปเมื่อ ๓ ปีก่อน ในช่วงสงกรานต์แบบนี้ค่ะ ช่วงเดือนเมษายน เมื่อปี ๒๕๕๒ หลายคนอาจจะลืมเหตุการณ์วันนั้นไปแล้ว แต่สำหรับญาติมิตรของผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ เขาไม่มีวันลืมเหตุการณ์เหล่านั้นได้ ดิฉันก็เป็นคนหนึ่งที่ได้ฝังใจกับเหตุการณ์ในวันนั้น แล้วก็ยังคงค้างคาใจว่าเหตุการณ์ในครั้งนั้นคนที่กระทำผิดต้องรับโทษไหม หรือจะปล่อยให้ลอยนวล ในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ เหตุเกิดช่วงเวลาสาย ๆ ที่แฟลตดินแดงนะคะ ดิฉันจะเล่าอย่างพอสังเขปแล้วก็พูดแต่ความจริงค่ะ ในช่วงสาย ๆ วันนั้นที่แฟลตดินแดงค่ะ

พลเอก อีร์เดก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : อย่างนี้นะครับท่านเจิมมาศ คืออยากจะฟังเหตุผลที่ว่าทำไมท่านจะต้องเขียนว่า ต้องไม่ทำในลักษณะอะไร อย่างที่ท่านอ่านเมื่อสักครู่นี้ กรุณาอย่าให้ตัวอย่างมันไกลออกไปนะครับ

นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ไกลเลยคะท่านประธาน ก่อนที่ดิฉันจะเข้าถึงเหตุผลว่าทำไมถึงต้องแปรญัตติอย่างนั้น ดิฉันก็ต้องให้เหตุและผลว่าเพราะเหตุใดนะคะ ในวันนั้นมีการยึดรถแก๊สที่แฟลตดินแดง แล้วก็ยึดตัวประกันไว้แล้ว เตรียมเปิดวาล์วแก๊สเพื่อที่จะเผา นะคะ แล้วถามว่าแฟลตดินแดง ที่นั้นมีประชาชนอยู่หลายพันคน แต่โชคดีที่สถานการณ์สามารถควบคุมได้ แล้วคนเหล่านั้น เขาก็ถอยร่นมาตามเส้นทาง มาถึงเพชรบุรี ซอย ๕ ซอย ๗ มีการทำร้าย มีการยิงใส่รถ ใส่อาคารบ้านเรือน มีวัตถุต้องสงสัยตกเข้าไปในมัสยิดเพชรบุรี ซอย ๗ ด้วย มาถึงอรุณพงษ์ มีการยึดรถเมล์ เพลารถเมล์แล้วก็สุดท้ายที่นางเลิ้งคะ มีผู้ประท้วงคะ

(นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย ได้ยืน และยกมือขึ้น)

พลเอก อีร์เดก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงราย) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ผม นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้อภิปรายในข้อบังคับ ข้อ ๔๓ นอกประเด็นจริง ๆ ครับท่านประธาน ท่านประธานต้องวินิจฉัยนะครับ คือถ้าเล่าแบบนี้ มันไม่จบ ถ้าท่านเล่าจบก็ยังไม่เข้าใจแล้วที่มุกาเบ มันฆ่า ๙๑ ศพละ ท่านจะเอามาพูดใหม่ ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีร์เดก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอท่านเจิมมาศ ช่วยกรุณาสรุปโดยหลักเลี้ยงสิ่งที่ผมได้เตือนท่านไปแล้วเมื่อสักครูนี้นะครับ เชิญครับ

นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันมาถึงขั้นสุดท้ายแล้วก็คือแล้ว ๆ นางเลิ้งนี่เองคะ ไม่ได้ไปไกลเลย ก็ใกล้จะจบอยู่แล้ว ก็มีประท้วงก็ทำให้เสียเวลา คือเหตุการณ์ที่นางเลิ้งนี้นะคะ การที่ผู้ชุมนุมยึดรถเมล์จะมาเผาบ้านเผาเมืองของเขา คนที่เป็นเจ้าของบ้านเขาก็ต้องออกมาปกป้อง แต่ผลที่เขาได้รับ

ก็คือลูกกระสุนที่ยิงใส่ทำให้เกิดผู้บาดเจ็บไป ๑๐ กว่าราย ผู้เสียชีวิต ๒ ราย ดิฉันทวงถามว่าใครจะรับผิดชอบชีวิตอันบริสุทธิ์ของพวกเขาเหล่านั้นนะคะ ถ้าคนที่กระทำความผิดแล้วสามารถลบล้างความผิดได้ไม่ต้องรับโทษ ดิฉันถึงต้องกล่าวนำเช่นนั้นให้เห็นว่าคนทำผิดก็ต้องรับผิดชอบ ถ้าทำผิดก็ต้องกล้ารับผิดชอบ ชนชั้นใดเขียนกฎหมายก็เพื่อชนชั้นนั้น ชนชั้นใดร่างรัฐธรรมนูญก็เพื่อชนชั้นนั้น แต่ว่าหลังจากที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านโดยไม่ฟังเสียงท้วงติงของตัวแทนประชาชนในรัฐสภาแห่งนี้ ดิฉันถือว่ามีการละเมิดละเมิดคะ เหมือนกับว่าท่านมีเป้าหมายที่ตั้งไว้แล้วถึงแม้สมาชิกรัฐสภาจะอภิปรายให้เหตุผลอย่างดีเยี่ยมอย่างไรก็ตามเวลาท่านตอบท่านก็ไม่ได้ตอบตามที่เขาทวงถาม ท่านตอบตามที่ท่านคิดไว้แล้วมีเป้าหมายไว้แล้ว เหตุผลดี ๆ หลายเรื่อง อย่างเช่นการขอให้คงไว้ซึ่งหมวดพระมหากษัตริย์และพระราชอำนาจ การคงไว้ซึ่งองค์กรอิสระต่าง ๆ องค์กรอัยการ ศาล การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การที่ให้ สสร. ต้องเว้นวรรค ๕ ปี ไม่ลงสมัครรับเลือกตั้ง การทีหลังจากร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วขอให้ส่งกลับมาที่สภาก่อนที่จะไปทำประชามติ เหตุผลดี ๆ เหล่านี้แต่ท่านไม่รับฟังเลย ดิฉันจึงสงสัยว่าการที่ท่านตั้งเป้าหมายไว้แล้วว่าจะต้องให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกมาหน้าตาเป็นอย่างไร เป้าหมายเป็นอย่างไร ดิฉันไม่ทราบ ไม่แน่ใจว่าเป้าหมายของท่านคืออะไร แต่ดิฉันแน่ใจแน่ ๆ ก็คือว่าไม่ได้ทำเพื่อประชาชนคนส่วนใหญ่ของประเทศนะคะ แล้วก็คนทั่วประเทศจะต้องจำใจยอมรับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้อย่างไร ถ้ารัฐธรรมนูญที่มีวาระซ่อนเร้นอยู่ในหลายประเด็นน่าเป็นห่วง ถ้าคนทำผิดแล้วไม่ต้องรับผิดชอบบาปจะตกอยู่กับใคร ตกอยู่กับประเทศของเรา ประเทศจะเสียหายขนาดไหน คดีทุจริต สุวรรณภูมิ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ใครรับผิดชอบท่านคงจะลืมไปแล้วหลาย ๆ ท่าน แต่ว่าดิฉันอยากจะบอกให้ทราบว่าเงิน ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ทำอะไรได้บ้าง

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับ
เชิญท่านสนั้ยครับ

นายสนั้ย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ผม นายสนั้ย
จุลพงศธร ในนามสมาชิกรัฐสภา ต้องขอประทานโทษคุณเจิมมาศนิดเดียวครับ จริง ๆ ผมเอง
ไม่ควรจะประท้วงคุณเจิมมาศเลยครับ เขาก็เป็น ส.ส. ใหม่รุ่นน้อง แต่ผมมีความรู้สึกว่าการ
อภิปรายที่ท่านประธานให้กรุณาตีความว่าเอาเถอะ ดูจริง ๆ แล้วมันก็ไม่ได้ถูกเรื่องเท่าไร
แต่แล้วก็ให้อภิปรายไป อย่างกรณีที่ท่านพูดถึงเรื่องสุวรรณภูมิพูดถึงเรื่องอะไรต่าง ๆ จะว่าเป็น
การยกตัวอย่างประกอบมาตรา ๒๙๑/๑๘ ในหน้า ๓๒๕ ก็ยังไม่ใกล้ท่านประธานครับ
ถ้าจะเป็นการฝึกพูดบอกกันให้ชัด ๆ เลย เพื่อจะฝึกพูดกันไปอย่างนี้ไม่ว่าครับ แต่นี่มันเป็น
เวลาสำคัญที่ประชาชนเขาจับตาดูอยู่ ผมเลยอยากให้ท่านประธานกรุณาหน่อยเถอะครับว่า
ข้อ ๔๓ กับ ข้อ ๙๙ การไปพูดถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ก็ดีในมาตรา ๒๙๑/๑๘ หน้า ๓๒๕
ก็ไม่มี ลักษณะอย่างนี้ผมว่าอยากจะให้ท่านประธานช่วยกรุณาหน่อยเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอเรียนท่านเจิมมาศ
อีกครั้งหนึ่งครับว่าขอความกรุณาให้ท่านกระชับแล้วก็อยู่ในสิ่งที่ท่านได้สงวนคำแปรญัตติไว้
นะครับ สำหรับตัวอย่างผมได้เรียนไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ว่าขอหลีกเลี่ยงตัวอย่างที่บางตัวอย่าง
มันก็ยังไม่ชัดเจน มันยังอยู่เป็นคติความอยู่มันยังไม่จบ ผมว่าอย่าไปเอาอะไรมาเลยนะครับ

(นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมบุรณ์ต่อครับ

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตประท้วงท่านสมาชิกรัฐสภารุ่นพี่ผู้อาวุโส จริง ๆ แล้วผมไม่คิดว่า
จะได้ยินจากปากของรุ่นพี่อย่างนี้เลยครับ หมิ่นเพื่อนสมาชิกด้วยกันว่าเป็นการฝึกพูด ขณะนี้
สมาชิกรัฐสภาท่านเจิมมาศกำลังใช้บทบาทหน้าที่ของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แล้วก็สมาชิกรัฐสภาทำหน้าที่ปกป้องรัฐธรรมนูญช่วยเหลือประเทศชาติ แต่กลับถูกดูหมิ่น
จากสมาชิกรุ่นพี่ ผมคิดว่าคงไม่ต้องถอนคำพูดแต่ผมจะได้รู้นิสัยของรุ่นพี่ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านก็ได้อธิบายชี้แจงแล้ว
เชิญท่านเจิมมาศต่อเลยครับ

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ก่อนที่ดิฉันจะอภิปรายต่อ ดิฉันขอประพจน์นะคะ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยมีอะไรต่อครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ต้องขอประทานโทษ
ผมไม่ได้ไปดูถูกดูแคลนอะไรน้อง ๆ นะครับ ต้องขออภัย แต่ว่าการประพจน์เสริมเพื่อให้
อีกคนหนึ่งเสียหายมันเป็นเทคนิคเก่า ๆ แก่ ๆ เหลือเกินครับ ซึ่งผมก็แสดงต่อท่านประธาน
มาตลอดเวลาว่าผมเองอยากจะทำให้การประชุมเป็นที่ศรัทธาของประชาชนเขา และท่านแปรญัตติ
แค่ ๓ บรรทัด ไม่ใช่คนเดียวครับ หลายคนละครับ อภิปรายวนเวียนท่านประธานก็เกรงใจ
ก็ให้เกียรติทุกอย่าง ผมที่นำเสนออย่างนี้น่าจะเป็นทางออกที่ดีด้วยกันครับ

(นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านได้อธิบายซึ่งกันและกันแล้ว
ผมว่าท่านเจิมมาศต่อเถอะครับ อย่าต่อปากต่อคำ ต่อเลยครับ เชิญอภิปรายเถอะครับ

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉัน
ขอประพจน์ค่ะ ผู้ที่ประพจน์ดิฉันว่าฝึกพูด ดิฉันไม่สนใจนะค่ะว่าการอภิปรายของดิฉันเป็น
การฝึกพูดหรือไม่ แต่ที่ดิฉันมั่นใจก็คือดิฉันทำหน้าที่ของดิฉันในสภาผู้แทนราษฎรในรัฐสภา
แห่งนี้ เพื่อตัวแทนที่ดิฉันเป็นตัวแทนให้กับปวงชนชาวไทย

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเจิมมาศได้ชี้แจงแล้วว่า ท่านไม่ได้ฝึกพูด เชิญท่านอภิปรายต่อเถาะครับ

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ต้องถอนด้วยค่ะ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ นิดหน่อยเอง

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ต้องถอนค่ะ เพราะดิฉันไม่ได้มาฝึกพูดนะค่ะ ดิฉันมาอภิปรายทำหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาค่ะ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านต่อเถาะครับ

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถือว่าเป็นการดูหมิ่นค่ะ ดิฉันต้องขอให้ถอนค่ะ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ร้ายแรงขนาดนั้นหรือครับ เชิญต่อเถาะครับ

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ยืนยันว่าดิฉันขอให้ถอนค่ะท่านประธาน

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นท่านสนั้ยช่วยหน่อย

นายสนั้ย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านครับ ไม่มีเจตนาครับ ยินดีครับ ถอนครับ เพียงแต่บอกว่าขอให้อภิปรายเข้าประเด็นไม่อย่างนั้น มันจะมองเป็นอย่างนั้นไปได้เท่านั้นเองครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันพูดไปแค่เพียง ๖ นาที ยังไม่ถึง ๗ นาที

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอภิปรายเถาะครับ ท่านถอนแล้วครับ

นางเจิมมาศ จีงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันเลยลืมก็ต้องเริ่มต้นใหม่ไหมนะค่ะ เมื่อสักครู่ดิฉันพูดถึงคดีทุจริตสนามบินสุวรรณภูมิ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ดิฉันจะชี้ให้เห็นว่าเงิน ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านนั้นมีความหมายต่อประเทศขนาดไหน

พลเอก อีร์เตก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เรื่องนั้นจบไปแล้วหรือครับ
คดีจบไปหรือยังครับ

นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
เดี๋ยวท่านประธานฟังดิฉันพูดค่ะ นิดเดียวค่ะ จะได้จบเร็วค่ะ ถ้าประท้วงก็จะจบช้านะคะ

พลเอก อีร์เตก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ผมอยากจะขอให้ท่านเจิมมาศ
อยู่ในเรื่องที่ท่านขอแปรญัตติไว้เถอะครับ ท่านตั้งตัวอย่าง

นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานต้องฟังก่อนว่าอยู่ในเรื่องหรือไม่ ถ้าไม่ให้ดิฉันพูดท่านประธานก็ไม่ทราบว่าจะ
อยู่ในเรื่องหรือไม่

พลเอก อีร์เตก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เอะละครับ ผมให้โอกาสท่าน
ท่านกรุณาพูดสั้น ๆ นะครับ

นางเจิมมาศ จิ่งเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ไม่ต้องประท้วงแล้วนะคะ ดิฉันชี้ให้ดูว่างประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้นทำประโยชน์
ให้กับประเทศชาติได้มากเพียงใด ยกตัวอย่างนิดเดียวค่ะ ถ้าเราจะสร้างศูนย์อนามัยพร้อม
อุปกรณ์ครบครัน ๑ แห่ง ใช้เงินสมมุติว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้
เราสร้างได้ ๓๐๐ แห่ง หรือเราจะสร้างถนนจากจังหวัดเชียงใหม่ไปสุโขทัย-ลพบุรี จากเหนือสุด
ไปใต้สุด เราสามารถสร้างถนนได้ ๑๕ รอบด้วยกันนะคะ

(นางสาวลีลาวดี วัชโรบล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

พลเอก อีร์เตก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นางสาวลีลาวดี วัชโรบล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานคะ ดิฉัน นางสาวลีลาวดี วัชโรบล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
พรรคเพื่อไทย ดิฉันขอประท้วงผู้กำลังอภิปรายนะคะ ท่านประธานคะ ผู้กำลังอภิปรายทำผิด
ข้อบังคับ ข้อ ๙๙ ซึ่งให้สมาชิกรัฐสภาอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ หรือข้อความที่มีการแก้ไข
เพิ่มเติม หรือที่มีการสงวนคำแปรญัตติที่มีการสงวนความเห็นไว้เท่านั้นนะคะ แต่สิ่งที่ผู้กำลัง
อภิปรายพูดนั้นนอกประเด็นค่ะ ขอให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยค่ะ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเจมมาต ผมได้เตือนหลายหนแล้วนะครับ ขอให้ท่านอยู่ในประเด็นเถอะครับ

นางเจมมาต จิงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุนท่านประธานคะ ถ้าผู้ประท้วงฟังให้ดีจะรู้ว่าไม่นอกประเด็นเลยนะคะ ไกลจะจบอีกนิดเดียวคะ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านโปรดอย่าเถียงคำวินิจฉัยนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นางเจมมาต จิงเลิศศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าอย่างนั้นดิฉันต้องขออ่านญัตติที่ดิฉันแปรญัตติให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภาร่างรัฐธรรมนูญ ต้องไม่จัดทำในลักษณะให้มีผลย้อนหลังลบล้างความผิดใด ๆ ซึ่งองค์กรตุลาการหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายได้ลงมติแล้วว่าบุคคลหรือคณะบุคคลนั้นมีความผิดหรือได้มีการตัดสินคดี ท่านประธานคะ คนจนทำผิดติดคุกคะ คนรวยทำผิดแก้กฎหมายไม่ต้องติดคุกนะคะ สังคมเราทุกวันนี้ควรจะต้องแยกแยะความดีความชั่วออกจากกันนะคะ เอามาปนกันไม่ได้ คนทำความดีต้องได้รับการยกย่อง เชิดชู คนทำความชั่วจะต้องได้รับโทษ ถ้าทำผิดก็ต้องยอมรับผิด ถ้ารับผิด ไม่ใช่ทำให้สังคมสับสน อีกหน่อยสังคมก็จะมองว่าคนทำความผิดแล้วประสบความสำเร็จ คนทำความผิดแล้วได้สินะคะ ไม่ต้องเกรงกลัวความผิด เราจะปล่อยให้สังคมไทยเราเป็นเช่นนั้นหรือคะ ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไปคะท่านประธาน

พลเอก อีริคช มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมบурณ อุทัยเวียนกุล ครับ

นายสมบурณ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมบурณ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้แปรญัตติในมาตรา ๒๙๑/๑๘ โดยขออนุญาตท่านประธานได้อ่านข้อความ ผมได้แปรญัตติมาตรา ๒๙๑/๑๘ เพิ่มเติม มีข้อความดังนี้ การจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภา ร่างรัฐธรรมนูญต้องไม่เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของหมวด ๑ และหมวด ๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ท่านประธานครับ เราคงใช้เวลากันมา ๑๐ กว่าวันแล้วในการแปรญัตติ ผมก็เชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาจำนวน ๑๐๐ กว่าท่านด้วยกันที่ได้นำเสนอประเด็นต่าง ๆ ให้กับท่านคณะกรรมการ แล้วก็คิดว่าคงจะต้องฝากไปถึงสมาชิก สสร. ที่จะเกิดขึ้น ท่านประธานครับ หลายคำตอบที่เราได้รับก็คือหลายท่านก็บอกว่าโดยส่วนใหญ่เราก็คิดไปเองทั้งสิ้น ขณะนี้ สสร. ยังไม่เกิดเลย เราก็ไม่รู้ว่า สสร. เขาจะร่างรัฐธรรมนูญกันอย่างไร อย่าคิดไปเองก่อน ท่านประธานครับ แนนอนครับมันมีภาชิตโบราณบอกไว้ว่า ไม่มีไฟก็คือไม่มีคว้น ไม่มีมูลสุนัขไม่ชี้ง่าย ๆ ก็คือเนื่องจากมันมีสิ่งชี้ นำ มันมีสิ่งที่บอกเหตุไว้ว่าอนาคตข้างหน้ามันน่าจะเป็นอย่างไร วันนี้ถ้าเกิดไม่มีแผ่นดินไหวก็คงไม่มีสึนามิ ถูกไหมครับ ท่านประธานครับ จำนวน ๑๐ กว่าที่สมาชิกรัฐสภาของเราพยายามแปรญัตติแล้วก็ชี้แจงให้ท่านคณะกรรมการได้รับทราบ ผลปรากฏว่าเราไม่เคยรับการแก้ไขในการแก้รัฐธรรมนูญ ในครั้งนี้เลยครับ ผมก็เชื่อว่าวันนี้ท่านประธานคณะกรรมการแล้วก็คณะกรรมการทุกท่านใช้เสียงข้างมากในการนำกฎหมายฉบับนี้ผ่านไปได้ ท่านประธาน สิ่งที่ผมขอแปรญัตติ ด้วยความเป็นห่วง วันนี้ผมเชื่อว่าท่านคณะกรรมการก็คงไม่เพิ่มเติมให้กระผมแนนอนครับ ก็คงเป็นเพียงประเด็นฝากไปถึงสมาชิก สสร. ในอนาคตก็แล้วกันนะครับ ที่ผมขอเพิ่มเติม ก็คือจะต้องไม่มีการแก้ไขในส่วนของหมวด ๑ แล้วก็หมวด ๒ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หมวด ๑ เกี่ยวกับบททั่วไป ว่ากันด้วยมาตรา ๑ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ ก็คงมีหลายท่านได้ชี้แจงตั้งแต่มาตรา ๑ มาตรา ๒ ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข แล้วก็มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตย

ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตไม่อ่านเนื่องจากมีหลายท่านได้พูดถึงไปแล้ว อยากเรียนว่าท่านคณะกรรมการการก็ได้มีการแก้ไขสอดคล้องกับที่ผมได้แปรญัตติไป ก็คือมีการแก้ไขในมาตรา ๒๙๑/๑๑ วรรคห้า ขออนุญาตท่านประธานนิดเดียวครับเพื่อผมจะได้ไม่ต้องใช้เวลาในการอภิปราย คณะกรรมการได้แก้ไขมาตรา ๒๙๑/๑๑ วรรคห้า ดังนี้ครับ ร่างรัฐธรรมนูญมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนรูปของรัฐ หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐ หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยพระมหากษัตริย์จะกระทำมิได้นะครับ ท่านประธานจะสังเกตว่ามันจะเข้าสู่หมวด ๑ แล้วก็หมวด ๒ แต่ที่นี้เนื่องจากที่ผมได้อภิปรายในมาตรา ๔ ที่ผ่านมาผมขออนุญาตคำชี้แจงจากท่านประธานหรือคณะกรรมการนิดเดียวครับท่านประธาน ถ้าท่านประธานคณะกรรมการได้ชี้แจงให้สภาของเราในมาตรา ๒๙๑/๑๑ วรรคห้า -----

การเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โอเค เราเข้าใจเหมือนกัน หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐครับ ตรงนี้ผมพยายามที่จะดูรูปแบบของรัฐธรรมนูญว่าคำนี้มันหมายถึงเรื่องใด มันมีคำจำกัดความว่าอย่างไร คำว่าการเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐนะครับ ถ้าเกิดท่านสามารถชี้แจงให้สมาชิก หรือกระผม หรือพี่น้องประชาชน ได้รับทราบอย่างชัดเจน ผมคิดว่าการเพิ่มมาตราของผมผมเห็นด้วยกับทางคณะกรรมการ

หมวด ๒ ผมเป็นห่วงมากก็คือเรื่องของว่าด้วยหมวดพระมหากษัตริย์นะครับ ท่านประธานก็คงทราบว่าเราอยู่ในระบอบการปกครองที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา ๘๔ พรรษา ท่านได้ทำเพื่อพี่น้องประชาชนชาวไทยอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นโครงการพระราชดำริ แม้แต่พระราชวังของท่านครับ ก็ยังเป็นที่ทดลองในการทำเพื่อพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเกษตรหรือโครงการน้ำทั้งหลาย แต่ว่าหลังจากเปลี่ยนรัฐบาล โดยเฉพาะในช่วงรัฐบาล ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ที่ผ่านมา ท่านประธานทราบไหมครับ มีการชุมนุมในประเทศของเรา ในการชุมนุมเรียกร้องประชาธิปไตยในครั้งนั้นเกิดคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพหรือหมิ่นสถาบันขึ้นมามากมายครับ วันนี้ท่านประธานจะเห็นว่าคดีเริ่มจะมีการเปลี่ยนแปลงจากที่เคยเข้าข่ายหมิ่น วันนี้รูปแบบรัฐ เมื่อรัฐเปลี่ยนอำนาจไป คดีก็อาจจะเปลี่ยน และโดยเฉพาะเมื่อช่วง ๒-๓ วันที่ผ่านมา มีเหตุการณ์ชี้ว่าในการที่จะแก้ไขกฎหมายอาญามาตรา ๑๑๒ นะครับท่านประธานครับ ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมเป็นห่วงครับ ท่านประธาน เพราะว่าถ้าเกิดการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่จะเกิดขึ้นคนที่วินิจฉัยว่ามันผิดมาตรา ๒๕๑/๑๑ วรรคห้าหรือไม่ ก็คือประธานรัฐสภา ถ้าเกิดประธานรัฐสภาเป็นท่านประธาน ขณะนี้ผมก็ให้การเคารพศรัทธาท่านมากครับ ท่านเคยเป็นผู้ตรวจการรัฐสภาเราให้การยอมรับนับถือ แต่ถ้าเกิดเป็นประธานรัฐสภาที่มาจากการพรรคการเมือง เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ผมก็เลยไม่มั่นใจ ท่านประธานครับ ทั้ง ๒ หมวดที่ผมขออนุญาตแปรญัตติเพิ่มเติมนะครับ

หมวด ๑ เรื่องการเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐ ก็อยากจะขอความคิดเห็นจากท่านประธานคณะกรรมการ

หมวด ๒ ผมก็ต้องขอขอบคุณทางรัฐสภาของเราที่ได้เพิ่มเติมในเรื่องการเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยพระมหากษัตริย์เข้าไปในกฎหมายฉบับนี้แล้ว อย่างไรก็ตามแต่ เนื่องจากการลงมติจำเป็นจะต้องใช้เสียงของสมาชิกนะครับ ผมอยากฝากท่านสมาชิกทุกท่านว่าเราอย่ายกประเทศของเราให้ใครเลยครับ อย่ายอมเป็นเครื่องมือของใคร อย่าเห็นแก่อามิสสินจ้างจากใครก็แล้วแต่ที่เป็นโจรปล้นเงินประเทศของเราไปครับ รักประเทศของเราเถอะครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธานครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) :   ครับ ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้ไม่มีผู้อภิปรายในประเด็นนี้แล้วนะครับ ผมขอปิดการอภิปรายครับ ท่านประธานสามารถเชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) :   ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก็กราบเรียนว่า กรรมการเสียงข้างมากเราได้ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมมาถึงเฉพาะมาตรา ๒๙๑/๑๗ เท่านั้นเองตามร่างเดิมของรัฐบาลที่รับหลักการไป ส่วนที่ท่านสมาชิกได้ขอแปรญัตติแล้วขอสงวนความเห็นโดยกรรมการเสียงข้างน้อย หรือท่านสมาชิกได้สงวนคำแปรญัตติไว้จะเป็นมาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ มาตรา ๒๙๑/๒๐ มาตรา ๒๙๑/๒๑ มาตรา ๒๙๑/๒๒ มาตรา ๒๙๑/๒๓ อะไรก็ตามนะครับ -----

ถ้าท่านทั้งหลายจะไปอ่านดูส่วนใหญ่ก็จะมีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน เช่นท่านก็ไปเติมข้อห้าม
เรื่องไม่ให้ สสร. ไปเขียนรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ในทางที่จะไปแตะหมวดตุลาการบ้าง ไปแตะ
หมวดองค์กรอิสระบ้าง หรือไปเขียนในทำนองที่จะไปปล้ำคำตัดสินของศาลที่ได้ทำไปแล้วบ้าง
นอกจากนั้นแล้วบางท่านก็ยังห่วงใยอยากจะให้บัญญัติเรื่องของการห้ามไม่ให้ สสร.
ซึ่งทำหน้าที่ไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองหลังจากที่ได้ทำหน้าที่ไปแล้ว ถ้าสุดท้ายท่าน
ผู้อภิปรายเพิ่งนั่งลงก็คือท่านก็ยังเสนอว่าน่าจะเขียนเรื่องห้ามไม่ให้ไปแก้ไขหมวด ๑ หมวด ๒
ของรัฐธรรมนูญ นั่นก็คือหมวดทั่วไปและหมวดพระมหากษัตริย์ ซึ่งจริง ๆ ท่านประธานครับ
เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นสาระที่เราได้พูดกันมาแล้วในมาตรา ๒๙๑/๑๑ (๕)
ซึ่งผมก็ได้เรียนตอบหลายครั้งว่าในข้อห้ามที่เราได้ห้าม สสร. ไว้ เราห้ามไว้เฉพาะ
๓ เรื่องหลัก ๆ ในเรื่องห้ามไปเขียนรัฐธรรมนูญในกรณีที่จะไปกระทบต่อรูปแบบการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ห้ามไปเปลี่ยนรูปของรัฐ
และห้ามไปเปลี่ยนแปลงหมวดพระมหากษัตริย์ ก็คือหมวด ๒ ทีนี้เมื่อสักครู່ท่านถามผมว่า
เรื่องรูปของรัฐมันหมายความว่าอย่างไร ก็อยากกราบเรียนครับว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน
ถ้าท่านดูหมวด ๑ บททั่วไป มาตรา ๑ ท่านก็จะเห็นชัดเจน จะบัญญัติบอกว่าประเทศไทย
เป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกมิได้ คำว่ารูปของรัฐ ก็แปลว่าประเทศไทยเรา
เป็นรัฐเดี่ยว มีรัฐบาลกลางรัฐบาลเดียวที่กำกับดูแลนโยบายทั้งหลาย ดูแลการบริหารราชการ
แผ่นดิน เราไม่กระจายอำนาจให้ออกไปในลักษณะเป็นมลรัฐ เป็นสาธารณรัฐที่มีความเป็นอิสระ
แม้เราจะมีหมวดที่ว่าด้วยท้องถิ่นและเรากระจายอำนาจไปให้ท้องถิ่น แต่ไม่ได้หมายความว่า
ท้องถิ่นนั้นจะมีอิสระโดยเด็ดขาด ยังคงต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ อาจจะผ่านไป
ทางราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคก็แล้วแต่นะครับ หรือให้มีอำนาจเฉพาะตามที่กฎหมาย
ของรัฐบาลกลางให้อำนาจไว้ ไม่ว่าเรื่องของการจัดเก็บภาษี การดูแลปัญหาของพี่น้องในท้องถิ่น
ฉะนั้นในการที่ สสร. จะไปเขียนรัฐธรรมนูญให้ผิดเพี้ยน ไปแบ่งประเทศไทยเป็นมลรัฐ
เป็นสหพันธรัฐอะไรก็แล้วแต่มันทำไม่ได้ ซึ่งก็ชัดเจนนะครับ เราถึงเอาเฉพาะหลัก ๆ
มาบัญญัติห้ามไว้ในมาตรา ๒๙๑/๑๑ อย่างที่ผมได้กราบเรียนให้ทราบ

ส่วนประเด็นที่ว่าทำไมไม่ไปห้าม สสร. ที่เขาทำภารกิจเขาเสร็จแล้วห้ามไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองนะครับ ผมอยากกราบเรียนครับว่าการจะห้ามแบบนี้มันต้องเป็น สสร. ซึ่งเป็นคนทำรัฐธรรมนูญแล้วเขาเห็นว่าเขาควรที่จะห้ามตัวเขาเองนั่นนะครับ ซึ่งมองว่าเหมือนมีส่วนได้เสียไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันนั้นเป็นความรับผิดชอบของเขา แต่กรณีที่เรากำลังจะให้เขามาทำงาน จะให้เขามาเป็น สสร. ไปจัดทำรัฐธรรมนูญ แล้วเราไปเขียนห้ามทุกอย่างไว้ ผมคิดว่ามันไม่น่าจะชอบ แม้กระทั่ง สสร. ชุดทำรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ไม่ได้มีข้อห้ามไว้ ตัว สสร. เองขณะที่เขียนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็ยังพูดกันเลยว่าพวกเราควรจะเขียนห้ามพวกเราไหมไม่ให้ไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือห้ามไปสมัคร ส.ว. ห้ามไปสมัคร ส.ส. ในที่สุดมติส่วนใหญ่ก็ออกมาว่าการไปสมัคร ส.ส. ไปสมัคร ส.ว. เป็นสิทธิของประชาชนที่มีคุณสมบัติที่จะไปสมัครได้ ส่วนจะได้รับเลือกหรือไม่อันนั้นก็ให้เป็นเรื่องของประชาชนผู้ที่เขาสิทธิที่เขาจะเลือก ฉะนั้นในขั้นที่เราทำร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อจะให้มี สสร. ขึ้นมาทำรัฐธรรมนูญ เราคงไม่ไปห้ามท่านเหล่านั้น เป็นเรื่องที่ท่านต้องไปว่ากัน ในรัฐธรรมนูญที่ท่านจะทำนะครับ ฉะนั้นก็กราบเรียนท่านประธานว่ากรรมการไม่ได้เพิ่มเติมนอกเหนือจากร่างที่รับไปจากรัฐสภา คือเรามีแค่มาตรา ๒๙๑/๑๗ ส่วนที่ท่านสมาชิกแปรญัตติขอเพิ่มเติมมา กรรมการไม่เห็นชอบด้วยนะครับ ขอยืนตามเดิมของกรรมการเสียงข้างมากครับ ขอขอบคุณครับ

(พลเอก อีร์เตก มีเพียร์ รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

พลเอก อีร์เตก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอก
เข้าห้องประชุมเพื่อลงมตินะครับ ท่านสมาชิกที่เข้ามาแล้วโปรดแสดงตนด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก อีร์เตก มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ใช้ได้ไหมครับ เชิญท่านวิทยากรครับ

นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายวิชาญ ศิริชัยเอกวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมขออนุญาตหารือท่านประธานนิดหนึ่งก่อนการลงมติ ผมกำลัง
สงสัยว่าสิ่งที่เรากำลังจะลงมตินี้มันอยู่นอกหลักการและเหตุผลที่เราได้รับในวาระที่หนึ่ง
หรือไม่ครับ เพราะผมอ่านในหลักการและเหตุผลของร่างประกอบรัฐธรรมนูญ

๒. กำหนดให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และกำหนดกระบวนการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (เพิ่มเติม ๑๖ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา ๒๕๑/๑ ถึงมาตรา ๒๕๑/๑๗) ขณะนี้เรากำลังพิจารณาในส่วน of มาตรา ๒๕๑/๑๘ ซึ่งจะมีไปถึงมาตรา ๒๕๑/๒๓ ด้วย ก็เลยสงสัยว่าสิ่งที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้อยู่นอกหลักการที่เราได้รับไปในวาระที่หนึ่งแล้วหรือไม่อย่างไรครับ ขออนุญาตปรึกษาท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญประธานคณะกรรมการธิการท่านสามารถครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการครับ จริง ๆ แล้วที่ท่านสมาชิกได้ยกประเด็นมาก็เป็นเรื่องชัดเจนว่าการแปรญัตติเป็นการแปรญัตติที่เกินกว่าหลักการที่เราได้รับจากรัฐสภา แต่เนื่องจากการพิจารณารัฐธรรมนูญหรือกฎหมายก็ตาม ถ้าสมาชิกท่านจะแปรญัตติแก้ไขหลักการ ในชั้นกรรมาธิการ เราก็ไม่สามารถที่จะพิจารณาได้ สมาชิกท่านนั้นก็มีสิทธิที่จะสงวนแล้วเอาเข้ามาสู่รัฐสภาใหญ่ซึ่งเป็นผู้รับหลักการ ถ้ากรณีมาตรา ๒๕๑/๑๘ ถ้าสมาชิกส่วนใหญ่ลงมติไม่รับเรื่องก็จบ เช่นเดียวกันมาตรา ๒๕๑/๑๙ มาตรา ๒๕๑/๒๐ มาตรา ๒๕๑/๒๑ ถึงมาตรา ๒๕๑/ ๒๓ แต่ถ้าท่านสมาชิกฟังแล้วท่านรับก็แปลว่าท่านประสงค์ที่จะปรับเปลี่ยนหลักการก็ต้องไปเพิ่มเติมในหลักการว่ามาตรา ๒๕๑/๑ อาจจะเกินมาตรา ๒๕๑/๑๗ อาจจะเพิ่มมาตรา ๒๕๑/๑๘ หรือมาตรา ๒๕๑/๑๙ ก็แล้วแต่ตรงนี้เป็นอำนาจของที่ประชุมรัฐสภาในเรื่องของการที่พิจารณาเกินหลักการในชั้นกรรมาธิการ เราไม่สามารถที่จะทำได้เพราะว่ามีข้อบังคับห้ามไว้ แต่สมาชิกก็มีสิทธิที่จะสงวนไว้เพื่อขอให้รัฐสภาเป็นผู้ตัดสิน ฉะนั้นก็ชอบแล้วที่ท่านประธานจะได้ถามว่าเห็นชอบด้วยไหม กรณีมาตรา ๒๕๑/๑๘ ถ้าที่ประชุมไม่เห็นชอบด้วยก็ตกไป ก็แปลว่ายังคงหลักการเดิมของเราไว้ครับท่านประธาน

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ผมเพิ่งแต่ขอแก้ไข
ให้ถูกต้องเท่านั้นเองครับว่า ผมแปรญัตติถึงมาตรา ๒๙๑/๒๖ ไม่ใช่แค่มาตรา ๒๙๑/๒๓
ของผมมีมาตรา ๒๙๑/๒๔ มาตรา ๒๙๑/๒๕ และ มาตรา ๒๙๑/๒๖ อยู่ด้วย ตามใบแก้ไขใหม่
เพราะว่าใบเสนอมาตอนแรกนั้นตกไปครับ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิคมครับ

นายนิคม ไวยรัชพานิช สมาชิกวุฒิสภา (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผม นายนิคม ไวยรัชพานิช สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดฉะเชิงเทรา
ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา กระผมขอหารือไปยังท่านประธานผ่านไปที่ท่านคณะกรรมการ
เมื่อสักครู่ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยชื่อนะครับ ท่าน ส.ว. วิชาญได้หารือเรื่องของการพิจารณา
ที่เกินเลยไปจากหลักการและเหตุผล ท่านกรรมการได้ชี้แจง แต่ผมก็ยังข้องใจว่าในการ
พิจารณากฎหมายนั้นไม่ว่ามาตราใดที่มติที่ประชุมได้ผ่านไปแล้ว แต่ว่ามีมาตราอื่นที่ขอแก้ไข
เพิ่มเติมหรือมาตราที่เกี่ยวข้องนั้นย่อมต้องตกไปด้วยในข้อที่สมาชิกได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้
เช่นกรณีของมาตรา ๒๙๑/๑ ถึงมาตรา ๒๙๑/๑๗ นั้น มีสาระครบถ้วน แต่ยังมีสมาชิก
ที่ขอเพิ่มเป็นมาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ จนถึงมาตรา ๒๙๑/๒๓ และเมื่อสักครู่
บอกว่าถึงมาตรา ๒๙๑/๒๖ ในหลายมาตรานั้นก็คือเนื้อหานั้นได้พูดไปแล้ว อภิปรายไปแล้ว
อย่างเช่นคุณสมบัติของคนเป็น สสร. เช่นองค์กรอิสระ เช่นหลาย ๆ อย่างที่ผ่านไปแล้ว
และมติที่ประชุมนั้นได้เห็นชอบตามที่ร่างของกรรมการ เหตุไฉนถึงจะต้องมีการมาเพิ่ม
มาพิจารณาเพิ่มเติมอีก ซึ่งปกติแล้วโดยมรรยาทแล้วเมื่อรายละเอียดมาตราใดที่ประชุม
เห็นชอบผ่านไปแล้ว อะไรที่ค้านหรืออะไรที่ไม่ถูกต้องในมาตราอื่นนั้นที่เกี่ยวข้องมานั้น
มันตกไปด้วย ผมก็จะขอหารือไปยังท่านประธานว่ากรรมการนั้นมีหลักวิธีการคิดอย่างไร
ในเรื่องของการที่หยิบประเด็นเหล่านี้เข้าสู่ที่ประชุมของรัฐสภาเพื่อที่ประชุมพิจารณา -----

ถ้าสิ่งที่ขอเพิ่มวันนั้นชนะการโหวตอย่างไรละครับ มิต้องกลับไปย้อนมาแก้ไข มิต้องกลับไปย้อนที่จะต้องกลับไปพิจารณาในมาตราที่เกี่ยวข้องนะครับ ซึ่งตรงนี้ผมก็ขอหารือ เว้นเสียแต่ว่าการขอเพิ่มนั้นเป็นสิ่งที่ใหม่ที่ไม่ปรากฏอยู่ในร่างที่ได้เสนอต่อที่ประชุม หรือที่เราเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่กรรมการอาจจะเสนอหรือตกไป แล้วอย่างนี้เสนอ ขึ้นมานั้นผมคิดว่าอย่างนั้นน่าจะทำได้ แต่กรณีเช่นนี้ผมก็ขอคำตอบจากกรรมการ หน่อยครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประธานสามารถครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการครับ จริง ๆ แล้ว ท่านอาจจะเห็นว่าถ้อยคำบางถ้อยคำที่มีการขอสงวนแปรญัตติไว้ มันน่าจะไปอยู่ใน มาตรา ๒๙๑/๑๑ (๕) เช่นการห้าม สสร. ทำโน่นทำนี่ แต่ที่นี้ท่านสมาชิกที่ผู้แปรญัตติแล้ว ที่ท่านสงวนเอาไว้หรือกรรมการเสียงข้างน้อยที่ท่านสงวนเอาไว้ ท่านมองว่าตำแหน่ง ที่จะบัญญัติไว้มันไม่ควรจะไปอยู่ในมาตรา ๒๙๑/๑๑ (๕) ท่านก็เลยเอามาเพิ่มเติมไว้ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ หรือมาตรา ๒๙๑/๑๙ หรือมาตรา ๒๙๑/๒๐ อะไรก็แล้วแต่นะครับ ซึ่งตรงนั้นก็เป็นที่ที่ท่านจะได้ เพราะท่านเห็นว่าบัญญัติแบบนี้มันเหมาะสมกว่าจะไป ใส่ไว้ในมาตรา ๒๙๑/๑๑ (๕) ฉะนั้นก็เป็นอำนาจของรัฐสภาที่ประชุมใหญ่ว่าจะเห็นชอบด้วย หรือไม่เห็นชอบด้วยครับ ท่านประธานครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านใดจะถามอีกไหมครับ เชิญครับ

นายอรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม อรรถวิชัย สุวรรณภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร จากพรรคประชาธิปัตย์ ผมมีประเด็นสั้น ๆ นิดเดียวครับ แล้วก็ เป็นประเด็นที่ห่วงใยทุกคราวในการร่างกฎหมายแบบนี้ เนื่องจากการร่างรัฐธรรมนูญคราวนี้ เป็นการแก้ไขทั้งฉบับ แก้นิดเดียวครับ แต่นำไปสู่การแก้ไขทั้งฉบับซึ่งเป็นข้อเสนอโดยรัฐบาล ผมเรียนอย่างนี้ครับ คณะกรรมการกฤษฎีกาที่ทำหน้าที่ในการตรวจร่างให้ท่านที่เป็นต้นร่าง ทุกครั้งมักจะใส่ข้อความแบบนี้ลงไปในหลักการครับ ก็คือวงเล็บว่าเพิ่มเติมมาตราใดบ้าง

แก้ไขมาตราใดบ้าง ซึ่งหลายต่อหลายครั้งที่กฤษฎีกามีความเห็นทางกฎหมายแล้วก็ใส่วงเล็บข้างหลังนี้ทำให้เกิดอาการล็อก (Lock) ลักษณะเหมือนวันนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมพูดนี้เพื่อให้บันทึกเอาไว้เลยครับว่าเวลาคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอกฎหมายต่อรัฐบาลอย่าบีบโดยการใส่วงเล็บข้างหลังแบบนี้ ไม่อย่างนั้นเราก็จะมีปัญหาในการถกเถียงกันอยู่วันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านจะตอบหรือว่าจะให้ถามกันให้ครบ ๆ ก่อน มีผู้จะตอบอยู่ ๒ ท่านครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการ urchinคิดว่าผมก็ได้ชี้แจงครบถ้วนแล้ว อยากจะให้ท่านประธานได้ดำเนินการลงมติเลยครับ เพราะว่ากรรมาธิการก็ยืนตามร่างเดิมคือไม่มีมาตรา ๒๙๑/๑๘ นะครับ ท่านก็เพียงแต่ถามว่าจะเอาตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก ก็คือมีแค่มาตรา ๒๙๑/๑๗ หรือจะเพิ่มเติมถ้อยคำตามมาตรา ๒๙๑/๑๘ ที่มีผู้แปรญัตติเท่านั้นครับ ท่านประธานครับ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อก็มีผู้ยกมือจะถามอยู่ ๒ ท่าน ผมเห็นชื่ออยู่ตรงนี้นะครับ ผมให้ท่านถามอีกคนละท่านก็แล้วกันนะครับ ถามนะครับ ไม่ใช่อภิปรายนะครับ ท่านอลงกรณ์ต่อด้วยท่านสุนัยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ความจริงท่านประธานอนุญาตให้ถาม ความจริงกระผมยกมือนี้ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย เผอญูประเด็นที่สมาชิกรัฐสภาบางท่านได้ตั้งประเด็นในลักษณะว่าถามท่านประธาน แล้วท่านประธานคณะกรรมการก็ได้ตอบว่าการแปรญัตติในลักษณะของการเพิ่มไปจากร่างคณะรัฐมนตรีที่รับหลักการนั้นทำได้หรือไม่ แต่ว่าการชี้แจงบางประเด็นอาจจะยังไม่ตรงนัก แล้วกระผมก็มีความเห็นต่าง อยากทำความเข้าใจกับท่านประธาน เพราะว่าตรงนี้ยังมีมาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ มาตรา ๒๙๑/๒๐ ถึง มาตรา ๒๙/๑๒๖ นะครับ ซึ่งมีสมาชิกได้มีการแปรญัตติเพิ่มเติมเข้ามา ความจริงสั้น ๆ ตรงนี้ครับท่านประธาน

๑. ก็คือเป็นสิทธิของสมาชิกรัฐสภาไม่ว่าจะอยู่ในฐานะของสมาชิกหรือว่า กรรมการที่จะแปรญัตติ แต่อยู่ในกรอบหลักการและเหตุผล ส่วนอนุมาตราไม่ได้เป็นตัวกำหนดว่าจะเกินหรือมากกว่าหลักการและเหตุผล

๒. ก็คือว่าการแปรญัตติในส่วนของสมาชิกหรือกรรมการนั้นท่านประธานก็จะเห็นว่าในมาตรา ๒๙๑/๑๘ ที่ท่านประธานจะขอให้มีการลงมติในส่วนนี้จะมี ความแตกต่างกันอยู่หลายคำแปรญัตติ ไม่ได้เหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นกระบวนการที่เกิดขึ้นได้ยืนยันว่าสมาชิกที่มีการสงวนคำแปรญัตติดังกล่าวนั้นเขามีการออกแบบแตกต่างกัน ขอภัยต้องเอ่ยนาม อย่างนายแพทย์เจตนซึ่งท่านเป็นกรรมการร่วมคณะกับผม นั้นท่านก็ออกแบบในเรื่องของตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ ส่วนในมาตรา ๔ ที่มีมาตรา ๒๙๑/๑ เป็นต้นมา ท่านก็มีการแปรญัตติตั้งแต่ มาตรา ๒๙๑/๑ เรื่อยมา แม้แต่เลยจากมาตรา ๒๙๑/๑๗ มาเป็นมาตรา ๒๙๑/๑๘ เพราะเห็นว่าในเรื่องของคุณสมบัติข้อห้ามนั้นไม่ใช่จุดเหมาะสม ที่ท่านจะแปรญัตติในสิ่งที่ท่านแปรญัตติในมาตรา ๒๙๑/๑๘ ในเรื่องของข้อห้าม สสร. ไม่ใช่คุณสมบัติข้อห้าม ซึ่งอันนี้ผมเข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมการอาจจะชี้แจง ไม่ตรงนักแล้วอาจจะก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่อการรับรู้ของสมาชิกรัฐสภานะครับ ขณะเดียวกันกรรมการอีก ๔ ท่านก็ได้มีการแปรญัตติในลักษณะที่น่าจะไปอยู่ในวรรคห้า แต่ว่าตอนที่ท่านแปรญัตติถ้าท่านประธานย้อนกลับไปดูในวรรคห้าท่านก็ออกแบบการเขียน คำแปรญัตติไว้แล้วก็มาใส่ไว้ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ อย่างนี้เป็นต้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ตรงกันจะได้มีการถามประเด็นที่ซ้ำซ้อนตรงนี้อีก กระผมคิดว่าไม่ได้ขัดต่อหลักการและ เหตุผล ๒. ก็คือว่าเป็นสิทธิของสมาชิกรัฐสภาหรือกรรมการที่จะแปรญัตติ

และ ๓. ก็คือแต่ละท่านต้องย้อนไปดูว่าก่อนหน้านี้ท่านแปรญัตติไว้อย่างไร มาถึงตรงนี้ท่านก็แปรญัตติในลักษณะที่เป็นชุดของความคิดของท่าน ผมก็เลยจะกราบเรียน ท่านประธานว่าไม่ได้ตั้งคำถาม แต่อธิบายความเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความตรงกันในความเข้าใจ

พลเอก อีรเดซ มีเฟียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคเพื่อไทย ในนามสมาชิกรัฐสภา ผมขอกราบเรียนท่านประธานนะครับว่าการพิจารณาที่ผ่านมาทั้งหมด

ตั้งแต่มาตรา ๒๕๑/๑๘ นี้ขัดกับหลักการ ผมขอแสดงความเห็นชัดเจน ขัดกับหลักการ และเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ท่านประธานครับ ผมเห็นใจท่านประธาน เมื่อท่านประธานให้โอกาส อภิปรายไปแล้วมีบุคคลบางคนบอกว่าถ้าไม่ให้อภิปรายก็จะไปร้องศาลรัฐธรรมนูญ แต่ว่าการพิจารณาขัดกับหลักการ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสูนัยจะถามหรือว่าจะ อภิปรายครับ

นายสูนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ผมจะขออนุญาตท่านประธาน คณะกรรมาธิการครับว่า ๑. มันขัดกับหลักการอย่างนี้ เมื่อท่านว่าให้เดินได้ สมมติว่า ถ้าเราลงมติกันรับหรือไม่รับ ถ้าไม่รับมาตรา ๒๕๑/๑๘ ต่อไปพิจารณาตรา ๒๕๑/๑๙ อีก มันจะต่อได้อย่างไรในกฎหมายลายลักษณ์อักษร ผมจึงมีความเห็นว่าจริง ๆ แล้วเมื่อขัดกับ หลักการอย่างนี้แล้วผมเรียนถามท่านประธานคณะกรรมาธิการว่าถ้าโหวตมาตรา ๒๕๑/๑๘ แล้วไม่รับ มาตรา ๒๕๑/๑๙ มาตรา ๒๕๑/๒๐ น่าจะต้องตกไปทั้งขบวน อันที่ ๑

อันที่ ๒ กรณีถ้าท่านจะดูการแปรญัตติในมาตรา ๒๕๑/๑๘ ในหน้า ๓๒๕ และแปรญัตติในมาตรา ๒๕๑/๑๘ ในหน้า ๓๒๘ มาตรา ๒๕๑/๒๐ เนื้อความจะเกือบเป็น เรื่องเดียวกันเลย ผมก็ไม่แน่ใจว่าในพรรคเดียวกันท่านไม่ได้ตกลงกัน แปรญัตติแต่ละ อนุมาตรา แต่ละอนุมาตราเกือบเหมือนกันเลย กรณีอย่างนี้ยิ่งเห็นชัดครับท่านประธานว่า ถ้าเราจะอภิปรายต่อไปเห็นชัดว่าเรากำลังทำผิดข้อบังคับอย่างยิ่ง ผมกราบเรียนท่านครับว่า การประชุมวันนี้มันน่าจะจบได้แล้ว ทุกคนก็คาดหวังว่ามันเหลือมาตราเดียว แต่เมื่อท่านมา ตีความอย่างนี้ผมเองเห็นว่าน่าจะขัดกับหลักการ ถามท่านประธานว่าถ้าสมมติว่าเราไม่รับ มาตรา ๒๕๑/๑๘ มาตรา ๒๕๑/๑๙ เรายังจะไม่รับอีก ถ้าเกิดไปรับมาตรา ๒๕๑/๑๙ มันจะ ต่อกันได้หรือครับ มันไร้ผลโดยสิ้นเชิงแล้วครับ ท่านประธานครับ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประธานจะตอบไหมครับ หรือพอแล้ว จะตอบก็เชิญ ท่านประธานตอบแล้วเป็นจบนะครับ เพราะว่าเราปิดอภิปรายไปแล้วนะครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานกรรมาธิการครับ ด้วยความเคารพในความคิดของท่านสมาชิกนะครับ แต่ประธานคณะกรรมการ และกรรมาธิการอยากจะกราบเรียนว่าเนื่องจากถือเป็นสิทธิของท่านสมาชิกที่ท่านจะแปรญัตติแม้มันจะเป็นเรื่องที่นอกหลักการ ผมได้กราบเรียนครับว่าหลักการนี้รัฐสภาแห่งนี้เป็นผู้รับ เมื่อจะมีการแปรญัตตินอกเหนือจากหลักการก็ต้องเอากลับมาให้สมาชิกรัฐสภาเป็นผู้ตัดสิน เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติที่ประชุมรัฐสภาไม่รับ ๒๙๑/๑๘ เกิดไปรับมาตรา ๒๙๑/๑๙ ท่านถามว่ามันจะมีปัญหาที่ไม่มีหรือครับ วิธีก็ขยับอันที่รับขึ้นมาแทน ที่นี้ประเด็นว่าบางถ้อยคำใน ๒๙๑/๑๘ ที่ท่านสงวนไว้ ผมก็ตรวจสอบครับ หรือมาตรา ๒๙๑/๑๙ มาตรา ๒๙๑/๒๐ มาตรา ๒๙๑/๒๑ บางถ้อยคำเหมือนกันเลย เพราะฉะนั้นเมื่อถึงตอนนั้นท่านที่สงวนถ้อยคำที่มันเหมือนกับมาตรา ๒๙๑/๑๘ ไว้ ท่านก็คงไม่มีสิทธิที่จะต้องมาอภิปรายอีกแล้วเพราะถือว่าที่ประชุมรัฐสภาไม่ได้รับของท่านแต่ต้นแล้วครับ ก็จะพูดได้เฉพาะที่มีถ้อยคำเนื้อหาแตกต่างไปจากที่รัฐสภายังไม่ได้พิจารณาครับ ท่านประธานก็ขอกราบเรียนยืนยันครับ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๓๖๙ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว

ประเดี๋ยวผมจะขอมตินะครับ มาตรา ๒๙๑/๑๘ กรรมการไม่เห็นด้วยนะครับ
แล้วก็มีผู้สงวนความเห็น สงวนคำแปรญัตติตามที่ได้อภิปรายกันไปแล้ว ผมจะถามอย่างนี้ครับ
หากท่านเห็นด้วยกับร่างของกรรมการ คือมีแค่ มาตรา ๒๙๑/๑๗ กตเห็นด้วยนะครับ
หากท่านไม่เห็นด้วยกับร่างกรรมการและเห็นด้วยกับ มาตรา ๒๙๑/๑๘ ให้กตปุม ไม่เห็น
ด้วย เชิญครับ ไม่เข้าใจใช่ไหมครับ เอาใหม่นะครับ หากท่านเห็นด้วยกับร่างของกรรมการ
กตปุม เห็นด้วย หากท่านไม่เห็นด้วยกับร่างของกรรมการกตปุม ไม่เห็นด้วย เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกตปุมลงคะแนน)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ทุกท่านได้ออกเสียงลงมติแล้ว
นะครับ ปิดการลงมติครับ ขอผลครับ มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๔๔๘ ท่าน เห็นด้วยกับร่าง
ของกรรมการ ๓๓๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙๙ ท่าน งดออกเสียง ๑๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง
๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างของกรรมการนะครับ

เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๙๑/๑๙ มีกรรมวิธีการ
สงวนความเห็นและผู้สงวนคำแปรญัตติ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านบุญยอด สุขถิ่นไทย
ครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
บัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในมาตรา ๒๙๑/๑๙ ผมได้แปรญัตติเพิ่มเติมไว้ดังนี้ครับ
การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภา ร่างรัฐธรรมนูญต้องไม่มีผลกระทบต่อองค์กรอิสระ
และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามที่ได้บัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านบุญยอดครับ สักครูหนึ่ง
เชิญท่านจิรายุครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๘ คลองสามวา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภานะครับ เมื่อสักครู่นี้ถ้าผมเข้าใจ ไม่ผิดนะครับ ท่านประธานได้กรุณาถามว่าท่านใดเห็นด้วยกับคณะกรรมการธิการเสียงข้างมาก ที่จะคงไว้เพียงแค่ มาตรา ๒๙๑/๑๗ พวกเราก็กดกันไป คะแนนก็ขึ้นแล้ว ก็ถือว่าตกไปแล้ว ท่านประธาน มาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ มาตรา ๒๙๑/๒๐ อะไรนี้ก็น่าจะมีแล้ว เพราะถ้ายืนตามมาตรา ๒๙๑/๑๗ ต่อไปก็จะถามแบบนี้ล่ะครับ ก็จะยืนตามมาตรา ๒๙๑/๑๗ มาตรา ๒๙๑/๑๗ อย่างนี้ ให้ท่านประธานช่วยโปรดวินิจฉัยก่อนที่ท่านบุญยอดจะกรุณา อภิปรายครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ ในร่างนี้ เรายังมีอีกนะครับ ตั้งแต่ มาตรา ๒๙๑/๑๘ มาตรา ๒๙๑/๑๙ ไปจนกระทั่งถึง มาตรา ๒๙๑/๒๖ เราคงจะต้องพิจารณาตามนั้นล่ะครับ เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมต่อ นะครับท่านประธาน มาตรา ๒๙๑/๑๙ ผมแปรญัตติไว้อย่างนี้นะครับ การจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภาร่างรัฐธรรมนูญต้องไม่มีผลกระทบต่อองค์กรอิสระและองค์กร ตามรัฐธรรมนูญตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผมขออนุญาตยืนยันตามคำแปรญัตติของผมนะครับ ผมไม่ขอใช้เวลาในรัฐสภาแห่งนี้ในการ อภิปราย เพราะผมเชื่อว่าอภิปรายให้ตายอย่างไรก็คงไม่มีการเปลี่ยนแปลงครับ ผมขอจบ การอภิปรายเพียงเท่านี้ครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ขณะนี้ไม่มี ผู้ขออภิปรายนะครับ ผมขอปิดอภิปรายแล้วก็ขอมติครับ

(พลเอก ชีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม ทราบก่อนลงมติ)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม เพื่อลงมติครับ เชิญท่านจิรายุครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานครับ ผม จิรายุ ขออนุญาตหาหรือท่านประธานนิดเดียวนะครับ ถ้าอย่างนั้น
ท่านประธานถามผู้ที่ส่งวนคำแปรญัตติไว้เลยได้ไหมครับว่า ท่านจะอภิปรายทีเดียวไปเลยได้ไหม
แล้วถามทีเดียว เพราะว่าในเสียงข้างมากก็ยืนยันในกรรมาธิการเสียงข้างมากอยู่แล้ว
ไม่อย่างนั้นก็จะลงทีละมาตรา ๆ ผมว่ามันก็เหมือนเดิมท่านประธานครับ เพื่อประหยัดเวลา
ของสภาด้วยครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เรื่องนี้เราพูดกัน
ตั้งแต่ต้นแล้ว ตั้งแต่ก่อนเปิดประชุมนะครับ แล้วเราก็เห็นตรงกัน คุณหมอก็คอนเรื่องนี้ไปแล้ว
แป๊บเดียวท่านไม่ก็นาทีครับ เชิญท่านแสดงตนด้วยนะครับ เชิญท่านสมาชิกเข้าห้องประชุม
เพื่อลงมตินะครับ เมื่อท่านเข้ามาแล้วโปรดแสดงตนด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขณะนี้มีผู้อยู่ในห้องประชุม
๓๕๐ ท่านนะครับ ครบองค์ประชุมแล้วครับ

ผมขออภัยครับ หากท่านเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการการโปรดกด
เห็นด้วย หากท่านไม่เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการ คือให้มีการเพิ่มเติมก็กด ไม่เห็นด้วย
เชิญออกเสียงครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ทุกท่านใช้สิทธิแล้วนะครับ
ปิดการลงคะแนนครับ ขอผลครับ มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๔๓๘ ท่าน เห็นด้วยกับ
ร่างคณะกรรมการ ๓๓๓ ไม่เห็นด้วย ๙๖ งดออกเสียง ๙ ไม่ลงคะแนน ๐ นะครับ
เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการครับ

เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๒๙๑/๒๐ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านบุญยอด สุขถิ่นไทย
ครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ
พรรคประชาธิปัตย์ มาตรา ๒๙๑/๒๐ ผมได้แปรญัตติไว้และสงวนความเห็นไว้เพิ่มเติมดังนี้
การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภาว่ารัฐธรรมนูญต้องไม่เป็นการจัดทำ
เพื่อแก้โทษหรือนิรโทษกรรมบุคคลใด ๆ ซึ่งมีความผิด ไม่ว่าคดีความผิดดังกล่าวอยู่ใน
กระบวนการพิจารณาคดีในชั้นใด ผมยังคงเจตนารมณ์นี้ครับว่าผมอยากจะเห็นแบบนี้
ถ้าท่านไม่ให้มีการแก้ไขแบบนี้แสดงว่าท่านต้องการจะเปิดช่องให้มีการนิรโทษกรรมบุคคลใด ๆ
ที่มีความผิด หรือจะทำให้เกิดการแก้ไขความผิดในกระบวนการพิจารณาคดีต่อไปครับ
ขอบพระคุณครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ขณะนี้ไม่มี
ผู้ประสงค์จะอภิปรายในประเด็นนี้ครับ ผมขอปิดการอภิปรายแล้วก็ขอลงมติครับ
เชิญท่านสมาชิกอยู่ข้างนอกห้องเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติครับ

(พลเอก อีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อท่านสมาชิกเข้ามาแล้ว
โปรดแสดงตนด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกแสดงตนแล้ว
นะครับ ขณะนี้องค์ประชุม ๓๕๐ องค์ประชุมครบครับ

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ผมจะขอมตินะครับ หากท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการให้การให้กต เห็นด้วย หากท่านไม่เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการกต ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญออกเสียงลงมติครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : มีท่านผู้ใดไม่ได้ออกเสียงครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ ขอผลครับ มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๔๔๐ นะครับ เห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการ ๓๓๓ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙๔ ท่าน งดออกเสียง ๑๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการครับ

เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๒๙๑/๒๑ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา ในมาตรา ๒๙๑/๒๑ ผมได้แปรญัตติเพิ่มเติมไว้ว่า การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิก สภาร่างรัฐธรรมนูญต้องไม่มีผลกระทบต่ออำนาจตุลาการและองค์กรตรวจสอบอำนาจรัฐ ทุกองค์กรตามที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ครับ เหตุผลสำคัญก็คือว่าสิ่งที่ได้บัญญัติเอาไว้แล้วหรือว่าทำเอาไว้แล้วนั้นน่าจะมีอิสระ และมีการทำงานที่โปร่งใสต่อไป ถ้า สสร. ที่กำลังจะมีขึ้นมาใหม่นี้ไปลดทอนอำนาจต่าง ๆ นั้น ก็เท่ากับว่าเขาก็มีเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์ครับ ผมคิดอย่างนั้นนะครับ ผมจึงขอคงความคิดเห็น ในเรื่องนี้เอาไว้ครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรักษาการณ แก้วสนิท ครับ

นางรักษาการณ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ประธานรัฐสภาที่เคารพ ดิฉัน รักษาการณ แก้วสนิท ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันได้ส่งวนคำแปรญัตติเอาไว้ในมาตรา ๒๙๑/๒๑ บอกว่าการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญต้องไม่จัดทำให้ ผลประโยชน์ของประชาชนในหมวดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในหมวด ๓ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี่นะคะ ลดน้อยลงกว่าที่มีอยู่เดิม ท่านประธานคะ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาแล้ว ที่พวกเราพูดกันเต็มปากเต็มคำว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ หรือปี ๒๕๕๐ ก็ตาม ที่เด่นที่สุด ที่ชัดเจนที่สุดก็คือหมวดสิทธิเสรีภาพของประชาชนนี่ละ เป็นรัฐธรรมนูญที่บัญญัติ ให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพมากที่สุดแล้วก็ในทุก ๆ ด้าน ด้วยความหวังเอยว่าทำอย่างไร ที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของท่าน ถือว่าเป็นของท่านนะคะ ไม่ใช่ของดิฉัน รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ของท่านทำอย่างไรถึงจะมีหลักประกันว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนมันจะไม่ค่อยลดลงไป กว่าเดิม ท่านประธานคะ ที่เราพูดกันมาตั้งมากมายส่วนใหญ่มันก็จะเป็นเรื่องของการเข้าสู่ อำนาจ เข้าสู่ตำแหน่งของสภา ของตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องของประชาชนโดยตรง มันเกี่ยวข้องกับประชาชนก็จริง แต่มันไม่ใช่โดยตรงแล้วก็จับต้องได้เหมือนกับหมวดว่าด้วย สิทธิเสรีภาพของประชาชน หมวดว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชนดิฉันก็จะเป็น

คณะกลุ่มองค์กรภาคประชาชนที่ออกไปเผยแพร่รัฐธรรมนูญแล้วเราก็จะเน้นหมวดสิทธิเสรีภาพ แล้วจำได้ว่าตอนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คณะกรรมการร่างกรอบที่ ๑ ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชนแนวนโยบายแห่งรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ พอเริ่มต้นก็ได้ตกลงกันว่าหลักการของการร่างหมวดนี้ว่าด้วยเรื่อง ๓ เรื่องนี้จะต้องมีสิทธิไม่น้อยกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งก็ไม่น้อยกว่าจริง ๆ แถมส่วนใหญ่ยังได้ตัดคำว่า ทั้งนี้ตามกฎหมายบัญญัติออกไป เพื่อให้มีผลบังคับใช้ได้ทันทีโดยไม่ต้องออกกฎหมายมารองรับในหลายเรื่อง ดิฉันก็เลยด้วยความหวังใย่อยากจะให้คณะกรรมการ ถ้ากรรมการไม่ฟังอยากจะขอให้ประชาชนได้รับทราบว่าหมวดนี้เป็นหมวดสำคัญเป็นหมวดว่าด้วยสิทธิประโยชน์ของพี่น้องประชาชนจริง ๆ รูปแบบในการร่างดิฉันไม่ติดใจ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี่ว่าเป็นรายมาตราไปเลย แต่พอมาถึงปี ๒๕๕๐ ก็เลยจัดหมวดสิทธิเสรีภาพของชนชาวไทยไว้เป็นกลุ่ม ๆ เช่นบททั่วไป บททั่วไปก็จะพูดถึงสิทธิของชนชาวไทยให้คุ้มครอง ให้รับรองหน่วยงานองค์กรไหนก็ตามถ้าจะใช้สิทธิ หรือว่าถ้าจะใช้อำนาจใดแล้วไปละเมิดสิทธิศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของประชาชนจะทำได้ รวมทั้งพูดถึงจัดหมวดความเสมอภาค มาตรา ๓๐ ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ มาตรา ๓๑ รูปแบบของปี ๒๕๕๐ จัดไว้เป็นหมวด ๆ

แต่ว่าปี ๒๕๔๐ ว่าด้วยเป็นมาตรา พอพูดถึงมาตรา ๔๐ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๔๐ พูดถึงสิทธิในกระบวนการยุติธรรมแล้วก็รวมกันเข้ามาหมด ที่จริงตอนรัฐธรรมนูญ ในปี ๒๕๔๐ ก็ดีมาหลาย ที่จะให้มองเห็นได้ชัดเจนว่าถ้าใครก็ตามได้รับผลกระทบ จากคดีอาญาที่ตัวเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐต้องชดเชยนะคะ แต่ตอนนี้ในปี ๒๕๕๐ ไม่มี ไม่เป็นอะไร แต่ดิฉันไม่อยากจะให้มันน้อยไปกว่านี้ ยิ่งถ้าเราสามารถที่จะกระจายออกไปได้ ก็จะทำให้เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนอยู่ในเกือบจะทุกเรื่องที่เราเวลาเราออกไปณรงค์ กับพี่น้องประชาชน เมื่อก่อนตอนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ออก พวกเราจะออกไปณรงค์ เรื่องรัฐธรรมนูญ นักวิชาการ นักการเมืองหลายคนเยาะเย้ยเรา บอกว่าไปให้ความรู้เหล่านี้ กับประชาชน เขาไม่สนใจหรอก เพราะมันเป็นเรื่องไกลตัว ที่จริงแล้วหมวดสิทธิเสรีภาพของ ประชาชนเป็นหมวดที่ใกล้ตัวประชาชนมากที่สุด เพราะมันกระทบกับวิถีชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะเรื่องหมายจับ หมายค้น เรื่องสิทธิในกระบวนการยุติธรรมซึ่งประชาชนเข้า ไม่ค่อยถึง เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนท่านว่าทำอย่างไรที่เราจะมีหลักประกัน ท่านประธาน คณะกรรมการการอัยการอย่าบอกดิฉันนะคะว่าเดี่ยวเวลา สสร. เขายกร่างเขาก็ใส่เข้าไปเอง ท่านอย่าจินตนาการไปอย่างนั้น ดิฉันกำลังหาหรือว่าเราต้องมีหลักประกันที่จะให้ประชาชน ได้รับสิทธิเสรีภาพเหล่านี้ รวมทั้งเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น แม้กระทั่งทุกวันนี้ ดิฉันเพิ่งไปอบรม ไปเป็นวิทยากรมานี้แหละ ว่าด้วยเรื่องข้อมูลข่าวสาร แม้กระทั่งชาวบ้าน ยกตัวอย่างขึ้นมาว่าในหมู่บ้านเขาถนนมันเพิ่งสร้างไม่ถึงปีแล้วมันไม่ดี เขาขับมอเตอร์ไซด์ไป แล้วก็ล้ม ล้มแล้วเขาก็ไปร้องเรียน ไปพบนายก อบต. แล้วก็ไปถามว่างบประมาณนี้ ทำอย่างไร ขอดูหน่อยได้ไหมว่าใครมาทำ แล้วทำอย่างไร มีอะไรบ้าง งบประมาณใช้ไปเท่าไร แค่นี้ เรื่องเหล่านี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นบอกประชาชนต้องรู้ ปรากฏว่านายก อบต. ก็ไม่ให้ประชาชนรู้ อย่างนี้เป็นต้น ก็แสดงว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชน ทั้งหลายทั้งปวงนี้นะคะ ประชาชนบางส่วนยังจะเข้าใจมากกว่าหน่วยราชการเสียด้วยซ้ำไป จึงเป็นเรื่องสำคัญว่าต้องบรรจุเอาไว้แหละ แล้วมีหลักประกันด้วย สิทธิเสรีภาพในการแสดง ความคิดเห็นก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน รวมทั้งมาตราที่พูดถึงการชุมนุม ให้มีเสรีภาพ ที่จะชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธ ยกเว้นเป็นไปตามกฎหมายบัญญัติเพื่ออะไร ๆ นั้นนะคะ ถึงตอนนี้มาเรายังเถียงกันอยู่เลยว่าอะไรที่บอกว่าเป็นการชุมนุมที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพ

ของผู้อื่นหรือไม่ เรายังถกเถียงกันอยู่เลย บางคนอาจจะบอกว่าทำอะไรก็ได้ เป็นสิทธิ ตามรัฐธรรมนูญ แล้วอย่างไรเรียกว่าละเมิดสิทธิของผู้อื่น การชุมนุมทางการเมือง การชุมนุม ทางเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนท่านว่าแม้กระทั่งเสรีภาพของสื่อมวลชน ดิฉันอยู่ คณะกรรมการการพัฒนากการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน เหล่านี้เป็นสิทธิของประชาชน รัฐบาลต้องไม่แทรกแซง รวมทั้งรัฐธรรมนูญบอกเอาไว้ ปี ๒๕๕๐ ต้องไม่ไปยกเลิก ต้องไม่ไปเปลี่ยนแปลง ที่เขาห้ามสื่อมวลชนทั้งหลาย ห้ามเจ้าของสื่อ เป็นเจ้าของสื่อหลายประเภท ห้ามครองสิทธิข้ามสื่อ แล้วก็ยังบอกด้วยว่าห้ามนักการเมือง เป็นเจ้าของสื่อทุกประเภท ทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ห้ามเป็น เพราะมันทำให้เกิดความ ได้เปรียบเสียเปรียบกัน จนกระทั่งถึงวันนี้รัฐธรรมนูญประกาศใช้มา ๕ ปีแล้วเรามี กสทช. ดิฉันถาม กสทช. ตรวจสอบหรือยังว่ามีกำเป็นเจ้าของสื่อที่เรียกว่าครองสิทธิข้ามสื่อ มากน้อยแค่ไหน แล้วตรวจสอบหรือยังว่านักการเมืองเป็นเจ้าของสื่อมากน้อยแค่ไหน ที่รัฐธรรมนูญห้าม กสทช. กรรมการบางท่านตอบดิฉันว่ายังไม่ได้ตรวจสอบ เพราะว่า ถ้าตรวจสอบแล้วมันจะเป็นกันหมดเลย มันจะเป็นเยอะมาก ดิฉันบอกนี่ไม่ใช่ข้ออ้าง เยอะหรือน้อยต้องทำเพราะนี่คือรัฐธรรมนูญ ท่านประธานคะ ดิฉันห่วงใยในเรื่องหมวดสิทธิ เสรีภาพของประชาชนมากที่สุด เพราะว่า สสร. จะไปพบหลายอย่าง ตอนที่ดิฉันไป ยกร่างของปี ๒๕๕๐ อย่างน้อยที่สุดการศึกษาต้องให้ฟรี ให้เรียนฟรี ๑๒ ปี หน่วยงาน ด้านการศึกษาหลายหน่วยงานมากเลยทำเรื่องเสนอเข้ามาว่า ๑๒ ปีมันไม่เป็นจริง ไม่มีคุณภาพ ต้องเอาแค่ ๙ ปี ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยงานที่เป็นหลักด้านการศึกษา -----

บางคนถ้า สสร. ไปฟังข้อเสนอของหน่วยงาน หน่วยราชการ จำนวนไม่น้อยดิฉันพบแล้วว่า ก็จะเสนอตามความสะดวกของตัวเอง จะเสนอตามความเข้าใจของตัวเอง ไม่ได้รับรอง คัมครองสิทธิของพี่น้องประชาชน ท่านประธานที่เคารพคะ ประเทศเราเรียกว่าเป็นเสรีนิยม ใครอยากทำอะไรก็ได้ ไม่ได้ ใครมีปัญหาเรียนแค่ไหนก็ได้ ไม่ได้ รัฐยังต้องจัดการให้ เพื่อความเป็นธรรม ถ้าปล่อยให้มือใครยาวสาวได้สาวเอา ก็จะมีคนส่วนหนึ่งที่จะถูกละเมิดสิทธิ เพราะฉะนั้นรัฐจะต้องจัดการให้ด้วยเพื่อความเป็นธรรม ผู้ที่ด้อยโอกาสรัฐต้องจัดการ ไม่อย่างนั้นเราจะมีทุนยากจนแต่เรียนดีไปทำไม เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนท่านว่า ดิฉันห่วงใยจริง ๆ ฝากท่านกรรมาธิการด้วยค่ะว่าสิทธิเสรีภาพ ต้องให้เขาเข้าใจว่าสิทธิ คืออะไร ถ้ากำหนดเป็นสิทธิแล้วรัฐต้องจัดให้แล้วต้องพยายามจัดให้เร็วด้วย ถ้าเป็นเสรีภาพ ก็อย่าไปกีดกันเขา ไม่จัดให้เขาก็อย่าไปกีดกันเขา เพราะฉะนั้นดิฉันก็ยังเรียนนะคะสิทธิ ของพี่น้องประชาชนในการที่จะได้รับบริการสาธารณสุขคือสิทธิของผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายนี้ ต้องดูว่าท่านจะอย่างไรให้มากกว่าเดิมได้ แต่ให้น้อยกว่าเดิมไม่ได้นะคะ นอกจากนั้น ก็ยังมีในหมวด ๓ เฉพาะหมวด ๓ มีทั้งหมด ๔๔ มาตราท่านประธาน

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พลเอก อีระเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับท่าน

นายสุนัย จุลพงศธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัยครับ สมาชิกรัฐสภา บรรยากาศกำลังดีมากเลยครับ โหวตได้รวดเร็วและต้องกราบขอบพระคุณ ท่าน ส.ส. รัชฎาภรณ์ แก้วสนิท มากที่เป็นห่วงสิทธิเสรีภาพของประชาชน แต่ผมขออนุญาต นำเสนอ ข้อ ๔๓ ในส่วนที่ว่าผมว่ามันน่าจะสมบูรณ์แล้ว และไม่น่าจะฟุ่มเฟือยเกินไป ถ้าท่านจะต้องแจงหลักการสิทธิเสรีภาพยังจะต้องไปพูดถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพในหลาย ๆ ประเด็น ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าเพื่อให้ความร่วมมือกันเถอะครับ เพื่อให้ประชาชนเห็นว่าเราไม่มี เจตนาอย่างอื่นจริง ๆ ในการร่างรัฐธรรมนูญนี้ เราอยากจะทำให้ทุกอย่างมันสมบูรณ์ ท่านก็ได้ พูดให้สมบูรณ์แล้ว ถ้าท่านประธานเห็นว่าจะให้พูดต่อไป มันจะเป็นเรื่องเสรีภาพคนพิการ เสรีภาพคนไทยในต่างประเทศ เสรีภาพอีกเยอะทีเดียว ผมว่ามันน่าจะสมบูรณ์แล้วนะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็ฟังท่านอยู่นะครับ ท่านก็ยังอยู่ในประเด็นนะครับ เพียงแต่ว่าท่านเล่าให้พวกเราเห็นภาพนะครับ ท่านก็ใช้เวลาไปยังไม่มากมายเท่าไร ขอความกรุณาท่านเชิญต่อเถาะครับ

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน ดิฉันห่วงใย ดิฉันพูดได้ ถ้าใครไม่ห่วงใยก็ไม่ใช่ อะไร แล้วก็ดิฉันกำลังพูดถึงว่าทำไมถึงต้องห่วงใยด้วย บางทีมันกำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ มา ๒ ฉบับแล้ว แต่มันก็ยังไม่เป็นจริงอย่างไร ดิฉันห่วงใยก็พูด เพราะว่าดิฉันออกไปเจอ พี่น้องประชาชนมากค่ะท่านประธาน ก็เรียนท่านว่ามันมีหลายเรื่องอย่างที่ดีฉันเรียน มีมาตรา ๑๙๐ นี่ก็เป็นเรื่องสิทธิของประชาชน ถ้าพูดถึงมาตรา ๑๙๐ นี้ เวลาที่มีเรื่องราว มีข้อสัญญาอะไรต่าง ๆ เข้ามา ดิฉันเคยเรียนว่าดิฉันเคยซักถาม ถามเสมอว่านี่ก็เป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนนะคะ มาตรา ๑๙๐ รัฐไม่ใช่อยู่ว่าจะไปทำสัญญาไปเจรจาอะไร ก็ได้ ต้องเข้ามาบอกในรัฐสภาแล้วยังต้องหาทางเยียวยาแล้วต้องให้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย ได้ทราบด้วย แต่เท่าที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นช่วงเป็นวิปรัฐบาลหรือวิปฝ่ายค้าน ดิฉันถาม หน่วยงานที่เป็นผู้เสนอเข้ามานี้ก็ไม่ได้ไปรับฟังพี่น้องประชาชน แล้วส่วนหนึ่งคิดว่าไม่เกี่ยวข้องกับประชาชน อย่างนี้จะเป็นสิทธิของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริงที่จะทราบว่ารัฐไปเจรจาอะไร แล้วจะกระทบกับเขาอย่างไร ถึงเวลาเขาจะต้องเอากระเทียมไปเททิ้งหรือเปล่า ถึงเวลาเขาจะต้องทำอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นเหล่านี้ประชาชนต้องทราบ แล้วดิฉันยังได้ยิน บางคนบอกว่าตัดมันทิ้งไปเสีย ดิฉันด้วยความห่วงใยก็เรียนว่าหมวดสิทธิเสรีภาพในวรรคสาม แล้วมันยังมีอยู่ทั่วไป สิทธิเสรีภาพแทบจะถือว่าอยู่ในทุกมาตราเลยค่ะท่านประธาน ก็อยากจะเรียนว่าอยากจะให้ทราบว่าเราจะมีหลักประกันอย่างไร เพื่อที่พี่น้องประชาชน จะได้รับสิทธิเหล่านี้เขาตามไม่ทันท่านหรือค่ะ พูดอะไรเขาก็เชื่อทั้งนั้นล่ะพี่น้องประชาชน น่ารักจะตาย -----

ปกติแล้วไม่เคยเรียกร้องอะไรเลย พูดอะไรก็เชื่อ ยกเว้นจะมากกระทบกับเขาจริง ๆ เขาก็จะทราบว่ามันละมันเกิดข้อเสียหายกับเขา เพราะฉะนั้นเราก็มีหน้าที่ต้องคุ้มครองเขาตั้งแต่แรก แล้วเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่นก็เป็นเรื่องสิทธิของประชาชน เป็นสิทธิอันยิ่งใหญ่เลย เป็นเรื่องสิทธิประโยชน์ของพี่น้องประชาชนที่เราทั้งหลายจะมีหลักประกันให้เขาได้รับความคุ้มครอง เขาต้องกระจายอำนาจอย่างแท้จริงได้อย่างไร ถ้าไม่อย่างนั้นดิฉันขอเรียนท่านประธานเลยว่าถ้าท่านย้อนไปตอนที่ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี ๒๕๔๐ พูดเรื่องการกระจายอำนาจ พูดเรื่องการปกครองท้องถิ่น มันมีความขัดแย้งดิฉันชอบไปยุ่งกับทุกครั้ง ปี ๒๕๔๐ ดิฉันไปเป็นคณะเลขานุการของ สสร. ต่างจังหวัด ถ้าท่านจำได้และยอมรับว่าเรามี สสร. นักวิชาการ ๒๒ คนหรือ ๒๓ คน แล้วก็มี สสร. จากต่างจังหวัด แล้วสุดท้ายเมื่อมาถึงเรื่องการปกครองท้องถิ่นซึ่งถือว่าเป็นอำนาจของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง ที่ส่วนกลางจะกระจายอำนาจไปไม่รวมศูนย์อำนาจมันมีความเห็นที่แตกต่างกัน แล้วก็มีความขัดแย้งระหว่าง สสร. นักวิชาการกับ สสร. ท้องถิ่น มันทำให้ตอนหลังมามีหลายมาตรการที่ต้องโหวตตาม สสร. ท้องถิ่นเพราะจำนวนเขามากกว่า เพราะฉะนั้นก็เรียนท่านว่าช่วยกรุณาทำให้หน่อยท่านจะมีหลักประกันอย่างไร กรุณาอย่าจินตนาการว่าถึงเวลาเขาก็ทำให้เอง แล้วก็อย่าให้ประชาชนต้องลงแรงมากนักที่จะบอกว่าถึงเวลาคุณก็มาผลักดัน คุณก็เรียกร้องเอาเอง ตอนนี้เป็นโอกาสดีที่เราจะกำหนดเอาไว้แล้วก็คุ้มครองให้พี่น้องประชาชนได้ เพื่อที่จะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน สักวันหนึ่งสิทธิเหล่านั้นก็จะเอื้อประโยชน์แล้วก็คุ้มครองพวกเราทุกคนด้วย ขอขอบคุณค่ะ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่มีผู้ขออภิปรายแล้วนะครับ ผมขอปิดอภิปรายครับ ท่านประธานมีอะไรไหมครับ ไม่มีนะครับ ไม่มีผมจะขอลงมตินะครับ (พลเอก ชีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าห้องเพื่อลงมตินะครับ ท่านเข้ามาแล้วโปรดแสดงตนด้วยครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

พลเอก จีระเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอทราบจำนวนด้วยครับ
ขณะนี้สมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๓๔๕ ท่าน

เดี๋ยวมขอมติเลยนะคะครับ หากท่านสมาชิกเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ
กต เห็นด้วย หากท่านเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติกด ไม่เห็นด้วย เชิญออกเสียงครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ปิดการลงคะแนนนะครับ
ขอทราบผลครับ มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๔๔๘ ท่าน เห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ ๓๔๒ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ๙๓ ท่าน งดออกเสียง ๑๒ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุม
เห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการครับ

เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมีอะไรครับ

นายบุญแก้ว สมวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธานรัฐสภา ผม ส.ส. บุญแก้ว สมวงศ์ จังหวัดยโสธร เห็นด้วยครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เพิ่มขึ้นด้วยอีก ๑ ท่านครับ
เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๙๑/๒๒ มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านบุญยอด สุขถิ่นไทย
ครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ มาตรา ๒๙๑/๒๒ ผมได้แปรญัตติไว้ดังนี้ครับ
การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของสมาชิกรัฐสภาร่างรัฐธรรมนูญ ต้องไม่จัดทำในลักษณะ
ให้มีผลย้อนหลังลบล้างความผิดใด ๆ ซึ่งองค์กรตุลาการหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมาย
ได้ลงมติแล้วว่าบุคคลหรือคณะบุคคลนั้นมีความผิด หรือได้มีการตัดสินคดีครับ ขออนุญาต
ยืนตามความคิดเห็นนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ขณะนี้ไม่มีผู้ใด
ประสงค์จะอภิปรายนะครับ ผมขอปิดการอภิปราย แล้วก็ขอลงมตินะครับ เชิญท่านสมาชิก
ที่อยู่ข้างนอกเข้าห้องเพื่อลงมตินะครับ

(พลเอก อีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกโปรดแสดงตน
ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

พลเอก อีร์เตซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่ข้างบนขอผลด้วยครับ
มีผู้อยู่ในห้องประชุมเท่าไร ขณะนี้มีผู้อยู่ในห้องประชุม ๓๕๖ ท่าน

ผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการกต เห็นด้วย
ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติกต ไม่เห็นด้วยนะครับ เชิญออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ปิดการลงคะแนนนะครับ
ขอทราบผลครับ มีสมาชิกอยู่ในห้องประชุม ๔๔๒ ท่าน เห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการ
๓๓๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙๐ ท่าน งดออกเสียง ๑๔ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่า
ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับร่างของกรรมาธิการนะครับ

เชิญท่านเลขาธิการต่อ

นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๒๙๑/๒๓ มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านบุญยอด สุขถิ่นไทย
ครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา
ผมเรียนถามท่านประธานก่อนนะครับว่าในมาตราตั้งแต่ มาตรา ๒๙๑/๒๓ มาตรา ๒๙๑/๒๔
มาตรา ๒๙๑/๒๕ มาตรา ๒๙๑/๒๖ นั้นมีผมเพียงคนเดียวใช่ไหมครับ ถ้าเป็นอย่างนั้น
ผมจะได้ช่วยให้รัฐสภาแห่งนี้ทำงานได้กระชับมากยิ่งขึ้น ผมจะขออนุญาตอ่านทั้งหมด
ถ้าผมมีผมคนเดียววนะครับ ผมอ่านทั้งหมดแล้วผมก็จะแสดงความเห็นสุดท้ายเลยครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอถามที่ประชุมนะครับ
มีผู้ใดประสงค์จะขออภิปรายในมาตรา ๒๙๑/๒๓ มาตรา ๒๙๑/๒๔ มาตรา ๒๙๑/๒๕
มาตรา ๒๙๑/๒๖

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ผมเข้าใจอย่างนี้ครับท่านประธานว่าไม่มีผู้ใดได้แปรญัตติไว้ ผมเป็นคนที่แปรญัตติจำนวน
ที่มากกว่าคนอื่นครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ตามที่ท่านบุญยอดเสนอ เชิญท่านบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ มาตรา ๒๙๑/๒๓ ผมแปรญัตติไว้ดังนี้ครับ ภายหลังเมื่อมีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญแล้วก่อนดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญกำหนดประเด็นที่จะต้องทำการแก้ไขให้ชัดเจนและต้องมีการนำประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ไปทำประชาพิจารณ์ในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย ก่อนที่จะดำเนินการแก้ไขต่อไป มาตรา ๒๙๑/๒๔ เมื่อสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสร็จสิ้นแล้วให้นำร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขดังกล่าวออกทำประชามติภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน แต่ต้องไม่เกิน ๑๒๐ วัน นับแต่วันจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จสิ้น ทั้งนี้หากมีการยื่นคำคัดค้านการแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญต่อศาลรัฐธรรมนูญให้ับระยะเวลาดังกล่าว นับจากเมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ประเด็นนี้ผมขออนุญาตนิดเดียวครับว่าผมเขียนตามตัวของพระราชบัญญัติการออกเสียงและการทำประชามติ แล้วก็รวมทั้งผมเห็นว่าน่าจะให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้ตัดสินครับ มาตรา ๒๙๑/๒๕ ภายหลังจากที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญสิ้นสุดแล้ว ห้ามมิให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญดังกล่าวสมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งทางการเมืองทุกตำแหน่งภายในกำหนด ๕ ปี นับจากวันสิ้นสุดสมาชิกภาพ ประเด็นนี้ผมขออนุญาตเรียนต่อท่านประธานไปยังท่านประธานคณะกรรมการในการเรื่องของการเว้นวรรคทางการเมืองนั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็นนะครับ เพราะว่าใน สสร. ชุดก่อนหน้านี้ผมจำได้ว่ามีคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นมีการเว้นวรรค ๒ ปีเป็นอย่างน้อย เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้ผมขออนุญาตท่านว่าถ้าท่านจะพิจารณา สสร. ชุดนี้ควรจะมี ความศักดิ์สิทธิ์หรือมีความสง่างามไม่น้อยกว่า สสร. ชุดก่อนหน้านี้ ผมขออนุญาตไว้ ๕ ปี แต่ถ้าท่านจะให้เวลาสัก ๒ ปี ผมก็ยินดีครับ สุดท้ายที่มาตรา ๒๙๑/๒๖ ครับ ห้ามมิให้พรรคการเมืองและนักการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องกับการได้มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม โดยไม่สุจริต ในกรณีที่มีการกระทำได้กล่าวให้คณะกรรมการเลือกตั้งพิจารณาดำเนินการไต่สวน หากเห็นว่ากรณีมีมูลเป็นที่เชื่อได้ว่าการเข้าไปเกี่ยวข้องโดยไม่สุจริต นักการเมืองดังกล่าวต้องถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งนะครับ

หากนักการเมืองดังกล่าวมีตำแหน่งเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองให้มีโทษต้องถูกเว้นวรรคทางการเมืองเป็นเวลา ๕ ปีด้วยครับ ในประเด็นนี้ผมขอยืนยันนะครับว่า ผมคิดว่าอันนี้ตรงกับเจตนารมณ์ของกรรมาธิการเสียงส่วนมาก นั่นก็คือว่า สสร. นั้นไม่ควรมาเกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง ซึ่งท่านก็ได้ปรับหรือว่าได้แสดงเจตนารมณ์นี้ไว้ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ในขณะที่แล้วนะครับว่า สสร. ต้องไม่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง ดังนั้นขอให้ท่านประธานได้ยืนยันอีกสักครั้งว่าถ้าหากว่าท่านยืนยันในเจตนารมณ์ในครั้งนี้ชัดเจนนะครับ สสร. กับพรรคการเมืองนั้นต้องเป็นอิสระต่อกัน ผมก็ยินดีนะครับว่าถ้าท่านยืนยัน ผมขออนุญาตตั้งแต่มาตราที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นก็ไม่ว่าจำเป็นต้องลงมติแต่อย่างใดครับ ขอบพระคุณครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประธานสามารถครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายสามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการ กรรมาธิการเสียงข้างมากก็ได้เคยชี้แจงเหตุผลในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งท่านได้สงวนคำแปรญัตติของท่านไว้ก็กล่าวโดยสรุปก็คือกรรมาธิการก็ขอยืนยันเหตุผลที่เคยให้กับท่านไว้แล้ว แล้วก็คิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เราได้ดำเนินการจัดทำร่างที่จะประกาศใช้เพื่อให้เกิด สสร. แล้วกระบวนการได้มาซึ่ง สสร. และการทำงานของ สสร. ตลอดจนถึงสิ่งที่พี่น้องประชาชนจะมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำรัฐธรรมนูญก็คงจะช่วยให้สิ่งต่าง ๆ ทั้งหลายที่เราปรารถนาจะเห็นในการจัดทำรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นทั้งกระบวนการและผลสำเร็จของการทำรัฐธรรมนูญก็คงจะน่าเป็นที่พึงพอใจ และที่สำคัญผมได้กราบเรียนนะครับว่า การไปบัญญัติห้าม สสร. ว่าหลังจากทำรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าหากไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือการไปห้ามผู้สมัครที่จะเป็น สสร. ว่าห้ามสังกัดพรรคอะไรก็ตาม เราถือว่ามันเป็นการไปจำกัดสิทธิของเขา -----

ส่วน สสร. ขณะทำรัฐธรรมนูญเองเขาจะไปห้ามตัวเอง ก็เป็นเรื่องที่เขาจะใช้ดุลยพินิจของเขา ก็เหมือนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นะครับ ที่มีบทบัญญัติว่าคณะกรรมการการร่างห้ามไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายใน ๒ ปี นับแต่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ก็เป็นความริเริ่มของสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เขาทำร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ฉะนั้นกรรมาธิการก็เห็นว่าร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมากก็สมบูรณ์นะครับท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านบุญยอด เชิญครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาอีกครั้งครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา เพื่อเป็นการประหยัดเวลาของการประชุมรัฐสภา ในมาตรา ๒๙๑/๒๓ มาตรา ๒๙๑/๒๔ มาตรา ๒๙๑/๒๕ และ มาตรา ๒๙๑/๒๖ ผมไม่ติดใจครับ ไม่ต้องลงมติครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณท่านบุญยอด สุขถิ่นไทยอย่างมากเลยครับ ท่านได้ช่วยประหยัดเวลาของที่ประชุมของเราได้มากเหลือเกินครับ ขอบคุณจริง ๆ ครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๔/๑ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายชลน่าน ศรีแก้ว (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลน่าน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา กรรมาธิการผู้ได้สงวนความเห็นไว้ ผมสงวนความเห็นมาตรา ๔/๑ ครับ ผมไม่ติดใจเนื่องจากมีการพิจารณาไปในมาตรา ๒๙๑/๕ เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ไม่ติดใจครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับท่าน เชิญท่านเลขาธิการ

นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอลงกรณ์ พลบุตร

นายอลงกรณ์ พลบุตร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ
กรรมการ กระผมได้ส่งวน

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอประทานโทษนะครับ
ท่านอลงกรณ์ ดูเหมือนจะคุณหมอเจตน์จะก่อนใช้ไหมครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมการ) : ใช่ครับ ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวผมต้องไป
ต่อคิวสุดท้ายครับท่านประธาน

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณหมอเจตน์ก่อนครับ
ท่านอลงกรณ์ครับ บังเอิญเจ้าหน้าที่มองไม่เห็น เชิญคุณหมอเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายแพทย์เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในฐานะ
กรรมการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ มาตราสุดท้ายนี้ก็คือมาตรา ๕ ในที่สุดเราก็ผ่าน
การประชุมกันมาจนถึงมาตราสุดท้าย เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าในฐานะผู้ที่ฟังการประชุมหนึ่ง
ในคณะกรรมการก็เห็นว่ามันมีเหตุผลที่ผมจำเป็นต้องแปรญัตติแล้วก็ส่งวนคำแปรญัตติไว้
ในมาตรา ๕ ตรงนี้ไว้ด้วยนะครับ เพราะว่าสาเหตุหรือเหตุผลผมเป็นหนึ่งในสมาชิกรัฐสภา
๑ ใน ๑๙๙ คน ที่โหวตไม่รับร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้
ผมยังยืนยันความเชื่อว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มีเจตนารมณ์ไม่ต้องการให้เขียนใหม่ทั้งฉบับ แต่เจตนารมณ์เป็นแต่เพียงให้แก้ไขเพิ่มเติม
เป็นบางมาตราเท่านั้น การพลิกแพลงให้แก้ไขเพิ่มเติมโดยการไปเพิ่มหมวดใหม่คือหมวด ๑๖
เพื่อให้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้เกิดร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ผมเห็นว่าไม่ถูกต้อง
เพราะโดยปกติแล้วรัฐธรรมนูญทั่วโลกเหมือนกันอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่าแก้ไขยาก ดังนั้น
การพลิกแพลงใช้เสียงกึ่งหนึ่งของรัฐสภาแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมเห็นว่าไม่น่าจะกระทำได้
การออกแบบให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ด้วยเสียงกึ่งหนึ่ง -----

โดยเจตนารมณ์ที่ค้นได้จากเอกสารบันทึกการประชุม ประกอบกับการฟังจากอดีต สสร. หลายท่าน พบว่าเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๙๑ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเพียงให้แก้ไขเป็นรายมาตราเท่านั้น ไม่มีเจตนารมณ์ให้แก้ไขยกร่างทั้งฉบับ เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนั้นก็ต้องฉีกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทิ้งจึงจะยกร่างใหม่ทั้งฉบับได้ รัฐธรรมนูญถ้าแก้ง่ายเมื่อเลือกตั้งใหม่ก็เป็นเรื่องของปกติที่เสียงข้างมากกับเสียงข้างน้อย ถ้าเลือกตั้งใหม่ประชาชนเขาก็อาจจะตัดสินใจเปลี่ยนไปจากเดิม เสียงข้างมากอาจจะเป็นเสียงข้างน้อย เสียงข้างน้อยก็อาจจะพลิกกลับเป็นเสียงข้างมาก เกิดการเปลี่ยนแปลง ในอนาคตเป็นเรื่องปกติของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งที่ผมกลัวอยู่ก็คือว่าถ้าหากว่ารัฐบาล พลิกหัว รัฐบาลใหม่ก็อาจจะรวบรวมเสียงข้างมากจัดตั้งรัฐบาลแล้วก็อาจจะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่อีก ตรงนั้นละครับท่านประธาน ผมมีความกังวลและผมมีความห่วงใย ประเทศชาติในกรณีที่ประชาธิปไตยเราเดินหน้าแล้วก็ต้องถอยหลังแล้วก็สะดุดเหมือนกับรัฐธรรมนูญ ๑๘ ฉบับที่ผ่านมา ก็มีการปฏิวัติแล้วก็เขียนรัฐธรรมนูญกันขึ้นใหม่ ก็คือแทนที่เราจะเดินไปข้างหน้า เราก็ต้องเดินหน้าแล้วก็ถอยหลังเป็นอย่างนี้มาตลอดจนถึงทุกวันนี้ ผมไม่อยากให้เกิดภาพอย่างนี้ ผมอยากให้มีการพัฒนารัฐธรรมนูญ มีการพัฒนาในระบอบประชาธิปไตย คือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข ถ้าหากเห็นว่ามาตราใดเป็นปัญหาและอุปสรรค ก็แก้ไขเป็นเฉพาะรายมาตราไป ไม่ใช่เขียนใหม่ขึ้นทั้งฉบับ เพราะว่าถ้ารัฐบาลนี้สามารถเขียนรัฐธรรมนูญใหม่ได้ทั้งฉบับตามที่เลือกตั้ง สสร. ๗๗ คน แล้วก็สรรหา ๒๒ คนนั้น ก็ปรากฏว่า จะกลายเป็นรัฐธรรมนูญของรัฐบาล ผมเป็นห่วงว่าเมื่อพลิกหัวก็จะเป็นรัฐธรรมนูญของรัฐบาลใหม่ ตรงนั้นก็จะมีปัญหาขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าประชาชนทั้งประเทศควรจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจว่าจะยอมให้แก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ ดังนั้นผมเห็นว่าถ้าหากว่าเราจะทำประชามติก่อนที่จะเรามี สสร. จึงจะเป็นความชอบธรรม ที่ผ่านมาถึงผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วยการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาทั้งฉบับ แต่ถ้าหากว่าทำประชามติถามประชาชนทั้งประเทศ ประชาชนทั้งประเทศออกเสียงยอมรับให้มีการแก้ไขใหม่ทั้งฉบับ ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าเสียงของประชาชนคือเสียงสวรรค์ เสียงประชาชนมีความสำคัญกว่าสมาชิกสภาเราในที่แห่งนี้ แน่นนอนครับ ในรัฐสภาแห่งนี้เป็นตัวแทนของประชาชนโดยชอบธรรมมาจากทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกวุฒิสภา ล้วนแล้วแต่เป็นตัวแทนอันชอบธรรมของประชาชน โดยการลงมติของเสียงข้างมากในรัฐสภาแห่งนี้ที่แท้จริงควรจะเป็นคำตอบของประชาชน แต่ว่าตัวแทนของประชาชนก็ไม่ใช่ประชาชนที่แท้จริง ถ้าหากว่าตัวแทนของประชาชนสามารถเป็นตัวแทนที่แท้จริงของประชาชนได้แล้ว ท่านก็ไม่ต้องทำประชามติตามร่างรัฐธรรมนูญที่เราเขียนขึ้นมาี้ตามมาตรา ๒๙๑/๑๓ ที่เราผ่านมติของรัฐสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นการที่ท่านเขียนว่าจะต้องถามประชาชนด้วยการทำประชามติ ก็แสดงว่าท่านเห็นความสำคัญของการถามประชาชน ผมเพียงแต่ว่าเพิ่มเติมขึ้นมาว่าก่อนที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ ท่านถามประชาชนก่อนได้ไหมครับ ประชาชนเขาจะยอมรับให้แก้ไขรัฐธรรมนูญโดยการยกร่างใหม่ทั้งฉบับหรือไม่ ที่สำคัญรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยผ่านการทำประชามติได้รับการรับรองจากประชาชนถึง ๑๔.๗ ล้านคน ถ้าจะฉีกทิ้งแล้วตั้ง สสร. ขึ้นมายกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ท่านต้องถามประชาชน ๑๔.๗ ล้านคนที่ให้อนุมัติ ที่ให้ความเห็นชอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๕๐ นี้ เพราะฉะนั้นถ้าท่านไม่ถามประชาชนจำนวน ๑๔.๗ ล้านคนนั้น ผมเห็นว่าไม่เป็นการถูกต้องแล้วก็ไม่ชอบธรรม -----

เพียงแต่ว่าท่านไปถามประชาชนเมื่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นเรียบร้อยแล้ว ตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้อันนั้นผมก็เห็นด้วย แต่ผมเพิ่มเติมขึ้นมาว่าในมาตรา ๕ นี้ ก่อนที่ท่านจะยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาท่านไปถามประชาชนเสียงครึ่งหนึ่งก่อน ผมคิดว่าน่าจะเป็นความชอบธรรม ท่านประธานครับ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ผมเชื่อว่า ทำไม่ได้ แต่เมื่อเป็นประชามติแล้วจึงจะชอบธรรมที่ยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ อันนี้ ผมก็ได้กล่าวไปแล้วแต่ถ้าประชาชนไม่เห็นด้วยก็หมดความชอบธรรมในการยกร่าง รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งฉบับผมจึงเห็นความสำคัญในการทำประชามติก่อนที่จะให้มี สสร. จริงอยู่ครับท่านประธาน การทำประชามติแต่ละครั้งใช้เงินค่อนข้างมาก ตัวเลขจาก กกต. อยู่ที่ ๒,๕๐๐ ล้านบาท เป็นจำนวนเงินไม่น้อยก็อาจจะมีผู้สงสัยว่าถ้าเราทำประชามติ ๒ ครั้ง ใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ๒ ครั้ง รวมเป็นเงินถึง ๕,๐๐๐ ล้านบาท จะเป็นเงินที่มากเกินไป สำหรับการทำประชามติถึง ๒ ครั้งแต่ท่านประธานครับในท่ามกลางเกิดความแตกแยก อย่างมากในประเทศ ความแตกแยกในหมู่ประชาชนมีการแบ่งขั้วความคิดทางการเมือง มีความต้องการแก้ไขรัฐธรรมนูญจากประชาชนจำนวนมาก ผมยอมรับครับมีการต้องการ แก้ไขรัฐธรรมนูญจากประชาชนจำนวนมาก แต่ว่าในขณะเดียวกันประชาชนที่ไม่ต้องการให้ แก้ไขรัฐธรรมนูญก็มีจำนวนไม่น้อย ผมจึงเห็นว่าการทำประชามติจะเป็นตัวตัดสินที่ถูกต้องที่สุด ที่ชอบธรรมที่สุดและที่สำคัญมันจะเป็นการสร้างประเพณีที่ดีให้เกิดขึ้นต่อไปด้วยการถาม ประชาชนในกรณีที่เกิดรัฐบาลใหม่ต้องการจะยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ผมเองในใจลึก ๆ ผมไม่อยากจะให้มันมีกรณีอย่างนี้เกิดขึ้นอีกผมอยากจะให้ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาฉบับเดียว แล้วก็ใช้ถาวรเหมือนกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ให้แก้ไขประเด็นใดที่ไม่ทันสมัย ก็แก้ไขประเด็นนั้นไม่ใช่แก้ไขแล้วยกกันทั้งฉบับเพราะฉะนั้นผมเห็นว่าการถาม ประชาชนด้วยการทำประชามติ ๒ ครั้ง โดยเฉพาะในครั้งแรกก่อนที่จะมี สสร. ผมเห็นว่า มีความสำคัญ ผมไม่เสียดายงบประมาณจำนวนนั้นเพราะผมเห็นว่าแลกมาด้วยความรู้สึกเป็นเจ้าของของประชาชนอย่างแท้จริงเพราะว่าเป็นผู้ออกเสียง ประชาชนรู้สึกว่ ตนเองเป็นผู้มีสิทธิมีอำนาจในการยอมให้แก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ถ้าหากว่าถามประชาชน ประชาชนยอมให้ยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ผมคิดว่าประชาชนที่ออกเสียงประชามติ รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็มีความหวงแหนรัฐธรรมนูญก็จะทำหน้าที่ปกป้องรัฐธรรมนูญ

ป้องกันไม่ให้คนฉีกอีกต่อไปและเป็นการพัฒนาประชาธิปไตยเพิ่มความรู้ให้กับประชาชน
ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าการเลือกตั้งบ่อย ๆ ไม่ว่าการเลือกตั้งในระดับประเทศหรือว่า
การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นมีความสำคัญทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งมันก็มีการสร้างองค์ความรู้
ให้กับประชาชนเป็นการให้ความรู้ที่ดีกว่าการประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์อย่างเดียว
ผมไม่มีความเชื่อมั่นผมเห็นว่าถ้าเราทำประชามติประชาชนออกเสียงเห็นชอบเราก็มอบให้
กกต. ไปเลือกตั้ง สสร. ๗๗ คน และรัฐสภาไปคัดเลือก สสร. ๒๒ คน ตามมาตรา ๒๙๑/๕
และมาตรา ๒๙๑/๖ ที่เรารัฐสภาแห่งนี้ลงมติเห็นชอบไปแล้ว แล้วก็สำหรับการทำประชามติ
หลัง สสร. จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสร็จสิ้นแล้วก็มอบให้ประธานรัฐสภาดำเนินการส่ง
ต่อไปทำประชามติตามร่างมาตรา ๒๙๑/๑๓ ก็สรุปว่าเป็นการทำประชามติ ๒ ครั้ง ครั้งแรก
ถามประชามติ ประชามติถามประชาชนว่าจะยินยอมให้ยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา
หรือไม่ ถ้าไม่เห็นชอบก็ไม่ต้องมีการจัดตั้ง สสร. ทั้ง ๙๙ คน การทำประชามติครั้งหลัง
ก็ไม่เกิด ส่วนครั้งที่ ๒ เป็นการทำประชามติให้ประชาชนเห็นชอบกับรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
ตามมาตรา ๒๙๑/๑๓ ก็สามารถที่ดำเนินการต่อไปได้ถ้าประชาชนเห็นชอบกับการ
ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมาทั้งฉบับตามข้อ ๑ -----

แต่ถ้าทำประชามติถามประชาชนว่าจะยอมรับในเนื้อหาสาระของรัฐธรรมนูญที่ สสร. ได้จัดทำขึ้นหรือไม่ อันนี้ก็เป็นเหตุผลในการที่จะทำประชามติครั้งที่ ๒ แล้วก็การจัดทำประชามติทั้ง ๒ ครั้ง ถ้าผ่านความเห็นชอบของประชาชนทั้ง ๒ ครั้งย่อมเป็นสิ่งยืนยันถึงความต้องการของประชาชนอย่างชัดเจน ไม่มีใครหน้าไหนที่จะพูดได้อีกต่อไปว่ารัฐธรรมนูญที่มีอยู่ไม่ใช่เป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน เพราะประชาชนมีความชอบธรรมที่จะลงประชามติทั้งยินยอมให้ยกร่างขึ้นมาใหม่ทั้งฉบับ แล้วก็ยืนยันถึงสารบัญญัติที่อยู่ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่ร่างขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้นด้วยความชอบธรรมตรงนี้ ด้วยเหตุผลนี้ผมจึงถือว่าอันนี้จึงสามารถยืนยันได้ว่าที่เกิดขึ้นจึงจะเป็นรัฐธรรมนูญของประชาชนแล้วที่ผมลงคะแนนเสียงในวาระแรกเมื่อมีการทำประชามติก่อนที่จะมี สสร. ประชาชนยอมรับ ผมก็เห็นว่าอันนั้นเป็นเสียงสวรรค์ เป็นสิ่งที่ผมยอมรับได้ว่าประชาชนต้องการทำประชามติให้มีรัฐธรรมนูญขึ้นมาใหม่ทั้งฉบับ อันนั้นก็สามารรถหักล้างกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ผมเชื่อว่าไม่สามารถที่จะแก้ไขยกร่างขึ้นมาทั้งฉบับได้ ประชามติจากเสียงประชาชนเท่านั้นถึงจะสามารถแก้ไขแล้วก็ยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ขึ้นทั้งฉบับ อันนี้คือเหตุผลของผมครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอลงกรณ์ พลบุตร ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมได้สงวนความเห็นในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อยเพื่อที่จะให้มีการแปรญัตติในมาตรา ๕ ในมาตรา ๕ นั้น กราบเรียนท่านประธานว่าเป็นเสมือนบทเฉพาะกาลของร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เป็นบทเฉพาะกาลที่จะใช้เฉพาะครั้งแรกและครั้งเดียวเท่านั้น โดยสาระสำคัญของมาตรา ๕ ที่เป็นคำแปรญัตติของกระผมก็คือการให้มีการออกเสียงประชามติหลังจากที่ร่างรัฐธรรมนูญผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาในวาระที่สาม เพื่อที่จะถามความเห็นของประชาชนว่าสมควรที่จะให้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ กระผมใคร่ของแสดงเหตุผลไปถึงกรรมาธิการเสียงข้างมาก แล้วก็ไปถึงสมาชิกรัฐสภาว่าบัดนี้เราได้ถึงช่วงเวลาสุดท้ายของวาระที่สอง หลังจากนั้นไปเราจะใช้เวลา ๑๕ วัน

ในการพิจารณาไตร่ตรองก่อนที่จะมีการลงมติว่าจะรับหรือไม่รับร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เปิดโอกาสให้มีการเพิ่มหมวด ๑๖ ว่าด้วยการยกเว้นรัฐธรรมนูญทั้งฉบับได้ ถือได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญอีกครั้งหนึ่ง ผมเชื่อมั่นว่าตั้งแต่วันที่ ๒๓ ถึงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา เมื่อรัฐสภาได้พิจารณาในชั้นรับหลักการวาระที่หนึ่ง เราได้ฟังเหตุและผลของคณะรัฐมนตรีของผู้เสนอร่างอีก ๒ ท่าน แล้วรัฐสภาได้ตั้งคณะกรรมการธิการขึ้นมา ผมเองเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการธิการ คณะกรรมการธิการชุดดังกล่าวใช้เวลา ๖ สัปดาห์ในที่สุดวันที่ ๖ เมษายนที่ผ่านมา ท่านประธานคณะกรรมการก็มีหนังสือส่งรายงานของคณะกรรมการที่ได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว พร้อมด้วยคำแปรญัตติของสมาชิกกว่าร้อยท่าน และรวมถึงกรรมการที่สงวนความเห็น เราได้ใช้เวลาถึงวันที่ ๑๔ ณ บัดนี้ก็เข้าสู่มาตราสุดท้ายของร่างแก้ไข ผมทบทวนลำดับเวลาเพื่อให้ท่านประธานได้ทราบว่ากระผมเองได้แปรญัตติในหลายมาตรา แล้วก็ได้แปรญัตติด้วยความหวังว่าการพิจารณาของรัฐสภาเพื่อให้มีการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นถือได้ว่าเป็นปรากฏการณ์ครั้งสำคัญ

ผมจึงต้องใช้โอกาสของมาตรา ๕ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลนั้นเสนอให้รัฐสภาได้ให้การสนับสนุน
เสนอให้กรรมาธิการเสียงข้างมากได้ให้การสนับสนุนคำแปรญัตติของกระผม เพราะเมื่อเรา
ให้ความเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญในอีก ๑๕ วันข้างหน้า ก็เท่ากับว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐
ได้เปิดโอกาสให้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้ จะมีรูปแบบ สสร. ที่มาจากจังหวัดละ
๑ คน ๗๗ คน จากผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๒๒ ท่าน โดยรัฐสภาเป็นผู้คัดเลือก สสร. ๙๙ คน
จะทำการออกแบบประเทศไทย เราจะถือเป็นพิมพ์เขียวประเทศไทย เพราะรัฐธรรมนูญนั้น
จะกำหนดรูปแบบโครงสร้างและระบบของประเทศไทย โดยเฉพาะใน ๓ อำนาจ และสถาบัน
ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายทั้งปวง นั่นคือการเสร็จสิ้นภารกิจที่ผู้เสนอร่างได้เสนอมา แต่ก่อนที่จะ
มีการดำเนินการตามหมวด ๑๖ ของรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมฉบับปี ๒๕๕๐ กระผมเห็นว่า
การจะยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่นั้นจำเป็นที่จะต้องถามประชาชน ด้วยเหตุผล ๔ ประการ
ในคำแปรญัตติของกระผมที่จะสนับสนุนและอธิบายว่าทำไมกระผมเห็นว่าเราจำเป็นต้อง
ขอความเห็นของประชาชนด้วยการออกเสียงประชามติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการออก
เสียงประชามติ

เหตุผลข้อที่ ๑ ก็คือว่าประชาชนจะได้รับการสอบถามและใช้ดุลยพินิจว่า
มันถึงเวลาหรือไม่ เป็นวาระเร่งด่วนหรือเปล่าที่จะต้องมีการยกร่างรัฐธรรมนูญ ประเทศ
มีวาระแห่งชาติและมีวาระที่เราผูกพันไว้ เช่นการเตรียมความพร้อมของประเทศในการก้าวสู่
การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การว่างงาน การตกงานของพี่น้องประชาชนและธุรกิจ
โดยเฉพาะเอสเอ็มอี (SME) นั้นจะอยู่ได้หรือไม่ นี่เป็นวาระเร่งด่วนประการหนึ่ง ถามบอกว่า
เมื่อเปรียบเทียบกับเรื่องของการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีความจำเป็นแค่ไหน
หรือปัญหาเตรียมความพร้อมในการฟื้นฟูประเทศจากภัยพิบัติธรรมชาติโดยเฉพาะน้ำท่วม
และการเตรียมรับมือหากว่าฤดูฝนจะเกิดมหาอุทกภัยอีกหรือไม่ รัฐบาลได้ลงแรงในการ
เตรียมความพร้อมและแนวป้องกันไว้ พร้อมแล้วหรือจึงมาหมกมุ่นให้ความสนใจในเรื่อง
การเมือง ในเรื่องของรัฐธรรมนูญซึ่งยังต้องมีแรงเสียดทานและความขัดแย้งเกิดขึ้นอีก
พอสมควร หรือว่าปัญหาในเรื่องของแพง ค่าครองชีพซึ่งเป็นความเดือดร้อน สิ่งเหล่านี้เป็น
เรื่องที่ถามบอกว่าเป็นประเด็นวาระเร่งด่วนใช่หรือไม่ อันนี้จะเป็นประเด็นที่จะสนับสนุนว่า
ทำไมกระผมเห็นว่าเราควรจะถามประชามติของประชาชน

ประการที่ ๒ คือความกังวลต่อฉนวนความขัดแย้ง ในระหว่างการศึกษา ทั้งในชั้นของวาระที่หนึ่ง ๓ วัน ๓ คืน หรือว่าในชั้นของกรรมาธิการ ๖ สัปดาห์ แล้วก็ ๑๔ วัน ของการพิจารณาในรัฐสภาวาระที่สอง ความเห็นต่าง ความเห็นสนับสนุน ความเห็นที่เป็นกลาง ล้วนแล้วแต่ได้แสดงออก ณ รัฐสภาแห่งนี้ แต่ถ้าเราจับความรู้สึกความเห็นนั้นก็จะทราบว่า ยังมีความกังวลอย่างยิ่งต่อปัญหาความขัดแย้งอันเกิดจากการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น ประเด็นที่กรรมาธิการเสียงข้างมากได้พยายามตอบโจทยระดับหนึ่งในแง่ของข้อกังวลก็คือในเรื่องของการไม่แตะต้องหมวด ๒ สถาบันพระมหากษัตริย์ แต่ว่าหมวดอื่น ๆ ที่ยังเป็นข้อกังวลอย่างยิ่งไม่ว่าเรื่องของความเป็นอิสระของศาล องค์การอิสระ หรือแม้แต่ในเรื่องของการนิรโทษกรรมความผิดในอดีตนั้นยังไม่มีใครตอบโจทยตรงนี้ ไม่มีใครการันตีได้แม้แต่ประธานคณะกรรมาธิการ หรือกรรมาธิการเสียงข้างมากที่ปฏิเสธ คำแปรญัตติของสมาชิกจำนวนนับร้อยคน และกรรมาธิการที่ต้องการให้เพิ่มเติมเพื่อสร้างหลักประกันในร่างแก้ไขที่ผ่านมาไม่ว่าจะในเรื่องของการไม่แตะต้องหมวดว่าด้วยศาล หมวดว่าด้วยองค์การอิสระ หรือว่าการตรวจสอบอำนาจรัฐ เป็นต้น และล่าสุดเมื่อสักครู่นี้ในมาตรา ๒๙๑/๑๘ เป็นต้นมา ข้อกังวลเหล่านั้นกระผมได้รับฟังเช่นเดียวกับท่านสมาชิกทั้งหลาย กรรมาธิการทั้งเสียงข้างมากข้างน้อย แต่นี่คือสิ่งหนึ่งที่กระผมก็ยังเห็นว่าเรายังตอบโจทยไม่ได้ สร้างหลักประกันไม่ได้ ความกังวลดังกล่าวนี้้นยากจะหมดไป และนี่คือเหตุผลข้อที่ ๒

เหตุผลข้อที่ ๓ ที่กระผมได้สงวนคำแปรญัตติและต่างจากกรรมาธิการเสียงข้างมากก็คือในเรื่องของเช็คเปล่า ความจริงหลายคนพูดประเด็นนี้แล้วก็มองว่าเป็นความเป็นวิตกเกินไป ตีตนก่อนไข้หรือไม่ แต่วันนี้เราเห็นชัดเจนแล้วว่าร่างรัฐธรรมนูญที่มีการแก้ไขใหม่นั้นรูปโฉมโนมพรรณเป็นอย่างไร จะเข้าสู่การลงมติในวาระที่สามในอีก ๑๕ วันข้างหน้า เราจะมี สสร. ๒ ประเภท จากเลือกตั้งและจากสรรหาคัดเลือก เรามีจำนวนเพียง ๙๙ คน ในขณะที่ยกเลิกการปมตรงนี้อาจให้มีมากกว่า เกรงว่าจะมี สสร. ร่างทรงหรือลือกสเปก แต่ตรงนี้ก็ได้รับคำอธิบายว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากยังยืนยัน วันข้างหน้าเราก็จะมี สสร. และเราได้พยายามที่จะสร้างกรอบบางประการที่ยึดโยงได้สำหรับคลี่คลายความกังวลในเรื่องของเช็คเปล่า แต่ผมก็เชื่อว่าท่านประธานเองก็ไม่สามารถจะการันตีได้ เพราะคำอธิบายที่บอกว่า สสร. นั้นควรมีอิสระในการที่จะเขียนรัฐธรรมนูญฉบับใหม่และเราต้องไว้วางใจ เพราะมาจากการเลือกตั้ง เพราะมาจากการคัดเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด ๙๙ คน แต่ถามว่าความกังวลนั้นหมดไปหรือไม่ สำหรับฝ่ายที่คัดค้านและฝ่ายที่ยังไม่เห็นด้วย ซึ่งแน่นอนการเคลื่อนไหวคัดค้านยากที่จะปฏิเสธว่ามันจะไม่เกิดขึ้น แล้ววันนี้ก็มีความชัดเจนว่าทางรัฐบาลก็ดี กรรมาธิการเสียงข้างมากยืนยันว่าจะใช้ร่างเดิม แต่ท่านก็ก้าวออกมาในเรื่องของหมวด ๒ แต่ตรงนั้นเป็นกรอบเพียงประการเดียวเท่านั้นเอง นอกจากนั้นแล้วผมเชื่อว่ามันไม่เพียงพอ และผมก็เชื่อว่าตรงนี้ยังก่อให้เกิดประเด็นที่ควรจะต้องถามว่าเราไว้วางใจได้หรือไม่ ถ้าหากว่าการร่างรัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้ แล้วก่อนที่จะเดินหน้ากระบวนการดังกล่าวนี้ถามประชาชนว่าเอาหรือไม่เอา มันเป็นเดิมพันของประเทศ เดิมพันของอนาคต เพราะถ้าหากว่ามันเกิดเป็นชนวนความขัดแย้งอย่างที่เรากังวลถึงวันนั้น หลุดมือออกไปแล้วทำอะไรไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าเดิมของประเทศ เดิมพันอนาคตนั้นจะกำหนดโดยประชาชนที่ออกเสียงประชามติถ้าเห็นว่าเอาด้วย เดินหน้าไป เราจะรับผิดชอบประเทศนี้ร่วมกัน รับผิดชอบต่อชะตากรรมข้างหน้า ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นเราจะเดินไปด้วยกัน

เหตุผลประการที่ ๔ ซึ่งเป็นเหตุผลประการสุดท้าย การออกแบบประเทศครั้งใหม่ด้วยการมีพิมพ์เขียวที่เป็นรัฐธรรมนูญที่จะยกร่างใหม่นั้น มันเหมือนแผ่นกระดาษที่ว่างเปล่า ทั้งที่เรารู้ว่าตลอดเวลาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ แผนการของเราล้มลุกคลุกคลาน เราพยายามออกแบบแก้ไข มีรัฐธรรมนูญทั้งฉบับที่ถูกฉีกทิ้งด้วยการรัฐประหารซึ่งถือว่า

เป็นดีเอ็นเอ (DNA) ที่เป็นมะเร็งร้ายสำหรับระบอบประชาธิปไตยที่ไม่ควรเกิดขึ้น
แต่เราก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยง แม้แต่ปี ๒๕๔๙ แล้วเราหวังว่าการที่จะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
เราจะสามารถยุติการรัฐประหาร การฉีกรัฐธรรมนูญ แล้วหวังว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ
ฉบับสุดท้าย ฉบับที่ ๑๙ ของประเทศ ท่านประธานครับ เราหวังอย่างนี้มาหลายยุค หลายสมัย
หลายรอบ หลายปีหลายทศวรรษ บัดนี้ ๘๐ ปี ความหวังเหล่านั้นก็ยังสร้างขึ้นเป็นความหวัง
อีกครั้งหนึ่ง แต่ถ้าจะออกแบบหรือจะมีพิมพ์เขียวใหม่นั้นโดยที่ยังไม่รู้ ไม่เห็นเลยว่าอะไร
อยู่ตรงนั้น -----

ผมถามว่า สสร. ที่มาเขาจะเขียนอย่างไรละครับ แนนอนจะต้องออกไปสอบถามความเห็น
ของประชาชนในแต่ละภูมิภาค แต่ละจังหวัด แล้วก็พยายามประมวลความเห็นเหล่านั้น
ออกมา แต่ขณะเดียวกันทุกคนก็หวังว่าการออกแบบประเทศครั้งใหม่ด้วยรัฐธรรมนูญที่เป็น
พิมพ์เขียวใหม่นี้เราจะสามารถกำจัดดีเอ็นเอ (DNA) ทั้งหมดครับ ดีเอ็นเอที่เป็นพิษร้าย
เป็นมะเร็งร้าย เป็นเนื้อร้ายออกทั้งหมด ๑. ก็คือรากเหง้าของเผด็จการ ๒. ก็คือธุรกิจ
การเมืองทุนนิยมสามัญที่เข้ามาซื้อประชาชน ซื้อพรรคการเมือง ซื้อนักการเมือง นั่นเป็น
เพียงมะเร็งร้ายที่รัฐธรรมนูญที่จะออกแบบใหม่นั้นจำเป็นที่จะต้องให้ประชาชนนั้นได้
แสดงความคิดเห็นในระหว่างของการที่จะมีการออกเสียงประชามติ ฝ่ายที่ต้องการมีการยกร่าง
ก็จะต้องอย่างน้อยยืนยันสร้างกรอบพอเป็นสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อให้
สามารถมองเห็นจับต้องได้ ผมเชื่อว่าการที่เราจะเริ่มต้นก้าวใหม่นั้นเราต้องก้าวใหม่จริง ๆ
ไม่ใช่ก้าวเก่า เราต้องมีรัฐธรรมนูญเพื่ออนาคตจริง ๆ ไม่ใช่รัฐธรรมนูญเพื่ออดีต ไม่อย่างนั้น
เราไม่สามารถนำประเทศก้าวไปข้างหน้า ไม่สามารถสร้างประเทศดังที่พวกเราหวัง
ผมก็เพียงแค่ใช้สิทธิในช่วงโอกาสที่เป็นมาตราสุดท้ายครับ เพราะว่าได้พยายามที่จะขอแล้ว
ขออีกจากกรรมาธิการเสียงข้างมากโดยเฉพาะท่านประธาน และเราต้องคิดทบทวนให้ดี
จากนี้ไปเมื่อเร้ออกจากท่าเราไม่สามารถที่จะดึงกลับมาได้ เราไม่มีแผนที่นำทาง เราไม่มี
เข็มทิศเลย เราร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้ให้มี สสร. มีกรอบเดียวที่อยู่ในหมวดทั่วไป ๒ ข้อ
และหมวด ๒ ว่าด้วยพระมหากษัตริย์เท่านั้น จากนี้ไปเราไม่มีสิทธิที่จะทำอะไรได้ แต่กระผม
เพียงแค่ขอให้ทบทวนว่าเรายังมีครับ นั่นก็คือการให้ประชาชนได้ออกเสียงประชามติว่า
จะดำเนินการให้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ ถึงเวลาแล้วหรือไม่ สมควรแล้ว
หรือไม่ สุดท้ายผมคงไม่ต่างจากท่านประธานกรรมาธิการและกรรมาธิการทุกคนที่เราทำงาน
ร่วมกันมา ๖ สัปดาห์ เมื่อเราได้อ่านผลการสำรวจความเห็นประชาชนที่ดีพิมพ์เมื่อเข้านี้
พอประชาชนเบื่อหน่ายการเมืองที่มีแต่ความขัดแย้ง เบื่อหน่ายการเมืองที่มีแต่การแย่งชิง
อำนาจและผลประโยชน์ เบื่อหน่ายไปหมดและนั่นคือกลางร้ายที่สุดของระบอบประชาธิปไตย
เพราะวันนี้เราไม่สามารถสร้างความมั่นใจฟื้นฟูความเชื่อมั่น เราเท่ากับทำลายความหวัง
หรือฟางเส้นสุดท้ายต่อไปยากที่พวกเราจะสบตาประชาชนได้ในยามที่เราเดินออกไปหาเสียง
หรือยามที่เราขอความไว้วางใจมาทำหน้าที่ที่เป็นฝ่ายค้านและรัฐบาลก็ตาม ผมจึงขอให้

ท่านกรรมการเสียงข้างมากได้ทบทวนว่าเมื่อเราไม่สามารถสร้างหลักประกันได้ ไปถามประชาชนเถอะครับ ถ้าประชาชนบอกว่าเดินหน้าเราเดินหน้า อย่าให้เราเดินหน้าลำประชาชนโดยไม่ถาม แล้วถ้าเกิดอะไรขึ้นเราจะมีหน้าไปตอบประชาชนได้อย่างไร ผมก็เรียกว่าเราได้ทำหน้าที่มาสมบูรณ์แล้วครับ ท่านก็ทำหน้าที่ในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเปิดโอกาสให้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับได้ไม่ใช่เพียงแค่แก้ไข แต่ก่อนที่จะเดินหน้าก้าวต่อไปนั้นอนาคตประเทศอยู่ในมือไม่ใช่ของเราเท่านั้นครับ ของประชาชนทั้งประเทศ ขอขอบคุณท่านประธานที่ให้ผมได้มีโอกาสได้เสนอความเห็นและอธิบายคำแปรญัตติของกระผมในมาตรา ๕ ขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ ต่อไปเป็นท่านอภิชาติ ศักดิเศรษฐ์ ครับ เชิญครับท่านอภิชาติ

นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายอภิชาต ศักดิ์เศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้แปรญัตติในมาตรา ๕ ซึ่งเป็น มาตราสุดท้ายของร่างแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วยถ้อยคำสั้น ๆ นิดเดียวเองครับ ก็คือว่าด้วยเรื่องของระยะเวลาในการเกิดขึ้นของสภาร่างรัฐธรรมนูญ แต่ตัวเลขที่ผมได้ ขอแปรเปลี่ยนจาก ๙๐ วัน เป็น ๑๓๕ วันนั้นมีที่มาที่ไป ซึ่งกระผมจะขออนุญาตพูดกับ ท่านประธานโดยใช้เวลาสั้น ๆ ก็คือว่า ท่านก็ทราบดีว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ จะถึง บทวสานในอีกไม่ช้านี้ เพราะทันทีที่รัฐธรรมนูญที่จัดทำขึ้นใหม่มีผลบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ที่จัดทำขึ้นใหม่มีผลบังคับใช้ก็ส่งผลให้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หหมดสภาพไปโดยปริยาย การแก้ไขรัฐธรรมนูญในวันนี้ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหมวดว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ขึ้นมานั้นเป็นการส่งสัญญาณว่ารัฐธรรมนูญฉบับเก่าจะต้องจบลง และในมาตรา ๕ ของร่างแก้ไขเพิ่มเติมนี้ก็เป็นบทเฉพาะกาลที่บีบบังคับให้สภาร่างรัฐธรรมนูญจะต้องเกิดขึ้น โดยเร็ว ซึ่งมีประเด็นที่ผมคิดว่าอาจจะขัดกับเจตนารมณ์ของการแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งนี้ ตามมาตราที่เราได้ผ่านความเห็นชอบไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ในมาตรา ๕ นี้ เราพูดถึงวาระเริ่มแรกของการใช้รัฐธรรมนูญที่แก้ไขใหม่ ซึ่งตามร่างของท่านประธาน คณะกรรมาธิการได้ผ่านความเห็นชอบมาสู่สภาแห่งนี้บอกว่า

๑. ให้ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดวันสมัครรับเลือกตั้ง สสร. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนี้มีผลใช้บังคับ

๒. คือให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง สสร. ทั้ง ๒ ประเภทภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมนี้มีผลบังคับ ผมมั่งตอยังไรครับ ผมมั่งก็คือว่า เป็นบทเฉพาะกาล ที่จะต้องให้ทำทันที ผมคิดว่าเจตนารมณ์ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมฉบับนี้ก็คือ การเขียนเพื่อที่จะเปิดช่องไว้ว่าหากรัฐสภาจะมีมติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่ก็ให้ ดำเนินการตามหมวดนี้ ความในข้อนี้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙๑/๕ ซึ่งเป็นเรื่องที่สภาเรา ก็ได้ให้ความเห็นชอบไปแล้ว แล้วคณะกรรมาธิการก็ได้แก้ไขจากร่างเดิมในระหว่างการประชุม รัฐสภาแห่งนี้ เจตนารมณ์ของมาตรา ๒๙๑/๕ ก็คือในวรรคสอง ให้ดำเนินการให้มีการ ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภายใน ๑๕ วัน

นับแต่วันที่รัฐสภามีมติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ นั่นคือภาวะปกติ แต่ว่าเมื่อเรามีมาตรา ๕ ขึ้นมาซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลก็แปลความว่ารัฐสภาแห่งนี้ไม่จำเป็นจะต้องไปเปิดประชุมเพื่อที่จะลงมติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่อีกแล้ว เรากำลังใช้มาตรา ๕ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลนี้เป็นบทที่บอกว่านี้ละคือมติของรัฐสภาที่จะให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ขณะที่แท้ที่จริงแล้วนี้ไม่ใช่มติ ไม่ใช่เจตนารมณ์ของรัฐสภา เจตนารมณ์ของรัฐสภาคือการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับเพิ่มเติมของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเราได้ไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ เป็นเช่นนี้ก็คือการบีบบังคับว่าภายใน ๙๐ วันจะต้องมีร่างรัฐธรรมนูญเกิดขึ้นมาภายใน ๑๕ วันจะต้องมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งขึ้นมา -----

ถามว่าเป็นกระบวนการที่ถูกต้องหรือไม่ ผมคิดว่าอาจจะได้คำตอบจากท่านประธาน คณะกรรมาธิการด้วย ตามความเข้าใจของผมนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสร็จสิ้นลงเมื่อไร มีผลบังคับใช้ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๓ นั่นก็คือว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้สำเร็จไม่จำเป็นต้องมีมาตรา ๕ ขึ้นมา หลังจากนั้นรัฐสภาของเราก็ควรจะเรียกประชุมตามมาตรา ๑๓๖ (๑๗) ที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้แล้วว่าเราจะมีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะเสนอญัตตินี้โดยใคร โดยรัฐบาลหรือใครก็ตามก็แล้วแต่ ก็เสนอเข้ามา เป็นอีกกระบวนการขั้นตอนหลังจากที่รัฐธรรมนูญนี้มีผลบังคับใช้และทุกอย่างก็จะดำเนินไปตามกระบวนการที่เราให้ความเห็นชอบมาตั้งแต่มาตรา ๒๙๑/๑ มาเรื่อย ๆ มา นี่กระบวนการนี้ควรจะเป็นเช่นนั้น แต่วันนี้เรากำลังรวบรัดโดยใช้มาตรานี้ละเป็นตัวล่อกว่ามติให้ความเห็นชอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่เพิ่มหมวดการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่นี้คือมติของรัฐสภาที่ให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับนั่นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ผมเห็นว่าการแก้ไขระบุไว้ในมาตรา ๕ ซึ่งกำหนดวันที่จะให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญเพียง ๙๐ วันนั้น ผมคิดว่าถ้าท่านประธานได้ติดตามการอภิปราย แสดงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกตลอดการพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็จะพบว่าเราค่อนข้างที่จะเร่งรัดรีบร้อนกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา และห้วงเวลาที่กำหนดไว้เพียง ๙๐ วันนั้นในความเป็นจริงแล้วไม่สามารถที่จะทำให้เราได้สภาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นตัวแทนของความรู้สึกนึกคิด เป็นตัวแทนของกลุ่มชน กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงและหลากหลาย เพราะภายในเวลาที่จำกัดนั้นท่านประธานครับ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นมาจาก ๒ ทาง ทางแรก ก็คือการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ๗๗ จังหวัด เมื่อไปดูในรายละเอียดแล้วเราก็จะพบว่าระยะเวลาในการเตรียมตัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งคนที่จะมาเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นก็น้อยเหลือเกิน เตรียมตัวน้อย โอกาสที่จะเข้ามาสู่ในกระบวนการเพื่อที่จะให้ประชาชนยอมรับ สู่กระบวนการที่ให้ประชาชนสนับสนุนหรือแม้กระทั่งการแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นอ่านของตัวเองที่จะไปแสดงกับประชาชนในระหว่างการรณรงค์หาเสียงเพื่อให้เป็น สสร. นั้น ก็สั้นไม่มีเวลาเพียงพอ แล้วก็อาจจะทำให้เราได้ สสร. ที่มาจากการเลือกตั้งไม่ได้

เป็นตัวแทนของประชาชนอย่าง แท้จริง ประเด็นสำคัญที่สุดก็คือว่ากระบวนการเลือกตั้ง สสร. นั้นมันไม่ได้จบสิ้นเพียงว่าเมื่อมีการสมัครรับเลือกตั้ง มีการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และไปหย่อนบัตรเลือกตั้งและจบภายในกำหนดเวลาเท่านั้น ในกระบวนการตามรัฐธรรมนูญ ที่เราแก้ไขเพิ่มเติมและให้ความเห็นชอบไปเองนี่ล่ะครับ เราก็ยังเพิ่มระยะเวลาในการ ประกาศผลรับรองการเลือกตั้งอีก ๑๕ วันนับจากวันเลือกตั้ง ในระหว่างที่ต้องรอประกาศ รับรองผลการเลือกตั้งนั้นเรายังไม่รู้จะครับว่าหลังจากวันหย่อนบัตรแล้วจะเกิดอะไรขึ้น กระบวนการในการร้องเรียน ในการร้องคัดค้านการเลือกตั้งก็มีอยู่และมีกฎหมายบัญญัติ อยู่หลายฉบับเกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งต้องใช้เวลาในการดำเนินการ ท่านประธานครับ แต่ว่า ในมาตรา ๕ ที่คณะกรรมการการผ่านให้ความเห็นชอบบอกว่าให้ดำเนินการให้ได้มา ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน คำว่าแล้วเสร็จนั้น หมายถึงว่าหมดคำโต้แย้ง เรื่องคำคัดค้าน เรื่องของการประกาศผล หรือเรื่องการเลือกตั้งใหม่ ความสมบูรณ์ของ สสร. ต้องเสร็จภายใน ๙๐ วัน ถามว่าเป็นจริงในทางปฏิบัติหรือไม่ ท่านเขียนไว้แบบนี้ ท่านไม่ได้กลับไปอ่าน ในมาตรา ๒๙๑/๕ ที่ท่านได้เขียนไว้ยืดยาวเสียเองว่ามันมีอุปสรรค มีกระบวนการอะไร ที่จะต้องคำนึงถึง ที่จะต้องเผื่อเวลาในการกำหนดการได้มาซึ่ง สสร. ทั้ง ๒ ประเภท ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่าผมจำเป็นที่จะต้องขอแปรญัตติในเรื่องนี้ไว้ว่าระยะเวลา ๙๐ วันนั้นไม่เหมาะสม เนื่องจากเหตุผลที่ได้กล่าวมาทั้งหมด กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอบคุณครับ
ท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาและ
ผู้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๕ ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่ามาตรา ๕
ที่ผมได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้วันนี้มีสาระสำคัญดังนี้ครับ

ในวาระเรื่องแรก เมื่อรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับแล้วให้คณะกรรมการ
การเลือกตั้งจัดให้มีการออกเสียงประชามติว่าสมควรที่จะให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
หรือไม่ หากผลการออกเสียงประชามติเห็นชอบให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ตามหมวด ๑๖
การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๙๑/๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ภายใน ๓๐ วันนับแต่
วันที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ใช้บังคับ และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิก
สภาร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙๑/๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกามีผลใช้บังคับ
สรุปกราบเรียนท่านประธานครับว่าสาระสำคัญที่ผมขอแก้ไขในมาตรา ๕ นั้นมีทั้งหมด
๓ ประเด็นครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือผมขอให้มีการจัดออกเสียงประชามติว่าสมควรจะมีการ
จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่เสียก่อน นั่นคือประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ก็คือผมขอแก้ไขเรื่องของระยะเวลาในการตราพระราช
กฤษฎีกาตามมาตรา ๒๙๑/๕ จากเดิมภายใน ๑๕ วันเป็น ๓๐ วันนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญนี้
ใช้บังคับ

และประเด็นที่ ๓ ก็คือเรื่องกรอบระยะเวลาในการเลือกตั้ง สสร. หรือว่า
สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ผมได้ขอแก้ไขเรื่องระยะเวลา ๙๐ วันนับจากวันที่รัฐธรรมนูญนี้
ใช้บังคับเป็น ๙๐ วันนับจากวันที่พระราชกฤษฎีกามีผลใช้บังคับ แต่เนื่องจากประเด็นที่ ๒
และประเด็นที่ ๓ นั้นจากการพิจารณาในมาตรา ๒๙๑/๑ ถึงมาตรา ๒๙๑/๑๗ ที่ประชุมได้
เห็นชอบตามกรอบระยะเวลาที่กรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นชอบไปแล้ว กระผมจึงไม่ตั้งใจ

ที่จะอภิปรายในประเด็นที่ ๒ และประเด็นที่ ๓ คือกรอบระยะเวลาในการประกาศใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากับกรอบระยะเวลาเรื่องของการเลือกตั้ง ผมจะใช้สิทธิอภิปรายเพียงประเด็นที่ ๑ ประเด็นเดียวท่านประธาน ก็คือสาระสำคัญของการเสนอจัดให้มีการออกเสียงประชามติก่อนที่จะมีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ด้วยเหตุผลสำคัญ ๒ ประการครับที่ผมเสนอให้มีการจัดทำประชามติก่อนหน้านี้ก็ด้วยเหตุผลที่ผมเห็นว่าขณะที่เราได้มีการเสนอและพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น ภาคประชาชนก็มีข้อถกเถียง ในสภาแห่งนี้ก็มีข้อถกเถียงถึงประเด็นเรื่องความเหมาะสมในการเสนอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ แล้วจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ว่าเป็นเรื่องที่ทำได้หรือไม่ได้ตามบทบัญญัติของมาตรา ๒๙๑ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ทั้งยังมีข้อถกเถียงว่าสมควรที่จะยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ หรือไม่ ข้อบกพร่องของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ หรือปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีอย่างไร -----

ก็สมควรที่จะไปแก้ไขข้อบกพร่องหรือประเด็นปัญหาที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดิน นั่นคือข้อถกเถียงที่มีอยู่ เพราะฉะนั้น ผมจึงคิดว่าหากเราจะลงมือร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ก่อนลงมือร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ไปทำประชามติให้พี่น้องประชาชนเป็นคนตัดสินใจก่อนจะดีกว่าหรือไม่ เพราะอย่างน้อยที่สุด ก็จะได้ข้อยุติในปัญหาที่มีข้อถกเถียงกันมาโดยตลอดว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีปัญหา ถึงขนาดที่จะต้องไปยกเลิกแล้วร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ นั่นคือเหตุผลประการที่ ๑

เหตุผลประการที่ ๒ ก็คือว่าในการยกร่างรัฐธรรมนูญนั้นก่อนที่จะเราจะยกเลิก รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นเราควรให้ประชาชนเป็นคนตัดสินใจ เหตุผลก็เพราะว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ท่านประธานก็ทราบดีแล้วว่าเกิดจากการลงประชามติของพี่น้องประชาชน เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งขณะนั้นมีประชาชนที่มีสิทธิที่จะออกเสียงลงประชามติ ถ้าผมจำไม่ผิดก็คือตัวเลขที่ ๔๕ ล้านคนเศษ มีประชาชนใช้สิทธิลงประชามติ ๒๕ ล้านคนเศษ มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนประชาชนที่มีสิทธิออกเสียงลงประชามติ แล้วมีประชาชน เห็นชอบอยู่ทั้งหมด ๑๔.๗ ล้านคนท่านประธาน คิดเป็นสัดส่วนก็มากกว่าครึ่งหนึ่งอีกเช่นกัน ตัวเลขนี้มันมีนัยสำคัญที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่าคนที่ไปออกเสียง ประชามติเพื่อที่จะให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ นั้นมีมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียง และเสียง ที่เห็นชอบก็มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนประชาชนที่มาออกเสียง เพราะฉะนั้นเมื่อประกอบ กับกรณีที่ผมได้อธิบายกราบเรียนท่านประธานไปแล้วในเหตุผลข้อที่ ๑ ก็คือมีปัญหา ข้อถกเถียงกันอยู่ในสังคมว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นสมควรที่จะนำไปสู่การยกเลิก แล้วร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ ผมจึงเห็นว่าด้วยข้อมูล ข้อเท็จจริงที่รัฐธรรมนูญ ฉบับนี้มาจากการออกเสียงประชามติของพี่น้องประชาชนก่อนประกาศใช้ เพราะฉะนั้นถ้าจะ ยกเลิกก็ควรที่จะให้เกียรติประชาชน กลับไปถามพี่น้องประชาชน อย่างน้อย ๑๔.๗ ล้านคน ที่เขาเห็นชอบในการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ว่าถึงเวลาที่ควรที่จะยกเลิกรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้แล้วหรือยัง เพื่อนำไปสู่การยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ควรที่จะไปทำประชามติเสียก่อน นอกจากนี้ นอกเหนือไปจากการที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผ่านประชามติของพี่น้องประชาชนซึ่งเป็นฉบับแรกนะครับ ก่อนหน้านี้เราไม่เคยมีรัฐธรรมนูญ

ที่ผ่านการทำประชามติของพี่น้องประชาชนมาก่อนเลย ประเด็นปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมืองซึ่งเป็นหลักการสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ผมก็เห็นว่ากฎกติกาควรจะถือปฏิบัติ เมื่อการตัดสินใจที่จะเลิกรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เป็นประเด็นทางการเมือง และเป็นเรื่องสำคัญทางการเมือง เราควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจด้วย เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเหตุผลประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียน ท่านประธานครับว่า ถ้าเราไปทำประชามติเสียก่อน นอกจากจะเป็นการยุติปัญหาข้อถกเถียงในทางสังคม ข้อถกเถียงในทางภาคประชาชนว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ควรยกเลิกหรือไม่ เรายังได้เหตุผลประการที่ ๒ ก็คือเรื่องของการปฏิบัติตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบันก็คือการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองครั้งสำคัญก็คือให้ประชาชนเป็นคนชี้ขาดตัดสินใจครับว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ สมควรที่จะยกเลิกแล้วหรือยัง เพื่อนำไปสู่การยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

ด้วยเหตุผลทั้ง ๒ ประการที่ผมกราบเรียนท่านประธาน ผมจึงได้ใช้สิทธิขอแปรญัตติว่าเมื่อร่างรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ผ่านการเห็นชอบและมีผลใช้บังคับแล้ว เราควรที่จะให้คณะกรรมการการเลือกตั้งจัดให้มีการออกเสียงประชามติเสียก่อนว่าควรที่จะยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้วยกเลิกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือไม่ ซึ่งผมเชื่อว่าทั้งหมดจะได้ประโยชน์เมื่อถึงคราวที่เรายกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสร็จ เนื่องจากกฎ กติกาตามร่างแก้ไขฉบับนี้ก็เสนอให้มีการทำประชามติตอนยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่แล้วเสร็จถึงตอนนั้นเราจะได้ไม่ต้องมาถกเถียงกันว่ารัฐธรรมนูญฉบับใหม่สมควรที่จะมีหรือไม่สมควรมีหรือควรที่จะไปใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพราะเราผ่านการทำประชามติมาแล้ว ๑ รอบถ้ารอบแรกประชามตินั้นเห็นควรว่าใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ต่อไปก็ไม่ต้องไปเสียเรื่องงบประมาณแผ่นดิน ท่านประธานในการที่จะไปจัดให้มีการเลือกตั้ง สสร. กัญติ กัจจกรับก็เดินทางประเทศไทยต่อไป แต่ถ้ารอบแรกเห็นว่าสมควรจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เมื่อทำเสร็จเราก็จะมาถกเถียงกันเฉพาะเนื้อหาของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เปรียบเทียบกันว่าดีกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือไม่ ถ้าไม่ดีกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ประชาชนก็ไม่ต้องรับถ้าดีกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ประชาชนก็รับ ประเด็นในการที่จะต้องมาเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับพี่น้องประชาชนตอนทำประชามติรอบหลังมันก็จะแคบลง ข้อถกเถียงที่จะนำไปสู่ความขัดแย้งของสังคมก็จะไม่เกิดขึ้น ถ้าเราทำกระบวนการเป็นขั้นตอนอย่างนี้ผมเชื่อว่าเราจะช่วยกันรักษาสังคมไว้ได้ด้วย ก็คือไม่ทำให้ประเด็นการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ประเด็นการยกเลิกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กลายเป็นข้อขัดแย้งของสังคมคือให้สังคมมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองเสียก่อน ด้วยเหตุผลที่ผมกราบเรียนผมจึงได้ใช้สิทธิแปรญัตติในมาตรา ๕ ตามที่ได้เรียนท่านประธานไป คือเสนอให้มีการทำประชามติเสียก่อนที่จะมีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ครับ กราบเรียนท่านประธานครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุรจิต ชีรเวทย์ ครับ เชิญครับ

นายสุรจิต ชีรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภา (สมุทรสงคราม) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม สุรจิต ชีรเวทย์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาเนื่องจากมาตรานี้ก็เป็นมาตราสุดท้ายแล้วของการพยายามแก้ไขจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

โดยที่รัฐบาลและพรรคร่วมเป็นผู้ขอแก้ไขแต่ก็ไม่ใช่การแก้ เป็นการจัดทำใหม่ทั้งฉบับนะครับ โดยก็พยายามประดิษฐ์ถ้อยคำว่าเป็นต้นไม้พิษ สมาชิกรัฐสภาทุกคน ๖๐๐ กว่าคนนี่ก็ล้วนกินผลไม้พิษมาด้วยกันทุกคนคือยอมรับกติกาของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ถึงได้มานั่งอยู่ที่นี้ได้ แต่พอจะแก้ก็บอกว่าผลไม้พิษนะครับ เพราะฉะนั้นต้องตัดต้นไม้พิษนี้ให้ตายไปเสีย โดยจัดทำรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ทั้งฉบับ กระผมก็ไม่เห็นว่าวิธีการอันนี้มันจะถูกต้องอะไรนะครับ ตราบใดถ้าเราไม่ไปถามประชาชนก่อน ซึ่งอันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ปฏิเสธไม่ได้ จะว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เป็นอะไรก็แล้วแต่ จะดีหรือไม่ดีก็แล้วแต่ แต่เป็นกฎหมายฉบับเดียวของประเทศนี้นะครับที่ผ่านการลงประชามติมา อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ไม่สามารถจะบิดเบือนได้ ก็ถ้ามีจิตใจเป็นประชาธิปไตยจริงก็ต้องกลับไปถามก่อนว่าประชาชนจะให้แก้ไขไหม เพราะว่าประชาชนเสียงข้างมากที่ลงประชามติรับรองมานี้ ก็เท่ากับรับประทานผลไม้พิษนี้ไปทั้งประเทศเหมือนกัน แต่ไม่ยกตายไม่ยกเป็นอะไรนะครับ เพราะว่าเมื่อมันไม่ได้ไปทำอะไรที่ไม่ถูกต้องมันก็ไม่เดือดร้อน ท่านจะตอบคำถามนี้ว่าอย่างไร มันก็แค่เราได้กำหนดวิธีการจะแก้ไขหรือจัดทำใหม่ขึ้นมาแล้ว แต่ยังไม่ได้ถามเจ้าของนายเรากับประชาชนว่าเขาจะยอมให้แก้ไขไหมครับ ถ้าไม่ถามจะมีความชอบธรรมอะไร เราก็จะรูนวายกันต่อไปอีกนะครับ ผมถึงเพิ่งไปเขียนวรรคสองขึ้นมาว่ากำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการลงประชามติ คราวก่อนผมได้บอกไปแล้วว่าประเทศฝรั่งเศสมันถาม ๒ คำถาม แต่ผมนึกว่าประเทศไทยน่าจะถาม ๓ คำถาม ก็คือจะอนุญาตให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หรือไม่ อันนี้พูดถึงแก้ไขก่อนนะ เพราะว่ามาตรา ๒๙๑ จริง ๆ มันให้แก้ไขไม่ได้ให้จัดทำใหม่ใช้ไหมครับ ก็ไม่เป็นอะไร ก็ถามให้มันสิ้นกระแสความให้ชัดเจน จะได้ไม่ต้องไปทะเลาะกันทีหลังเดี๋ยวก็น่าจะมีคนไปฟ้องศาลไปอะไรอีก เพราะฉะนั้นคำถามแรกอยากให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ใหม่ -----

คำถามที่ ๒ ก็คือจะอนุญาตให้จัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ คำถามที่ ๓ ก็คือไม่อนุญาต ทั้ง ๒ อย่างเป็นเวลา ๕ ปีคือที่ผมเขียนไว้ที่ขอแก้มา ถ้าท่านถามแบบนี้ชัดเจนไม่มีใครจะไป อ้างอะไรได้อีกเลย ไม่ต้องไปศาลไม่ต้องไปตีความอะไรกันอีก เพราะฉะนั้นก็ตามท่านก็ได้ ล็อกวิธีการกระบวนการเอาไว้หมดแล้ว มันเหลือแต่ความชอบธรรมว่าทำไมไม่ถามเขาก่อน ถ้าจะพูดประดิษฐ์ถ้อยคำไปทางโน้นที่ทางนี้ที่ข้อเท็จจริงที่ปล้ำไม่ได้ก็คือ นี่เป็นรัฐธรรมนูญ ฉบับเดียวของประเทศไทยตั้งแต่มีประเทศมาเลย เป็นกฎหมายฉบับเดียวที่ผ่านการลงประชามติ เสร็จแล้วถ้าประชาชนอนุญาตหลังจากนั้นและไปแก้อะไรเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เอากลับไป ลงประชามติอีกทีหนึ่ง ๒ ครั้งแบบนี้ไม่มีใครว่าอะไรได้ กรรมวิธีการก็คงไม่ทำอะไรทั้งสิ้น ผมมองดู เพราะท่านบิดาใหญ่อะไรของใครไม่ได้สั่งมา ประเทศก็จะวุ่นวายต่อไป มันก็จบโศก อย่างนี้ทุกที่ประเทศมันหาทางออกจากอันนี้ไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ประเด็น ผมมีภารกิจจะต้องไปแล้วครับ แล้วท่านประธานท่านมาต่อ ผมขอเรียนว่าจากการปฏิบัติงาน ร่วมกันกับท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ ผมต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกทุกพรรคทุกฝ่าย ที่ได้ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติหน้าที่ จนเป็นผลให้การประชุมดำเนินการไป ด้วยความเรียบร้อยและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับประชาชนและประเทศชาติอย่างแท้จริง ผมต้องขอขอบคุณเพื่อนสมาชิกที่ได้กรุณาอภัยในความผิดพลาดบกพร่องไม่เหมาะสม หรือล่วงเกินจากการปฏิบัติหน้าที่ของผม แล้วก็ขอน้อมรับคำตักท้วง คำเสนอแนะทุกอย่าง ที่เพื่อนสมาชิกให้กับผมไว้เพื่อปฏิบัติตัวในโอกาสต่อไปนะครับ ผมขอยืนยันในโอกาสนี้ว่า ผมจะปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในความสุจริต ยุติธรรม เทียงตรงและเป็นกลางตลอดไป ขอขอบคุณครับ เชิญท่านประสิทธิ์ครับ

จำลอง ดำรงจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ดำรงจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ สิ่งที่ท่านประธานได้ พูดเมื่อสักครู่นี้สิ่งที่ประทับใจและพวกเราทำให้กำลังใจท่าน ท่านรีบไปแล้วท่านรีบมานะครับ พวกเรารอท่านอยู่ครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณมากครับท่าน โชคดี
ทุกท่านครับ เชิญคุณหมอสุกิจครับ

นายสุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ต๊รัง) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์สุกิจ อัถโถปกรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา แล้วก็ในฐานะตัวแทนพรรคฝ่ายค้านครับ
ขอเรียนด้วยความจริงใจว่าพวกเราชื่นชมท่านประธานมากที่ท่านประธานได้อุตุนทำหน้าท่
ได้อย่างดีเยี่ยมที่สุดแล้วก็เป็กลางอย่างที่สุด เหตุการณ์กระทบกระทั่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นบ้าง
มีส่วนหนึ่งส่วนใดที่พวกกระผมได้ล่วงเกินท่าน ท่านได้โปรดให้อภัยพวกเราด้วยครับ
แต่พวกเราทั้งหมดขอชื่นชมท่านที่ท่านทำหน้าที่ได้ดีอย่างที่สุด ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีร์เดซ มีเพียร์ (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับท่าน ต่อไปเป็น
ท่านรสนา โตสิตระกูล แล้วก็ตามท่านกรรมาธิการวิรัตน์ กัลยาศิริ เชิญท่านรสนาครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันได้แปรญัตติในมาตรา ๕ ว่าในวาระเริ่มแรก เมื่อรัฐธรรมนูญ
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... นี้ใช้บังคับแล้วภายใน ๗ วัน ให้คณะกรรมการ
เลือกตั้งประกาศกำหนดให้มีการออกเสียงประชามติว่าจะให้มีการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่
หรือไม่ -----

โดยมีกำหนดวันออกเสียงภายในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน แต่ไม่เกิน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศให้มีการออกเสียง หากผลคะแนนออกเสียงประชามติเสียงข้างมากไม่เห็นชอบให้จัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ให้งดการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ และไม่ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ และห้ามมิให้เสนอให้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อีกภายในระยะเวลา ๕ ปี หากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยเสียงข้างมากของผู้มาออกเสียงประชามติเห็นชอบให้มีการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จึงให้ดำเนินการต่อไปนะคะ อันนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันแปรญัตติในวาระแรกนะคะ

ส่วนวาระต่อมานั้นก็คือในวาระสุดท้ายก็คือหลักเกณฑ์การออกเสียงประชามติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ การที่ดิฉันขอแปรญัตติให้มีการทำประชามติก่อน ก่อนที่จะมีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพราะว่าร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้นเป็นส่วนที่ได้มีการทำประชามติมาก่อน ซึ่งถ้าหากท่านประธานจะโปรดกรุณาดูในพระราชปรารภในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จะเห็นได้ชัดเจนว่ามีส่วนที่เป็นพระราชปรารภระบุเอาไว้ว่าเมื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วสภาร่างรัฐธรรมนูญได้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบและจัดให้มีการออกเสียงประชามติเพื่อให้ความเห็นชอบแก่ร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ การออกเสียงลงประชามติปรากฏว่าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยเสียงข้างมากของผู้มาออกเสียงประชามติเห็นชอบให้นำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มาใช้บังคับ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงนำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยสืบไป ทรงพระราชดำริว่าสมควรพระราชทานพระบรมราชานุมัติตามมติของมหาชนในรัฐธรรมนูญระบุเอาไว้ชัดเจนว่าสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระราชดำริว่าสมควรพระราชทานพระบรมราชานุมัติตามมติของมหาชน เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นมติของมหาชนแล้วการที่รัฐสภานั้นจะอาศัยการแก้ไขในมาตรา ๒๙๑ เพื่อนำไปสู่การยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ โดยที่การรอบการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้มีความชัดเจนอะไร ดิฉันคิดว่าจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องกลับไปหาประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยตามที่ได้บัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๓ หมวด ๑ บททั่วไป ที่บัญญัติว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรีและศาลตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ท่านประธานคะ ในมาตรา ๓ นี้ระบุอย่างชัดเจนว่า

รัฐสภา คณะรัฐมนตรีและศาลเป็นองค์กรที่รับอำนาจตามรัฐธรรมนูญ เป็น ๓ องค์กรที่รับอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีอำนาจในการที่จะไปล้มล้างรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐสภานั้นไม่ได้เป็นผู้ให้รัฐธรรมนูญ เป็นเพียงผู้รับอำนาจตามรัฐธรรมนูญเท่านั้น จึงมีอำนาจเพียงแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ แต่การที่จะมีการออกการแก้ไขมาตรา ๒๙๑ เพื่อที่จะให้มีการตั้ง สสร. ขึ้นมาเพื่อยกร่างใหม่นั้นจึงเป็นสิ่งที่ไม่สมควรและโดยหลักการของอำนาจแล้วรัฐสภาไม่มีอำนาจที่จะทำเช่นนั้นได้ เพราะเป็นองค์กรที่รับอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติตามอำนาจรัฐธรรมนูญเท่านั้น -----

เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสภาต้องการที่จะมีการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ดิฉันจึงเสนอว่าควรจะต้องทำประชามติกลับไปประชาชน เพราะว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ประชาชนเปรียบประดุจแม่ผู้ให้รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่ายังไม่สายนะคะที่ทางกรรมาธิการเสียงข้างมากจะได้โปรดพิจารณาดูว่า การทำประชามติก่อนที่จะมีการยกร่างรัฐธรรมนูญเป็นสิ่งที่ทำให้กระบวนการที่ท่านต้องการที่จะยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งฉบับนั้นเป็นไปโดยถูกต้อง มิฉะนั้นแล้วดิฉันคิดว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็จะเป็นสิ่งที่ขาดความชอบธรรมนะคะ คือถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช. ๒๕๕๐ จะถูกตำหนิอยู่เสมอว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มาจากคณะรัฐประหาร เป็นต้นไม้พิษให้ผลไม้พิษ ถ้าจะพูดเช่นนั้นพวกเราก็คือว่าเป็นผลไม้พิษเหมือนกัน ที่มาจากต้นไม้ต้นเดียวกัน ถึงแม้ว่าท่านจะตั้ง สสร. สสร. ก็เป็นผลไม้พิษเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะให้ท่านเห็นนะคะว่าที่จริงแล้วเมื่อมีการรัฐประหาร ปี ๒๕๔๙ คณะรัฐประหารได้ตั้ง สสร. ขึ้นมายกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นมา หลังจากนั้นก็ได้ทำประชามติ หลังจากทำประชามติแล้วจึงได้มีการยกขึ้นมาเป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช. ๒๕๕๐ ซึ่งอันนี้ก็ต้องบอกว่าถ้าเราดูด้วยใจเป็นกลาง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช. ๒๕๕๐ นั้น เมื่อเปรียบเทียบกับธรรมนูญการปกครองหรือรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ ที่ออกโดยคณะปฏิวัติก่อนหน้านี้มีการมอบอำนาจเบ็ดเสร็จให้กับนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านจะดูได้นะคะว่าในรัฐธรรมนูญหลายฉบับตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๙ ซึ่งแม้ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ แต่ก็ปรากฏว่ามีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ในการมอบอำนาจเบ็ดเสร็จให้กับนายกรัฐมนตรี ดิฉันจะอ่านให้ท่านฟังนะคะท่านประธาน ในมาตรา ๒๑ นั้นระบุว่าในกรณีที่นายกรัฐมนตรีเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันระงับหรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศหรือราชการแผ่นดิน หรือการกระทำอันเป็นการก่อกวน หรือคุกคามความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการกระทำอันเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศ หรือเป็นการบั่นทอนสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกิดก่อนหรือหลังวันใช้รัฐธรรมนูญนี้ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นภายในหรือนอกราชอาณาจักรให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี

มีอำนาจสั่งการหรือกระทำการใด ๆ ก็ได้ และให้ถือว่าคำสั่งหรือการกระทำของนายกรัฐมนตรี รวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่ง หรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมายนะคะ เมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งการหรือการกระทำใดไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีแจ้งให้ สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทราบ เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นว่าอันนี้เป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๑๙ แต่ได้มีการมอบอำนาจเบ็ดเสร็จไว้ให้กับตัวนายกรัฐมนตรี ซึ่งมาตุธรรมนุญ การปกครองแห่งราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ อีกฉบับหนึ่งก็เหมือนกันนะคะ ถึงแม้ว่า จะมีการบัญญัติว่าเป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่ในมาตรา ๒๗ ก็ได้นำเอา มาตรา ๒๑ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช. ๒๕๑๙ มาใส่ไว้เหมือนกัน มาตรา ๒๗ บัญญัติไว้อย่างนี้ว่าในกรณีที่นายกรัฐมนตรีเห็นเป็นการจำเป็นหรือประโยชน์ ในการป้องกันระงับหรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคง ของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศหรือราชการแผ่นดิน หรือการกระทำ อันเป็นการก่อกวนหรือคุกคามความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการกระทำเป็นการทำลายทรัพยากรของประเทศ หรือการบั่นทอนสุขภาพอนามัย ของประชาชน -----

ทั้งนี้ไม่ว่าเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันใช้รัฐธรรมนูญการปกครองนี้ ธรรมนูญนะคะ นี่เป็นธรรมนูญ ไม่ใช่รัฐธรรมนูญ และไม่ว่าจะเกิดขึ้นภายในหรือนอกราชอาณาจักรให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และของสภานโยบายแห่งชาติมีอำนาจสั่งการหรือกระทำการใด ๆ ได้ และให้ถือว่าคำสั่งหรือการกระทำของนายกรัฐมนตรีรวมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เป็นคำสั่งหรือการกระทำที่หรือการปฏิบัติที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นนี้แสดงได้ชัดเจนว่านายกรัฐมนตรีนั้นมีความเท่าเทียมกับศาลนะคะ คือคำสั่งแล้วก็ยังเป็นของสภานิติบัญญัติด้วย คือคำสั่งอะไรทั้งหลายถือเป็นอำนาจตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าถ้ากลับไปดู ๒ ฉบับ แล้วนี่ย้อนกลับไปดูอีกฉบับหนึ่งนะคะ ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งใช้ในสมัยของ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ อันนี้อยู่ในมาตรา ๑๗ ในมาตรา ๑๗ อันที่จริงมอบอำนาจเบ็ดเสร็จให้กับนายกรัฐมนตรีนะคะ ตั้งแต่มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ระบุว่าก่อนตั้งคณะรัฐมนตรี หัวหน้าคณะปฏิบัติปฏิบัติหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรี ส่วนมาตรา ๑๗ ในระหว่างที่ใช้ธรรมนูญนี้ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการระงับหรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความมั่นคงของราชอาณาจักรหรือราชบัลลังก์ หรือการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายก่อวินหรือคุกคามความสงบที่เกิดขึ้นภายใน หรือมาจากภายนอกราชอาณาจักรให้นายกรัฐมนตรีโดยมติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการ หรือกระทำการใด ๆ ก็ได้ และให้ถือว่าคำสั่งหรือการกระทำเช่นนั้นเป็นคำสั่งหรือการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นเราก็จะเห็นว่าในสมัยยุคของ จอมพลสฤษดิ์นั้นมีการนำคนค้ายาเสพติดนั้นไปยิงเป้าได้ โดยที่ไม่ต้องผ่านกระบวนการของศาลเลย แต่ถ้าหากว่าเรามาดูรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช. ๒๕๕๐ นั้น ไม่ได้มีลักษณะของการมอบอำนาจในลักษณะเช่นนี้ซึ่งอันที่จริงต้องบอกว่ารัฐธรรมนูญในสมัย จอมพลสฤษดิ์ ๒๕๐๒ นั้น มาตรา ๑๗ นั้น หลังจากที่ใช้จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ถึงแก่อสัญกรรม จอมพลถนอม กิตติขจร ใช้มาตรา ๑๗ นี้ในการยึดทรัพย์นะคะ ยึดทรัพย์ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จำนวน ๖๐๔ ล้านบาท แล้วหลังจากนั้นเมื่อเกิดเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ๒๕๑๖ ขึ้นมา นายสัญญา ธรรมศักดิ์ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีหลังเหตุการณ์นั้นก็ได้ใช้มาตรา ๑๗ ในการยึดทรัพย์ จอมพลถนอม และ จอมพลประภาส ทั้ง ๒ ท่านในฐานะร่ำรวยผิดปกติเช่นเดียวกัน ท่านจะเห็นได้ว่า

ในกระบวนการนั้นเป็นการใช้อำนาจของคณะรัฐประหาร แต่สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากยุคการรัฐประหารหลากหลายครั้งนะคะ สมัย รสช. ก็เช่นเดียวกันนะคะ รสช. หลังจากยึดอำนาจจากรัฐบาลของ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ก็ได้มีการตั้ง คตส. ขึ้นมาเพื่อที่จะยึดทรัพย์สินนักการเมือง ซึ่งก็มีรายชื่อนักการเมือง ๑๐ คน ที่จะถูกยึดทรัพย์ แต่ในภายหลังที่มีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ ขึ้นมา บุคคลที่จะถูกยึดทรัพย์ไปร้องต่อศาลว่า คตส. ที่จะมายึดทรัพย์พวกของตนนั้นถือว่าขัดหลักประเพณีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากว่า คตส. นั้นไม่ใช่ศาล จึงไม่มีอำนาจในการที่จะยึดทรัพย์สินนักการเมืองเหล่านั้น เพราะฉะนั้นศาลในสมัยนั้นจึงได้ยกคำร้องการยึดทรัพย์ โดยที่ไม่ได้พิจารณาว่ามีการร่ำรวยผิดปกติจริงหรือไม่ แต่หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นแล้วรัฐมนตรีที่ถูกยึดทรัพย์โดยศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นคนแรกคืออดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข นายรักเกียรติ สุขชนะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

(นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรสนามีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายจิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรายุ ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร เขต ๑๘ คลองสามวา พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมพยายามฟังท่านผู้อภิปรายก็ได้ความรู้ดีครับ ท่านอภิปรายย้อนหลังไปหลายปีพอสมควร แต่ว่าผ่านมา ๑๕ นาทีท่านประธานครับ ผมอยากจะให้ท่านประธานช่วยดูข้อบังคับ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๙ นี้ครับ จริง ๆ แล้วก็พยายามจะตีความว่าเข้าเกี่ยวข้องกับ ๗ วัน แล้วก็ ๙๐ วัน ๑๒๐ วัน ที่ท่านแปรญัตติไว้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม ท่านไปไกลนิดหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ช่วยกรุณานำเข้าประเด็นหน่อยครับ ๑๕ นาทีพอดีเป๊ะครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ที่จริงก็คงเหลือสมาชิกไม่กี่ท่านที่จะอภิปรายนะครับ ผมก็เลยไม่ได้ทักท้วงอะไร แต่ท่านรสนาครับ ถ้ากระชับได้ก็จะขอบคุณครับ ท่านต่อเลยครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณค่ะ จริง ๆ ยังอยู่ในประเด็นนะค่ะว่าเหตุใดจึงจำเป็นที่จะต้องมีการทำประชามติก่อนที่จะมีการยกร่าง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรสนาครับ จริง ๆ ก็อยู่ในประเด็นครับ เพียงแต่มันจะพุ่งเฟี้ยวไปนิดหนึ่ง ถ้ากระชับได้ก็จะขอบคุณครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณค่ะ ท่านประธาน ดิฉันคิดว่าสิ่งที่ดิฉันได้พูดไปก่อนหน้านี้คือรัฐสภาเราเป็นเพียงองค์กรที่รับอำนาจตามรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่องค์กรที่ให้รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นดิฉันต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่าที่อ้างว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๕๐ นั้นเกิดขึ้นโดยคณะรัฐประหาร ดิฉันจึงเปรียบเทียบให้เห็นว่ามันมีความต่างกันมาก จากรัฐธรรมนูญหรือธรรมนูญการปกครองที่ออกโดยคณะรัฐประหารนั้นมันมีการมอบอำนาจเบ็ดเสร็จให้กับผู้ทำการรัฐประหาร แต่ในขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๕๐ นั้น ไม่ได้มีลักษณะของการที่มอบอำนาจให้กับผู้ที่กระทำการรัฐประหารแต่ประการใด แล้วยังได้มีการทำประชามติด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อจะต้องการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ จึงจำเป็นที่จะต้องกลับไปหาสิ่งที่เป้นต้นทางก็คือประชาชน ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยตามที่เราได้บัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันต้องการที่จะทำให้ท่านได้เกิดความเข้าใจว่ารัฐสภานั้นไม่ได้มีอำนาจในการที่จะยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ไม่ว่าจะโดยการที่พูดตำหนิว่ารัฐธรรมนูญที่ได้มานั้นเป็นต้นไม้พิษที่มาจากคณะรัฐประหาร ดิฉันจึงได้เสนอให้ท่านเห็นว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้นได้เดินตามแนวทางของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วก็ได้มีการคุ้มครองในส่วนที่เป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าเมื่อกรรมาธิการเสียงข้างมากบางท่านเคยพูดเอาไว้ว่าการทำประชามติรับร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นกระทำภายใต้กฎอัยการศึก จึงทำให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับที่เราใช้อยู่ปัจจุบันนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่ขาดความเป็นธรรม ดิฉันเองได้ไปเสาะหาข้อมูลมา

เพิ่มเติมแล้วก็พบว่าสิ่งที่กรรมการเสียงข้างมากบางท่านได้พูดว่าการทำประชามติภายใต้
กฎอัยการศึกนั้นมีจริงค่ะ มีอยู่ทั้งหมด ๓๕ จังหวัด ใน ๓๕ จังหวัดนี้แบ่งเป็น ๒ กลุ่มนะคะ
กลุ่มที่ ๑ อยู่ภายใต้กฎอัยการศึกทั้งจังหวัดมีทั้งหมด ๒๑ จังหวัด ๒๑ จังหวัดนั้นมี ๙ จังหวัด
(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยื่นและ
ยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรสนามีผู้ประท้วงครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมไม่อยากจะประท้วงเลยครับ ท่านประธานครับ
จริง ๆ ครับด้วยความสัตย์จริงเลย แต่ผมเห็นว่าผู้อภิปรายพูดซ้ำแล้วซ้ำอีก ซ้ำซาก
แล้วก็ไปอภิปรายรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ท่านประธานช่วยพิจารณา
เถอะครับ ผมไม่อยากจะพูดยาวหรอกครับ เพราะฉะนั้นถ้าท่านอภิปรายซ้ำแล้วซ้ำอีก
ตอนอภิปรายวาระที่หนึ่งท่านก็พูดแล้วเรื่องนี้ และวันนี้ท่านมาพูดอีก จนพี่น้องประชาชน
ฟังจนหูชาหมดแล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ท่านรสนา
ถ้าจะกรุณานะครับ ผมว่าเอาเข้าประเด็นที่สงวนไว้มันจะได้กระชับขึ้นมา มันไกลเกินไป

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ค่ะ
ท่านประธาน ท่านโปรดกรุณาเข้าใจนะคะ ดิฉันพูดถึงเรื่องการทำประชามตินะคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เข้าใจครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : เนื่องจากว่า
กรรมาธิการเสียงข้างมากเคยบอกว่าการทำประชามติในครั้งนั้นมีเอ็กซิทโพลที่ออกมาถึง
๓๐ เปอร์เซ็นต์ว่าเขากาส่ง ๆ ไปอย่างนั้น ดิฉันจึงเอาข้อมูลมาชี้แจงอย่างไรคะว่าทั้งหมด
ที่มีการทำประชามติในครั้งนั้น มี ๓๕ จังหวัดที่อยู่ภายใต้กฎอัยการศึก แต่ว่าในกลุ่มที่ ๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรสนาครับ ผมว่าเอาให้
กระชับอีกหน่อย มันฟุ่มเฟือยไปนิดหนึ่ง

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานคะ
ไหน ๆ ท่านก็ชนะอยู่แล้วท่านจะให้ประชาชนได้ฟัง หรือดิฉันได้พูดอีกสักนิดหนึ่งมันจะเป็น
อะไรไปคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ให้กระชับสักหน่อยนะครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันก็กระชับ
มากที่สุดแล้วนะคะท่านประธาน ถ้าท่านไม่ขัดดิฉันอีกนิดเดี๋ยวก็จบแล้วนะคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่าประทุ้งเลยครับ
เดี๋ยวก็จบแล้ว ท่านบอกว่าเดี๋ยวก็จบครับ ถ้าประทุ้งมันก็เสียเวลาเฉย ๆ เชิญครับท่านครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กลุ่มที่ ๑
๒๑ จังหวัด มี ๙ จังหวัดที่เห็นชอบ ๑๒ จังหวัดไม่เห็นชอบ ส่วนกลุ่มที่ ๒ มี ๑๔ จังหวัด
มี ๒ จังหวัดที่ไม่เห็นชอบ ๑๒ จังหวัดเห็นชอบ แต่ปรากฏว่าคะแนนทั้งหมดที่ออกมาก็ยัง
เป็นคะแนนที่ผู้เห็นชอบนั้นมีมากกว่า คือ ๑๔.๗ ล้านเสียง เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นสิ่งที่เพื่อจะ
ชี้ให้เห็นว่าที่บอกว่าเอ็กซิทโพล ๓๐ เปอร์เซ็นต์ กาส่ง ๆ ไปอย่างนั้น เขาไม่ได้กาส่ง ๆ นะ
คนที่ไม่เห็นชอบเขาก็ไม่เห็นชอบ คนที่เห็นชอบเขาก็เห็นชอบ เพราะฉะนั้นที่จะเอา
โพลล์ (Poll) อันนี้อ้างเพื่อที่จะบอกว่ามีอำนาจ มีสิทธิในการที่จะยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่
อันนี้ก็คือไม่จริงนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นว่าเมื่อมีคนที่เขาได้ลงประชามติไปแล้ว
๑๔.๗ ล้านเสียงเห็นชอบต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๕๐ เมื่อมีการยกร่างใหม่
จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำประชามติใหม่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอันนี้ท่านก็ไม่จำเป็นต้องกังวลนะคะ
เพราะว่าท่านยอมเชื่อมั่นในประชาชนอยู่แล้วมิใช่หรือ เมื่อท่านเชื่อมั่นในประชาชน
เชื่อมั่นในอำนาจอธิปไตยของประชาชนแล้ว ดิฉันคิดว่าการทำประชามติอีกครั้งหนึ่งนั้น

ก็จะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความสบายใจ แล้วดิฉันบอกกับท่านได้เลยว่าถ้าท่านยอมทำประชามติ ก่อนการยกร่างรัฐธรรมนูญดิฉันจะเห็นด้วยกับท่าน เพราะดิฉันถือว่าดิฉันเองเป็นคนหนึ่งที่ ไม่ได้รับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ หลายคนอาจจะบอกว่าดิฉันมีท่าทีที่ไปสนับสนุนกับ พวกคณะรัฐประหาร ดิฉันเองเป็นบุคคลที่มาจากการเลือกตั้งโดยตลอด ไม่มีความจำเป็น ที่ดิฉันต้องไปสนับสนุนพวกคณะรัฐประหาร เพราะฉะนั้นเมื่อดิฉันเองเป็นคนหนึ่งที่โหวต ไม่ได้รับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แต่เมื่อมติมหาชนยอมรับ และดิฉันมาเลือกตั้งโดยรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้ ดิฉันเองเห็นว่ามีความหลายหลายที่ควรแก่การแก้ไขจริง แต่การฉีกทั้งฉบับดิฉันเห็นว่า เราไม่มีอำนาจ เพราะว่าเราเป็นองค์กรที่รับอำนาจตามรัฐธรรมนูญ เราจึงไม่มีอำนาจที่จะไป ฉีกรัฐธรรมนูญ

อีกประการหนึ่งที่ทาง ส.ส. ของรัฐบาลมักจะอ้างอยู่เสมออีกคือ ๑๕ ล้านเสียง ที่ประชาชนเลือกท่านมา ทำให้ท่านมีสิทธิในการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญแก้ไขได้ค่ะ แต่ยกร่างใหม่ทั้งฉบับนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถ้าจะทำให้ถูกต้องทำประชามติเสียก่อนว่า ประชาชนต้องการให้แก้ทั้งฉบับหรือไม่ เพราะดิฉันคิดว่าท่านจะนำเอาเจตจำนงทั่วไป ในการที่ประชาชนเลือกรัฐบาลมาเป็นเจตจำนงเฉพาะในการแก้รัฐธรรมนูญไม่ได้ค่ะ เพราะว่าเจตจำนงเฉพาะของประชาชนที่ทำประชามติเรื่องรัฐธรรมนูญ ๑๔.๗ ล้านเสียง ท่านมี ๑๕ ล้านเสียงที่เลือกรัฐบาลเข้ามาบริหารบ้านเมือง แต่ว่าเขาเลือกเพราะว่านโยบาย หลากหลาย ดิฉันดูตัวโพลส์ที่มีการเก็บมาว่าประชาชนชอบนโยบายอะไรบ้างของรัฐบาล ๑๑ เรื่องนะค่ะ ๑. เพิ่มเงินเดือนปริญญาตรี เป็น ๑๕,๐๐๐ บาท ๒. เพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ เป็น ๓๐๐ บาท ๓. นโยบายการจำนำข้าว

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรสนาครับ เดียวมีผู้ประท้วงอีกครั้ง ผมว่ากระชับสัณนิธเถอะครับ กระชับสัณนิธเถอะครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : คือดิฉันเอง ก็ต้องการจะพูดว่านโยบายทั่วไปนั้น เจตจำนงทั่วไปมาหักล้างเจตจำนงเฉพาะไม่ได้ เพราะฉะนั้นการที่อ้างว่า ๑๕ ล้านเสียง ทำให้ท่านมีสิทธิในการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ทั้งฉบับนั้นเป็นคำอ้างที่ไม่ถูกต้องค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : คงไม่ต้องประท้วงหรือครับ ผมว่าเดี๋ยวก็คงจบครับ ให้ท่านได้พูดตามสบายท่านเถอะ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ใน ๑๑ เรื่องที่คนชอบไม่มีเรื่องแก้ไขรัฐธรรมนูญแม้แต่เรื่องเดียว เพราะฉะนั้นการที่อ้างว่า ๑๕ ล้านเสียงนั้นให้มอบอำนาจให้กับรัฐบาลในการที่จะยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับนี้ ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่จริง อันนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันต้องการอธิบายเพื่อให้กรรมการเสียงข้างมากได้เห็นสาเหตุใดดิฉันจึงแปรญัตติให้มีการทำประชามติก่อน การทำประชามติก่อนนั้นจะเป็นการที่เราจะได้ฟังเสียงของประชาชน ซึ่งเขาเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริงว่าเขาพอใจที่จะให้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับหรือไม่ หรือว่าเขาจะให้มีแต่เพียงแค่การแก้ไขเท่านั้น ดิฉันคิดว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องที่สำคัญเพราะถ้าหากว่าท่านไม่สามารถแยกแยะระหว่างองค์กรที่ให้รัฐธรรมนูญกับองค์กรที่เป็นผู้รับอำนาจจากรัฐธรรมนูญแล้วนี้ ดิฉันคิดว่ากระบวนการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับนั้นน่าจะไม่น่าจะไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะคะ มีกรรมการเสียงข้างมากอีกท่านหนึ่งที่พูดว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่สามารถวินิจฉัยเรื่องนี้ได้ เพราะว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยเฉพาะพระราชบัญญัติที่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญเท่านั้น ดิฉันเองอยากจะขอชี้แจงอีกนิดเดียวถ้าไม่ประท้วงดิฉันมาก ดิฉันจะจบภายใน ๓ นาทีนี้ค่ะ การที่เรามีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ระบบของเราได้ปรับขึ้นมาเป็นระบบศาลคู่ การมีศาลคู่นี้คือมีศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครองขึ้นมา เพราะฉะนั้นศาลรัฐธรรมนูญนั้นที่มีขึ้นมาเพื่ออะไรคะ มีอยู่ ๓ เรื่องการที่เรามีศาลรัฐธรรมนูญ ๑. เพื่อป้องกันมิให้มีการตรากฎหมายที่อาจจะไปละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ก็เพื่อปกป้องคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนโดยรวม

ข้อที่ ๒ ก็คือการมีศาลรัฐธรรมนูญนั้นเพื่อรักษาคุณภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรตามรัฐธรรมนูญ มิให้ใช้อำนาจหน้าที่ไปเหลื่อมล้ำหรือขัดแย้งกัน

ข้อที่ ๓ เพื่อพิทักษ์ปกป้องคุ้มครองรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศไว้ ไม่ให้กฎหมายอันใดมาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มีกรรมการเสียงข้างมากบอกว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาว่าพระราชบัญญัติใดขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ไม่สามารถที่จะเอาสิ่งที่ท่านแก้ไขมาตรา ๒๙๑ ไปให้ศาลรัฐธรรมนูญชี้ว่า

กระบวนการทำเช่นนี้เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ดิฉันเองก็อยากจะอุปมาว่า การออกกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกานั้น อุปมาว่าเป็นมือเป็นเท้าที่ไม่ให้ขัดต่อองคาพยพของร่างกายเรานั้น แต่พอมาถึงหัวใจ เราบอกว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยว่ามือเท้านั้นปกป้องมือเท้าของเราไม่ให้มีปัญหา แต่ไม่มีอำนาจปกป้องหัวใจ ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องที่ตลกมากกว่ารัฐธรรมนูญนั้นเป็นหัวใจ ถ้าคนเอามีดแทงหัวใจเรา หัวใจตายแล้ว มือเท้าไม่มีความหมาย เราจะให้ศาลรัฐธรรมนูญปกป้องเพียงไม่ให้มือเท้านั้นถูกทำลาย แต่ไม่ปกป้องหัวใจ ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ชอบด้วยหลักการใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นดิฉันเองจึงเห็นว่าถ้าหากกรรมาธิการเสียงข้างมากไม่ได้เห็นกับสิ่งที่ดิฉันได้แปรญัตติว่าขอให้มีการทำประชามติ ถามประชาชนก่อนเพื่อว่าจะมีการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ ส่วนในการทำประชามติหลังจากยกร่างรัฐธรรมนูญแล้วก็เป็นเรื่องที่เปิดโอกาสให้ประชาชนนั้นซึ่งเขาเป็นเจ้าของอำนาจได้ตัดสินใจว่าเนื้อหาที่ร่างใหม่นั้นสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นการทำประชามติ ๒ ครั้งนั้นเป็นวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน ในครั้งต้นก็เพื่อให้ประชาชนนั้นได้อนุญาตว่าเขาต้องการให้ทำนยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่หรือไม่ ส่วนครั้งหลังก็คือเพื่อดูเนื้อหา เพราะดิฉันคิดว่า ๒ สิ่งนี้มีความจำเป็นเท่า ๆ กัน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สมควรแล้วนะครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันใกล้เคียงแล้วนะคะท่านประธาน กรุณาอย่าขัดเลยอีก ๑ นาที ก็จบแล้วนะคะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : ดิฉันคิดว่า ถ้าหากกรรมการเสียงข้างมากไม่แก้ไขที่จะให้มีการทำประชามติก่อน เรื่องนี้ถึง ศาลรัฐธรรมนูญแน่ค่ะ แล้วดิฉันก็หวังว่าศาลรัฐธรรมนูญจะไม่ใช่ว่าปกป้องเพียงแต่มือเท้า ไม่ให้ถูกทำลาย ท่านต้องปกป้องหัวใจ เพราะเวลานี้เรากำลังปล่อยให้การเมืองผูกขาดนั้น เข้ามายึดครองและทำลายหัวใจค่ะ เพราะฉะนั้นถ้าหากไม่มีการปกป้องหัวใจแล้วมันคือการทำลายการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มีเรื่องแจ้ง เพื่อทราบ

ด้วยคณะรัฐมนตรีแจ้งว่าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้ปรึกษาลงมติให้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๖ พร้อมเอกสารงบประมาณรายจ่าย ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วนแล้วนะคะ ในการนี้จึงเห็นควรแจ้งให้สมาชิกทุกท่าน ไปรับเอกสารได้ ณ บริเวณชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๓ นะครับ เชิญท่านวิรัตน์ กัลยาศิริ ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา และในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อย ผมเข้าใจว่าผมน่าจะเป็น คนสุดท้ายที่อภิปรายในมาตรา ๕ ผมยังยืนยันอยู่ตลอดครับว่า ผมพยายามอยู่ในเนื้อหา เพื่อที่จะไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่สบายใจ แต่อย่างไรก็ตามเนื้อหาบางเรื่อง เนื้อหา บางประเด็น หากไปกระทบความรู้สึกของท่านผู้ใดก็ต้องขอโทษ เพราะว่ามันคือความเชื่อ ทางกฎหมายของผม แล้วสิ่งที่ผมพูดผมก็ทำอย่างนั้น ไม่ใช่ นอกเรื่องท่านประธาน แต่อยากจะเรียนว่าในฐานะที่ผมเป็นคนอภิปรายมาตราบนี้เป็นคนสุดท้าย ก็อยากจะไล่เรียง สรุปลงมาโดยย่อ โดยสั้นตามสมควรเพื่อให้เห็นว่าในการแก้ไขรัฐธรรมนูญของเสียงข้างมาก ในวันนี้มีสิ่งใดบ้างที่ไม่ถูกต้อง มีสิ่งใดบ้างที่ไม่ชอบมาพากล มีสิ่งใดบ้างที่ควรจะต้องให้ องค์กรอื่นที่มีอำนาจ มีหน้าที่จะต้องตรวจสอบ ผมขออนุญาตเกริ่นว่า

เรื่องแรก ก็คือว่าเรื่องนี้ผมเห็นว่าไม่ควรแก้มาแต่ต้น ไม่ลึก ไม่มาก แล้วก็
ไม่เย็นเยื่อครับ เพราะเหตุว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ท่านทั้งหลาย ไม่ว่าฝ่ายเสียงข้างมากก็ดี
เสียงข้างน้อยก็ดี เอามาเป็นหลักนั้นก็อยู่ในมาตรา ๒๙๑ ซึ่งว่าด้วยเป็นหมวดเฉพาะว่าด้วย
การแก้ไขเพิ่มเติม เขียนชัดคือการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
สาระสำคัญไม่มีมากไปกว่านี้ ทำได้ก็คือแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ
เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วนะครับ เสียงข้างมากปรึกษาฝ่ายกฎหมาย เสียงข้างมากปรึกษาผู้รู้
ไม่มีองค์กรใดตรวจสอบ ทำไปเถอะนะครับ สุดท้ายก็ไม่ศาลรัฐธรรมนูญ ไม่มีศาลหนึ่ง
ไม่มีศาลใดมาตรวจสอบได้ เพราะฉะนั้นสบายบรื้อ ก็คิดได้ครับ แต่ว่าเมื่อรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๕๐ ยังอยู่ มาตรา ๖ บัญญัติไว้ชัดท่านประธานว่าบทบัญญัติใดขัดหรือแย้ง มาตรา ๖
รัฐธรรมนูญนี้ครับ บทบัญญัติใดขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถือว่าบังคับไม่ได้
เพราะฉะนั้นเมื่อมาตรา ๒๙๑ อนุญาตให้เพียงแก้ไขเพิ่มเติม แต่เรากลับมาทำฉบับใหม่ขึ้น
ดูได้ในร่างของรัฐบาลเองนะครับว่า เป็นการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ -----

นี่คือจุดแรกที่พวกผมกังวลอย่างยิ่งว่ามันจะไปได้หรือ เอาละเมื่อเสียงข้างมากกว่าต้องดำเนินการ พวกผมก็เสนอต่อครับว่าทำไมไม่ทำประชามติก่อน รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาจากประชามติ ท่านรสนา ท่าน ส.ว. หลายท่านก็พูดไปก่อนหน้ากระผมไม่กี่คน แค่ว่าให้แก้หรือไม่ให้แก้ ถ้าพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่บอกว่าไม่ให้แก้ จบ ไม่ต้องมาเสียเวลาดัง สสร. ถ้าว่าให้แก้ถามเลยครับ แก้ประเด็น ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ จะได้ง่ายขึ้นสำหรับการดำเนินการของ สสร. แต่นี่พอเปิด สสร. ปีเราเปิดให้แก้ตั้งแต่มาตรา ๑ จนถึงมาตรา ๓๐๙ ยกเว้นหมวดเดียวคือหมวดพระมหากษัตริย์ เพราะฉะนั้นการที่จัดทำร่างขึ้นมาใหม่ทั้งฉบับอันนี้ผมถือว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยสิ้นเชิง เสียงข้างมากเห็นว่าไม่มีองค์กรใดมาตรวจสอบท่านก็ว่าไป แต่พวกผมเสียงข้างน้อย เมื่อพวกผมเชื่อโดยสุจริตว่าสิ่งที่ท่านทั้งหลายทำมาไม่ถูกไม่ต้อง ผมก็ต้องหาช่องทาง ไปช่องทางผู้ตรวจการแผ่นดิน จะไปช่องทางศาลรัฐธรรมนูญ ไปช่องทางหนึ่งช่องทางใด แต่อย่างน้อยผมต้องบอกพี่น้องประชาชนเจ้าของอำนาจอำนาจอธิปไตยหรือเสียงข้างมากกำลังทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

อีกมุมหนึ่งที่พวกผมพยายามตลอดว่าอำนาจและหน้าที่ในเรื่องนี้ถ้าจะแก้ไขในรัฐธรรมนูญ คือ ๖๕๐ คนพวกเรา ท่านก็ไม่ยอมครับ ท่านไปให้ ๙๙ คน ๗๗ คนบวก ๒๒ คน ซึ่งบล็อกโหวต (Block vote) แน่นอน เพราะ ๗๗ จังหวัดท่านก็คำนวณได้ครับว่า ๔๕ จังหวัดอย่างน้อยได้เสียงข้างไหน ๒๒ คน แน่นอนรัฐบาลแน่ เราก็พยายามบอกว่าเอาอย่างนี้ได้ไหม ๒๐๐ คน เลือกตั้งตรงแบบ ส.ว. ปี ๒๕๔๓ ไม่ใช่เท่านั้นนะครับ เราชนะในกรรมาธิการ เราเป็นเสียงข้างน้อยที่กลายเป็นเสียงข้างมากในเรื่องนี้กรณี ๒๐๐ เสียง แต่ว่าโดยขัดต่อนิติประเพณี ขัดต่อหลัก ขัดต่อวิธีการ กรรมาธิการก็เปลี่ยนใหม่ นี่ละครับทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ ทั้งที่จริง ๆ แล้วเรื่อง ๒๐๐ คนเป็นความเห็นของพี่น้องประชาชนหลายภาคส่วน เกือบจะเรียกว่าทุกภาคส่วนของประเทศ ท่านอาจารย์โคทม อารียา ผมขอประทานโทษเอ่ยนาม กับคณะประชุมพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ มีกลุ่มทุกกลุ่มทุกชมรม ทุกอาชีพมาแสดงความคิดเห็น มาชี้แจงต่อสภาด้วยซ้ำท่านประธาน ก็ไม่เอาหรือแม้กระทั่งของมูลนิธิซึ่งตอนนี้อยู่ที่จังหวัดสงขลาภรรยาท่านหมอเหว่ง ก็บอกว่าต้องเลือกตั้งทั้งหมดก็เข้าไปชี้แจง กรรมาธิการก็ไม่เอาอีก นี่คือสิ่งทั้งหลายที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านทั้งหลายว่าเราเดินในทางที่ผิดพลาดทุกขั้นตอนมาโดยลำดับและประโยชน์อะไรละครับ ผมถึงอยากจะตั้งคำถามและอภิปรายไปแล้วว่าเอาละ สสร. ทำเสร็จแล้ว

อย่าเข้ามาที่ประธานรัฐสภาคนเดียว ส.ว. สรรหามาจาก ๗ อรหันต์ พวกท่านถล่มด่ากันจนเสียผู้เสียคน ไม่เป็นประชาธิปไตย โน่น นี่ นั่น ๗ คนนะครับ ประธานศาลหลายคนที่มาบริสุทธิ์ผุดผ่อง แต่อันนี้คนเดียว ผมไม่ต้องบอกนะครับว่ามีจุดอ่อนอยู่ตรงไหน อย่างไร เดียวก็ประท้วงกัน แต่ว่าสังคมรู้ดีว่าการที่เราเอาอำนาจของ ๖๕๐ คน สมาชิกรัฐสภาไปไว้ที่คนคนเดียวมันไปได้หรือครับ

และสำคัญต่อไป กรณีการทำประชามติซึ่งผมก็เคยอภิปรายไปบ้างนะครับว่า มันมีกฎหมายการออกเสียงประชามติซึ่งเป็นบรรทัดฐาน เป็นกฎหมายขนาดเป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ สถานะก็สูงกว่าพระราชบัญญัติธรรมดามากมาย ท่านประธานคงทราบแล้วกระมังครับ ณ วันนี้ว่าร่างที่เรายกร่างขึ้นซึ่งอย่างไรก็ต้องผ่านเสียงข้างมากท่านเอาด้วยผ่านแน่ ไปชัด

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัตน์ครับ จริง ๆ ไม่อยากหักท้วงเลยนะครับ เพราะบรรยากาศก็ดีมาโดยตลอดและคิดว่าใกล้จะจบแล้ว แต่ขอความกรุณารับ ให้ช่วยกระชับ เพราะตั้งแต่พูดมาท่านยังไม่ได้เข้าประเด็นเพียงแต่ลำดับ เรื่องราวอะไรต่าง ๆ มาโดยภาพรวมทั้งหมด ซึ่งมันก็ผิดข้อบังคับอยู่แล้วนะครับ เพียงแต่อนุโลมกัน ขอให้ท่านกระชับสัณนิทธานะครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (กรรมาธิการ) : ดำริของท่านประธานนะถูกแล้ว ผมเรียงเรื่องมานะครับ แต่ว่าเข้าเรื่องในระยะที่ไม่นานนักหรอกครับ ผมกำลังจะบอกว่าสิ่งที่พวกเรายกร่างขึ้น กกต. บอกว่าเดินไม่ได้ เราให้ กกต. เลือกตั้งตามพระราชบัญญัติเลือกตั้ง ส.ส. ส.ว. กกต. เขาก็บอกว่าจะต้องมีพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ด้วย ก็ไม่ให้เขา กรณีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยประชามตินี้ก็เดินไม่ได้ สมมติว่าตามร่างนี้ภายใน ๑๕ วัน กกต. ประกาศรับรอง แต่ต่อมามีการสอย พอสอยแล้วอะไรเกิดขึ้น เรื่องใหญ่เลยครับ ท่านประธานไปดูนี้ผมไม่ลงลึกทีเดียวก็หาว่านอกเรื่องนอกประเด็น แต่ว่าด้วยความห่วงใยนะครับว่าพวกเรากำลังเดินทางผิดทางถูกผมไม่รู้

อีกประเด็นเดียวครับ ที่เป็นประเด็นที่ผมสงวนไว้ในมาตรานี้ก็คือผมเชื่อว่าชนชั้นได้ออกกฎหมายก็เพื่อชนชั้นนั้น ถ้าเราไม่บล็อก เราไม่กำหนดข้อห้ามไว้จะครับว่า สสร. จะต้องถูกห้ามดำรงตำแหน่งโน่น นี่ นั่น ๕ ปีอย่างน้อย เราจะมั่นใจได้อย่างไรครับว่า สสร. จะไม่ทำเพื่อตน การกำหนดระยะเวลาที่ว่านี้ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ อย่างเช่นว่าพ้นจาก ส.ว. มาแล้วไม่เกิน ๑ ปี ห้ามเป็นรัฐมนตรีหรือเป็นข้าราชการการเมือง รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็บอกว่าพ้นจาก ส.ว. แล้วไม่เกิน ๒ ปี ห้ามเป็นรัฐมนตรีหรือว่าข้าราชการการเมือง มาตรา ๑๑๖ หรือรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บอกว่าผู้สมัคร ส.ว. ต้องไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคหรือพ้นมาแล้ว ๕ ปี คือมีการกำหนดครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัตน์ผมไม่ขัดข้องนะครับ แต่ที่จริงผมก็อนุโลมเต็มที่ ผมว่าท่านกระชับกว่านี้หน่อย ชี้เป็นประเด็น ๆ ก็น่าจะพอนะครับ แล้วก็เข้าสู่ประเด็นที่ท่านต้องการสงวน ผมว่ามันพอสมควรครับ ถ้าท่านจะกรุณาก็เข้าประเด็นได้เลยก็จะขอบคุณ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (กรรมการ) : นี่คือการประเด็นแล้วตอนนี้ ตอนแรกใช่ว่าท่านว่าตอนนี้ไม่ใช่ ประเด็นของผมน่าอ่านแล้วใช่ไหมครับ หน้า ๓๓๓ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัตน์ครับ มีผู้ประท้วงแต่คิดว่าคงไม่ต้องประท้วงแล้วละครับ ก็ได้พูดคุยกับท่านแล้วคงเข้าใจกันแล้วละครับ ท่านจะเข้าประเด็นอยู่แล้วครับ เชิญครับ ผมว่าไม่ต้องประท้วงก็ได้ละครับ เมื่อสักครู่นี้ได้พูดคุยกันแล้วครับ ท่านจะเข้าประเด็นอยู่แล้วครับ ท่านวิรัตน์เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (กรรมการ) : ในคำแปรญัตติขอสงวนความเห็นของผมนี้ครับ ผมยกเลิกข้อความในมาตรา ๕ ของเสียงข้างมากทั้งหมด ผมเขียนไว้ว่าเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีผลใช้บังคับแล้วห้ามมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญนี้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง สมัครรับเลือกตั้งหรือรับสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภา รับแต่งตั้งหรือสรรหาเป็นกรรมการหรือตำแหน่งอื่นใดในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเข้าไปดำรงตำแหน่งใด ๆ ซึ่งมีอำนาจยับยั้งกบฏภัยพิบัติของรัฐธรรมนูญขึ้นวินิจฉัยชี้ขาด ทั้งนี้ภายในกำหนด ๕ ปีนับแต่วันที่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีผลใช้บังคับ นี่คือการที่เราได้ทราบเรียนท่านประธานว่าถ้าเราอยากให้เกิดความเป็นกลางถ้าเราอยากให้มี ๙๙ ออร์เดอร์ที่จะมาไม่มีส่วนได้เสียหรือ ๙๙ ออร์เดอร์ไม่ได้ทำเพื่อตน ผมไม่รู้ว่า ๙๙ คน คือ ๗๗ กับ ๒๒ เป็นผู้ใด แต่ถ้าเขียนให้ชัดไว้ว่าเมื่อเขาสมัครใจมาทำหน้าที่ตรงนี้เขาก็ต้องมั่นใจว่าเขาไม่ต้องไม่เขียนเพื่อประโยชน์ตนเอง มันไม่ยากเลยครับท่านประธานเรามีตัวอย่างในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เรามีตัวอย่างในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เหตุผลใดที่เราไม่เขียนไว้ในร่างฉบับนี้ผมไม่เข้าใจจริง ๆ นะครับ -----

แล้วเสียงข้างมากก็สามารถปรับได้ แก้ได้ บล็อกไว้แค่ ๕ ปีนะครับ เราก็จะได้ สสร. ที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศมากกว่าที่จะเปิดกว้างไว้ว่าพ้นจาก สสร. แล้วส่วนหนึ่งก็ไปเป็น สส. ส่วนหนึ่งก็ไปเป็น ส.ว. คนไหนอยู่ตำแหน่ง คนไหนสู้เพื่อผู้มีอำนาจมาก็ได้อยู่ ส.ส. บัญชีรายชื่อลำดับต้นอย่างนี้ คือเหมือนกับว่ามีการบล็อกไว้แล้วว่าคนที่มาเป็น สสร. พ้นจาก ส.ส. แล้วก็จะไปเป็น ส.ว. ก็จะเป็นองค์กรอิสระ ก็จะเป็นกรรมการในองค์กรทั้งหลาย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าอย่าประท้วงเลยครับ ผมว่าตอนนี้อยู่ในประเด็นแล้วครับ ผมว่าท่านอยู่ในประเด็น คงจะจบแล้วละครับ อย่าประท้วงเลยครับ เชิญต่อครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (กรรมาธิการ) : ผมขอบคุณท่านประธาน ตรงนี้ใช่ประเด็นนะครับ แต่ว่าที่เรียนมาก็เรียนให้เห็นว่ามันไม่ชอบมาพากลอย่างไร ผมพูดโดยย่อเท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อยากจะฝากไปถึงเสียงข้างมากครับว่า โดยประเพณีปฏิบัติผู้ที่มากร่างหลักการ หลักเกณฑ์ของบ้านของเมืองจะต้องให้ชัดเจนว่าเมื่อเขายกร่างแล้วเขาต้องไม่มีส่วนได้ในหลักการและหลักเกณฑ์นั้น มีอยู่ทั่วไปครับ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ หรือก่อนนั้นก็มี แล้วถ้าเขียนไว้ก็ไม่เสียหาย เราก็จะได้คนที่เข้ามา ๗๗ คน กับ ๒๒ คนนี้ เขาต้องสมัครใจมาว่าเมื่อมาแล้วเขาต้องทำเพื่อประเทศชาติ ไม่ใช่มาแล้วหมกเม็ดไว้ทำเพื่อประโยชน์ตน ตรงนี้เองเป็นหลาย ๆ เจื่อนไขที่ผมกราบเรียนว่าเป็นข้อที่ไม่ชอบมาพากลตั้งแต่ต้น ตั้งแต่ไม่ควรแก้รัฐธรรมนูญ ตั้งแต่ทำไมไว้ที่ประธานรัฐสภาคนเดียวนะครับ ผมใช้เวลาพูดแค่นี้ครับ ไม่มากไม่มายเลย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ท่านสุดท้าย กระทบครับ ท่านมณเฑียรเชิญครับ

นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : กราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายมณเฑียร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้ผมได้พูด แล้วก็ต้องขอประทานโทษ ท่าน ส.ส. วิรัตน์ ที่จริง ๆ แล้วท่านควรจะได้พูดเป็นคนสุดท้าย แต่ว่าท่านประธานได้กรุณา ซึ่งผมก็จะใช้เวลาไม่นานในการที่จะพูดถึงมาตรา ๕ ที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้ ผมเชื่อแน่ว่าท่านทั้งหลายฟังแล้วก็คงไม่มีใครคิดจะประท้วงแน่นอนตามเรคคอร์ด (Record) เดิมผมนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ กระบวนการในการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมคิดว่าหัวใจสำคัญที่จะทำให้เกิดความสง่างาม ไม่ว่าเราจะถกเถียงกันขนาดไหน ไม่ว่าเราจะชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยประการใดก็ตาม ผมคิดว่าจุดที่พวกเราจับถือนับถือเคารพยกย่องว่าเป็นเสียงสวรรค์ก็คือเสียงพี่น้องประชาชนนะครับ และผมเชื่อแน่ว่าสิ่งหนึ่งที่ยังคงเป็นเกราะป้องกันภัยหรือเป็นเกราะป้องกันรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี่ก็คือเสียงของประชาชนในการลงประชามติ ผมเชื่อแน่ว่าถ้ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ผ่านโดยกระบวนการของรัฐสภาแล้วนำไปสู่การยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่โดยไม่มีการจัดทำประชามติก่อนหน้านี้จะยังไม่สามารถหลุดพ้นจากห่วงโซ่แห่งความขัดแย้ง ความไม่พอใจ ความเสียใจ เสียตาย แล้วก็นำไปสู่วงจรที่เราไม่พึงปรารถนา เพราะฉะนั้นเมื่อเราเดินทางมาถึงจุดสุดท้ายนี้ผมคิดว่าผมไม่ได้ฟันธงหรือว่าทำนายไว้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ครับว่า ถ้าเสียงประชาชนเป็นเสียงสวรรค์อย่างแท้จริงแล้วนี้ การทำประชามติภายหลังจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีผลบังคับใช้โดยพลันก่อนที่จะไปดำเนินการอื่นใด ไม่ว่าจะเป็นการออกพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ตาม ผมคิดว่าทุกคนจะต้องถอยกลับไปอยู่ในจุดที่เราต้องการก็คือต้องการให้สังคมเดินหน้าไป -----

เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าถ้าเราเปิดทางให้สังคมไทยมีโอกาสได้หายใจบ้าง ให้คนที่ทั้งสนับสนุนและไม่สนับสนุนได้มีโอกาสอีกสัก ๑ ครั้งนะครับ ผลการลงประชามติผมเชื่อแน่ว่าจะทำให้สังคมเราก้าวต่อไปได้ด้วยความสงบสุขนะครับ ผู้ที่ต้องการให้มีร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็กำลังจะชนะอยู่แล้ว แต่ถ้าเป็นชัยชนะที่นำมาซึ่งความเสียหายหรือความรู้สึกผิดหวังก็อาจจะไม่สง่างามเท่าที่ควร ผมจึงขอเชิญชวนนะครับทั้งกรรมการเสียงข้างมากแล้วก็ทั้งสมาชิกส่วนใหญ่ในสภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณาอีกสัก ๑ ครั้งว่าการที่เราเริ่มต้นโดยเอาชนะใจทุกฝ่ายอย่างน้อยที่สุดเสียงลงประชามติเชื่อแน่ว่าจะได้รับการยอมรับสังคมไทยเราก็กบอบช้ำมามากแล้ว ผมเชื่อแน่ว่าการลงประชามติครั้งนี้คงไม่ผิดเป้าหมายเท่าไรนักนะครับ ผมเชื่อว่าโอกาสที่จะได้รับฉันทามติในการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ก็มีสูงนะครับ แล้วผมก็เชื่อว่าจะเป็นทางออกที่ดีให้กับสังคมไทย ท่านที่ได้อ่านสามก๊กก็คงจะยังจำนะครับ เมื่อครั้งที่พระเจ้าเล่าปียกไปตีซุนกวนแล้วก็ชนะเกือบทุกสนามครับ ซุนกวนนั้นยอมแพ้ยอมเป็นข้าในชั้นธสีมาของพระเจ้าเล่าปี่ ยอมทุกอย่างครับ จนกระทั่งถึงขนาดส่งแม่ทัพนายกองให้พระเจ้าเล่าปี่ประหาร แต่พระเจ้าเล่าปี่ก็ไม่ยอมจะประหารซุนกวนให้ได้ จนในท้ายที่สุดการรบก็มีการพลิกผันจากคนที่จะแพ้อยู่แล้วกลายเป็นผู้ชนะ ผมคิดว่าสังคมไทยเราไม่ต้องการผลแบบนั้นเราต้องการให้สังคมไทยนั้นไปสู่สภาวะที่ใกล้กับฉันทามติให้มากที่สุดนะครับ แล้วทุกคนจะเป็นผู้ชนะร่วมกัน ผมคิดว่าการทำประชามติครั้งนี้จะไม่ทำ ความผิดหวังให้ใครเลยและผมก็ยังเชื่อว่าทุกคนจะยอมรับผลการทำประชามติก่อนที่จะมีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้ง สสร. นะครับ ขอให้ท่านให้โอกาสสังคมไทยอีกสักครั้งเถอะครับ และทุกคนก็จะสดุดีในความกล้าหาญของท่าน ขอบพระคุณมากครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ขอบคุณครับ ไม่มีท่านใดอภิปรายแล้วขออนุญาตปิดการอภิปรายครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการ กราบเรียนครับว่า ในมาตรา ๕ กรรมการไม่ได้มีการแก้ไขนะครับ ยังคงตามร่างเดิมซึ่งสาระในมาตรา ๕ นี้ก็เป็นเพียงบทบัญญัติที่กำกับเงื่อนไขเวลาในการให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับนะครับ กล่าวคือเมื่อสภาได้มีมติในวาระที่สามไปแล้วทูลเกล้าฯ ลงพระปรมาภิไธย

ก็จะประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็จะต้องมีการออกพระราชกฤษฎีกาภายใน ๑๕ วันนะครับเพื่อให้มีการได้มีซึ่ง สสร. ทั้ง ๒ ประเภท ทั้งประเภtleือกตั้งแล้วก็ประเภตสรรหานครับ ซึ่งก็เป็นกระบวนการที่เราได้บัญญัติไว้ในหมวด ๑๖ ตามมาตรา ๔ ที่ได้พิจารณารายละเอียดกันมาแล้ว สาระก็จะเป็นอย่างนี้ครับ ที่นี้ประเด็นที่เพื่อนสมาชิกผู้สงวนความเห็นคือกรรมาธิการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็น และเพื่อนสมาชิกที่ได้สงวนคำแปรญัตติไว้หลัก ๆ ผมอยากจะกราบเรียนชี้แจงนะครับ

ประเด็นแรก หลายท่านตั้งข้อสังเกตว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญแบบที่กำลังทำนี้ ทำทั้งฉบับจะชอบไหมนะครับ จะขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙๑ หรือจะขัดกับบทบัญญัติของมาตราอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๖ หรือไม่ ก็กราบเรียนนะครับว่าจริง ๆ แล้ว แนวการทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับเราเคยทำมาแล้วนะครับเมื่อการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๔ ฉบับที่ ๖ เมื่อปี ๒๕๓๙ แก้ไขมาตรา ๒๑๑ ก็นำมาซึ่งการมีสภาร่างรัฐธรรมนูญและจัดทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับคือฉบับปี ๒๕๔๐ การกระทำคราวนี้ก็เดินตามแนวที่ได้ทำมาแล้วนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ท่านถามว่าจะขอให้มีการทำประชามติถามประชาชนก่อนที่จะตั้ง สสร. ไปทำรัฐธรรมนูญได้ไหม กราบเรียนนะครึ่บว่ารัฐสภาแห่งนี้ด้วยเสียง ๓๙๙ เสียง ซึ่งประกอบทั้ง ส.ส. ส.ว. ที่เป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยเราได้มีมติเห็นชอบร่วมกันว่าเราจะให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญไปดำเนินการจัดทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ และในกระบวนการจัดทำนี้เราก็จะเปิดโอกาสให้ตัวแทนพี่น้องประชาชนซึ่งได้รับเลือกโดยตรงและโดยทางอ้อม เข้ามาร่วมกันจัดทำ ให้เขามีส่วนร่วมอยู่แล้ว เราก็คิดว่าเมื่อเราทำเสร็จเราก็ค่อยกลับไปถามประชาชน เพราะเราถือว่ารัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันที่เราใช้อยู่นี้ท่านทั้งหลายก็คงจะตระหนักดีนะครึ่บว่าเป็นส่วนหนึ่งที่นำมาซึ่งความขัดแย้งในสังคม ถ้าท่านจะไปอ่านแนวทางในการแก้ไขปัญหาการปรองดองแห่งชาติที่สถาบันพระปกเกล้าได้ศึกษา ๑ ใน ๖ ก็จะมีเรื่องนี้อยู่เรื่องหนึ่งนะครึ่บว่าควรจะปรับปรุงรัฐธรรมนูญเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายในสังคม ฉะนั้นเมื่อมันเป็นอย่างนี้แล้วเราเองถึงไม่ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๙๑ โดยสมาชิกรัฐสภาไปแก้ไข เราก็มอบเรื่องการทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับไปให้พี่น้องประชาชนซึ่งเมื่อเขามีส่วนร่วมในการจัดทำแล้ว เขาจะยกร่างอย่างไร ภายใต้การทำประชาพิจารณ์ของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ แล้วจากนั้นเราค่อยไปทำประชามติ ฉะนั้นก็เป็นเหตุผลว่าเราคงไม่ไปทำประชามติก่อนที่จะตั้ง สสร. นะครึ่บ ให้ตัวแทนประชาชนเขามีโอกาสมาตามรัฐธรรมนูญของเขา แล้วไปถามประชาชนว่าเขาจะรับหรือไม่รับนะครึ่บ นี่เป็นกระบวนการที่ได้บัญญัติ

นอกจากนั้นแล้วก็มึ่บบางท่านได้สอบถามว่าทำรัฐธรรมนูญให้มี สสร. ๙๐ วัน เวลาจะสั้นไปไหม ก็กราบเรียนว่าทาง กกต. ซึ่งเราได้เชิญมาชี้แจงมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เขาบอกเวลา ๙๐ วันเขาพร้อมและสามารถดำเนินการได้ครึ่บ ฉะนั้นกรรมาธิการก็ขอยืนยันตามร่างของกรรมาธิการเสียงข้างมากครึ่บ ท่านประธานครึ่บ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอมติเลยนะครึ่บ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญสมาชิกข้างนอกด้วย
นะครับ เรียบร้อยนะครับ ก่อนลงมติขอตรวจสอบองค์ประชุมครับ เชิญใช้สิทธิแสดงตนได้
เลยครับ มาที่หลังแสดงตนได้เลยนะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : สมควรนะครับ ส่งผลได้ครับ
มีผู้มาประชุม ๓๖๘ ท่าน ครบองค์ประชุมครับ

ผมขอมติเลยนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือไม่ครับ
ใช้สิทธิได้เลยครับ ลงคะแนนได้เลยนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือไม่ครับ
(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยแล้วนะครับ
ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลได้เลยครับ มติเห็นด้วย ๓๓๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๐๑ ท่าน
ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบครับ

ท่านประชา มีอะไรครับ

นายประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย สมาชิกรัฐสภา เห็นด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เห็นด้วยนะครับ เห็นด้วย
เพิ่ม ๑ เสียงนะครับ ข้างหลังโน้นเลยครับ

พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม พันตรี อาณันย์ วัชรโรทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ
พรรคเพื่อไทย เมื่อสักครู่กตแล้วไม่ขึ้นครับ เห็นด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เห็นด้วยอีก ๑ ท่านครับ
เป็น ๒ ท่านนะครับ ครบนะครับ เพิ่มจากเมื่อสักครู่เห็นด้วยเพิ่มอีก ๒ ท่านครับ ถือว่าที่ประชุม
มีมติเห็นชอบกับกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ

เชิญท่านเลขาธิการต่อเลยครับ

นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๖ มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มาตรา
ส่วนใหญ่ที่สงวนไว้ก็คงจะซ้ำ ๆ กับที่ได้ลงมติไปแล้วนะครับ คงจะใช้เวลาอีกไม่มากครับ
คงอภิปรายสักไม่กี่ท่านกระมังครับ เชิญท่านสุริยาครับ

นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภา (สตุล) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ
กระผม นายสุริยา ปันจอร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสตูล ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ
ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านประธาน เพราะผมกำลังวิตกกังวลว่ามาตรา ๖ ซึ่งไม่ปรากฏอยู่ใน
ร่างของคณะกรรมการธิการแต่ท่านประธานก็ให้โอกาส ก็ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานครับ
ในมาตรา ๖ นั้นเป็นการขอแปรญัตติ กระผมและคณะมีทั้งหมด ๕ ท่านด้วยกัน แต่ที่จะ
นำเสนอแสดงความคิดเห็นในวันนี้ก็มีกระผม ท่านอาจารย์เจริญ รักดีวานิช และท่านชรินทร์
หาญสืบสาย นะครับ -----

ท่านประธานครับ มาตรา ๖ นี้เพิ่มก็จริงอยู่ครับ แต่มีข้อแม้นิดหนึ่งซึ่งมีข้อแม้ต่างจาก
มาตรา ๒๙๑/๑๘ ถึงมาตรา ๒๙๑/๒๖ เพราะมาตรา ๒๙๑/๑๘ ถึงมาตรา ๒๙๑/๒๖ นั้น
มีข้อสงสัยว่าขัดด้วยหลักการหรือไม่ แต่มาตรา ๖ นี้ไม่ใช่ว่าแน่นอน เพราะฉะนั้น
การขอแปรญัตติและขออภิปรายในวันนี้ก็ด้วยความมั่นใจและสนิทใจ ท่านประธานครับ
๑๔ วันกับ ๑๓ คืนที่ผ่านมา มีหลากหลายอารมณ์เหลือเกิน ในบางครั้งเราก็มีรอยยิ้ม
บางครั้งก็อ่อนล้า บางครั้งเข้าอ่อนแต่บางครั้งก็ต้องสะดุ้ง เนื่องจากว่าเราในสภาแห่งนี้
เราใช้อารมณ์กันบ้าง เราใช้วาจาที่ปะทะกันบ้าง นั่นคือความหลากหลายความคิดที่กำลังหา
วิธีการหลอมรวมเพื่อให้เป็นหนึ่ง นี่คือการสวยงามของระบอบประชาธิปไตย เหมือนหนึ่ง
กับดอกไม้ที่หลากหลาย ความสวยงามจะปรากฏ เพราะฉะนั้นต้องอดทนและต้องอดทนเพื่อจะ
ได้สิ่งที่ดี ๆ และงามมาใช้ในประเทศชาติต่อไป ท่านประธานครับ กระผมขอแปรญัตติ
เพิ่มเติมในหัวข้อดังต่อไปนี้ในมาตรา ๖ ดังนี้ มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์แห่งการจัดส่วนได้เสีย
ห้ามมิให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งจะมีการได้มาเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้
คือฉบับใหม่ ท่านประธานครับ ไม่แปลกเลย ถ้ากระผมเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
หรือเป็น สสร. กระผมเข้ามาทำหน้าที่ในฐานะผู้ร่วมกันยกร่างกฎหมายฉบับหนึ่งก็คือ
กฎหมายรัฐธรรมนูญ แน่นอนครับ ถ้าไม่ให้เงื่อนไขกีดกันในการใช้สิทธิทางการเมืองสำหรับผม
ผมก็ย่อมที่จะหาโอกาสถ้าผมจะคิด ท่านประธานครับ ถ้าผมจะคิดเพื่อให้เกิดประโยชน์
ทับซ้อนจากการไปยกร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอยกตัวอย่าง อย่างเช่นถ้าสมมุติว่า
ผมไม่มีวุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ในขณะที่เดียวกันนั้นในบทที่ว่าด้วยคุณสมบัติของ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ในขณะที่ผมไม่มีวุฒิผมก็อาจจะเขียน
หรือร่วมกันเขียนร่วมกันยกร่างกับสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญบอกว่าไม่ต้องจำกัดวุฒิ
อย่างนี้ทำให้ผมซึ่งมีความตั้งใจหลังจากที่ผมได้เสร็จภารกิจในการยกร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว
หลังจากนั้นผมก็สามารถที่จะสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา อันเกิดมา
จากน้ำมือและแนวความคิดของผมร่วมกับคณะที่ผมไปร้องขอจากสมาชิกด้วยกัน นี่คือ
ตัวอย่างที่ ๑

ตัวอย่างที่ ๒ ถ้าสมมุติในขณะนี้เราได้กำหนดให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้น อายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี ผมมีสิทธิที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ แต่ผมอาจจะไม่มีสิทธิที่จะสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภาเนื่องจากตามกฎหมายฉบับเก่า คือรัฐธรรมนูญฉบับเก่าได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาต้องมีอายุไม่น้อยกว่า ๔๐ ปี ถ้าเป็นอย่างนี้ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เพราะผมมีความตั้งใจที่จะสมัครสมาชิกวุฒิสภา แนวคิดของผมและมือของผมร่วมกับคณะของผม อาจจะเขียนว่าอายุ ๓๕ ปี พอเสร็จภารกิจ ผมก็ไปสมัครสมาชิกวุฒิสภาได้ อย่างนี้ล่ะครับ

อีกประการหนึ่ง ผมอาจจะไม่สมัครเอง แต่พี่ชายผมจะสมัคร พี่ชายซึ่งยังไม่มีคุณสมบัติ เพราะฉะนั้นผมก็ต้องหาวิธีเพื่อที่จะให้พี่ชาย น้องชาย พ่อ หรือแม่ผมมีโอกาสสมัครได้เพราะผมเป็นผู้ไปกำหนดคุณสมบัติ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๖ นี้กระผมขอแปรญัติตีว่า สสร. นั้น ห้ามมิให้สมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรก ไม่ใช่ ๕ ปี ไม่ใช่ ๓ ปี แต่เป็นสมัยแรกของการประกาศใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ตัวอย่างเช่นเมื่อ กกต. ส่งร่างรัฐธรรมนูญให้ประธานวุฒิสภา ประธานวุฒิสภาพิจารณาเห็นว่าชอบแล้วก็ทูลเกล้าทูลกระหม่อมเพื่อเสนอลงพระปรมาภิไธยประกาศในราชกิจจานุเบกษา นับจากวันนั้นเป็นต้นไป ถ้าเกิดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือมีการเปิดรับสมัครสมาชิกวุฒิสภา สสร. ชุดดังกล่าวไม่มีสิทธิที่จะไปสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา อาจจะเป็นครั้งปี อาจจะเป็น ๑ ปี อาจจะเป็น ๒ ปีก็ได้ อย่างเช่นสมาชิกวุฒิสภาหมดวาระภายใน ๒ ปี ก็หมดสิทธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบสภาภายใน ๑ ปี หลังจากประกาศใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็หมดสิทธิเช่นเดียวกัน ตรงนี้ละครับ ท่านประธาน กระผมใคร่ขอวิงวอนไปยังท่านคณะกรรมการอีกครึ่งหนึ่ง ก็ให้ถือว่าเป็นครั้งที่ ๕ หลังจากจำนวน สสร. หลังจากวุฒิสภา สสร. หลังจากข้อต้องห้าม สสร. อะไรต่าง ๆ จนถึงมาขณะนี้ เป็นครั้งที่ ๕ ที่ขอวิงวอนให้คณะกรรมการได้โปรดช่วยกันพิจารณาอีกสักครึ่งหนึ่ง ไม่ใช่จะไปกีดกัน สสร. แต่ สสร. นั้น มีสิทธิที่จะเป็น สสร. เพราะฉะนั้นถ้าตนเองมากำหนดคุณสมบัติเพื่อให้เกิดประโยชน์กับตนเองนั้นไม่น่าจะชอบตามระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนวิงวอนอีกครั้งเป็นครั้งสุดท้าย เพราะว่าวาระนี้ มาตรการนี้เป็นมาตราสุดท้ายจริง ๆ ได้โปรดพิจารณาอีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านสมาชิกครับ โดยความเห็นส่วนตัวของผม เรื่องของการสงวนความเห็นและสงวนคำแปรญัติในมาตรา ๖ มันน่าจะเป็นการสงวนในเรื่องที่ขัดหลักการซึ่งก็ทำไม่ได้แน่ครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๖ แต่เพื่อไม่ให้บรรยากาศมันเสียผมก็อนุโลม ที่นี้ประเด็นที่ได้สงวนไว้ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นประเด็นเดิม ๆ ที่ได้มีการพิจารณากันแล้ว แล้วก็มิมติกันแล้ว ถ้าจะให้ดีก็ต้องขอความกรุณา ถ้าจะไม่อภิปราย หรืออภิปรายน้อยคนก็จะดี เพราะเห็นเสนอชื่อมาก็เยอะพอสมควรครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ ก็ต้องขอความร่วมมือครับ ถ้าไม่อภิปรายได้ก็จะขอบคุณครับ เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภา (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน
รัฐสภาที่เคารพ กระผม เจริญ ภัคดีวานิช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ท่านประธานครับ
กระผมจะมีประเด็นที่ต่างที่ไม่เคยมีผู้ได้ตั้งข้อสังเกตจะกราบเรียนท่านประธาน เพื่อว่า
ท่านประธานคณะกรรมการธิการ อันนี้เป็นมาตรการสุดท้ายที่เราต้องการที่จะให้ประชาชน
ทั้งประเทศยอมรับ สสร. ประชาชนทั้งประเทศได้ยอมรับรัฐธรรมนูญที่จะเกิดขึ้นใหม่ กระผม
กราบเรียนท่านประธานนะครับ พวกผม ๓-๔ คน ที่ได้แปรญัตติ ซึ่งท่านสุริยาได้กราบเรียน
ท่านประธานไปแล้ว ให้มี สสร. ๒๒๒ คน มติสภาก็เอา ๙๙ คน นั้นเราเสียโอกาสทองที่จะ
ให้เกิดความหลากหลาย กระผมไม่อภิปรายซ้ำ

อันที่ ๒ พวกกระผมก็แปรญัตติว่าขอให้ผู้ที่สมัคร สสร. นั้นไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ๓ ปี ที่ประชุมแห่งนี้ก็เห็นชอบ กระผมไม่เจาะรายละเอียดซ้ำเติม

อันสุดท้ายเมื่อสักครู່ท่านสุริยาภิไธยได้นำเรียนต่อที่ประชุมรัฐสภาและท่านชินวัตร ก็จะได้ทราบเรียนต่อท่านประธาน ก็คือว่าเมื่อร่างเสร็จไม่ให้ สสร. ไปสมัคร ส.ส. หรือ ส.ว. ในวาระแรก ท่านประธานครับ กระผมขอย้ำท่านประธานอีกทีหนึ่งว่าครั้งนี้เป็นประวัติศาสตร์ของประเทศไทย เราจะก้าวเดินไปได้อย่างราบเรียบหรือเราจะขัดแย้งต่อไปนะครับ ซึ่งเพื่อนสมาชิกรัฐสภาก็ได้ทราบเรียนท่านประธานไว้แล้ว การที่ สสร. เป็นที่ยอมรับของประชาชนเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การที่ สสร. เป็นที่ยอมรับของประชาชนนำไปสู่การที่มีรัฐธรรมนูญที่ประชาชนยอมรับ ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนสิ่งที่กระผมกราบเรียนให้ท่านประธานเพื่อให้สมาชิกรัฐสภาได้รับทราบดังต่อไปนี้ครับ ขณะนี้ที่เราอภิปรายกันตั้ง ๑๔-๑๕ วัน แล้วก็ทั้งประชาชนมีประเด็นอยู่ ๓-๔ เรื่อง

ประเด็นที่ ๑ ก็คือประชาชนและรัฐสภาแห่งนี้ไม่มั่นใจว่า สสร. เป็นอิสระอย่างแท้จริง

ประเด็นที่ ๒ ก็คือที่ประชุมแห่งนี้และประชาชนกลัวว่า สสร. จะถูกครอบงำทางการเมือง

ประเด็นที่ ๓ ก็คือขณะนี้ประชาชนตั้งข้อสังเกตว่าถ้าเผื่อว่าถ้าสภาแห่งนี้เราได้มี สสร. ซึ่ง ๙๙ คน จะเกิดปัญหาซึ่งกระผมไม่กล่าวรายละเอียด ท่านประธาน คณะกรรมาธิการได้ตอบสภาแห่งนี้ ๒ ครั้ง ที่จะเชื่อมโยงกับสิ่งที่กระผมและคณะได้แปรญัตติในวันนี้ ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ตอบต่อสภาเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคมว่าที่จริงเราสามารถแก้ไขได้เอง ถ้าเราแก้ไข ส.ส. ส.ว. ที่แก้ไขนั้นจะมีส่วนได้เสีย และวันนี้ท่านประธานคณะกรรมาธิการได้ตอบต่อสภาแห่งนี้ว่าการที่เราไม่กำหนดสิทธิสมาชิกพรรคการเมืองก็จะเป็นการจำกัดสิทธิของผู้เป็น สสร. และจำกัดสิทธิของผู้ประสงค์จะเลือก นั่นคือเหตุผลที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการตอบต่อสภา กระผมกราบเรียนว่าหลังจากกระผมและคณะได้ชี้แจงเสร็จท่านประธานคณะกรรมาธิการคิดแล้วต้องตอบแนวนี้อีกอย่างไรรก็ตามกระผมขอต่อไปเพื่อเป็นเหตุผลว่าทำไมที่กระผมและคณะแปรญัตติ มาตรา ๖ เพิ่มเติมขึ้นไป ท่านประธานครับ การที่เรากำหนดให้ สสร. นี้พวกกระผมที่ได้แปรนั้นไม่ให้ลง

ส.ส. ส.ว.สมัยแรกเป็นการจำกัดคนที่วางแผนจะเป็น ส.ส. ส.ว. ไม่ต้องสมัคร สสร. เพราะฉะนั้นคำตอบก็คือสิ่งที่กระผมได้ตั้งข้อสังเกตอันแรกว่าประชาชนทั้งประเทศ เคลือบแคลง รัฐสภาแห่งนี้เคลือบแคลงว่าการที่ สสร. ถูกครอบงำ การที่พรรคการเมือง ลงสมัครนั้นเขาไม่มั่นใจ แต่ถ้าเรากำหนดคุณสมบัติหรือเราเขียนมาตรา ๖ นี้ไว้ คนที่จะสมัคร ส.ส. ส.ว. จะได้ตัดสินใจตั้งแต่เริ่มต้นว่าถ้าสมัครเป็น สสร. แล้วตัวเองจะเสียสิทธิ ส.ส. ส.ว. ก็เป็นการลดผู้ที่จะเป็น สสร. ไม่ถูกครอบงำทางการเมือง

ประเด็นที่ ๒ บทเรียน สสร. ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา ร่างเสร็จหลายคนก็ไปเป็น องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญซึ่งกระผมไม่เจาะรายละเอียด ซึ่งมีตัวอย่างถ้าท่านประธาน ไปอ่านเจตนารมณ์ในการร่าง กรรมาธิการยกร่างบางคนใช้คำพูดที่รังเกียจนักการเมือง นักเลือกตั้งอย่างรุนแรง ขณะนี้เป็นองค์อิสระ

ประการที่ ๓ ในการร่างนั้น สสร. บางคนก็มาเป็น ส.ว. อันนี้ก็เห็นชัดครับว่า การที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนนำไปสู่การกำหนดคุณสมบัติที่ท่านสุริยาได้กราบเรียนต่อ ที่ประชุมแห่งนี้แล้ว

ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมกราบเรียนเพิ่มเติมจากท่านสุริยาก็คือเรื่องคุณสมบัติ ท่านประธานครับ เนื่องจากรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙๑/๑๑ ที่เราแก้อย่างนี้ว่า สสร. สามารถ ยกรัฐธรรมนูญฉบับไหนมาเป็นต้นร่างก็ได้ที่เป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นกระผมเข้าใจว่า สสร. น่าจะ น่าจะนะท่านประธาน อาจจะเอาปี ๒๕๔๐ หรือเอาปี ๒๕๕๐ ซึ่งมีการกำหนด เมื่อสักครู่ท่านสุริยาพูดถึง ส.ว. และ ส.ส. คุณสมบัติ แต่ที่น่าสนใจต่อไปนี้ท่านประธานครับ ซึ่งจะเกิดผลต่อความวิกฤติอย่างรุนแรง ก็คือมาตรา ๑๐๒ -----

กราบเรียนท่านประธานว่าถ้าเอารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาเป็นต้นร่างบุคคลผู้มีคุณสมบัติต่อไปนี้เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. นะ ข้อ ๕ กับ ข้อ ท่านประธานครับ เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยพันโทมาไม่ถึง ๕ ปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันกระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ณ วันนี้มีบางคนที่ถูกต้องโทษไม่ถึง ๕ ปี สมาชิกรัฐสภาที่ตั้งข้อสังเกตว่า สสร. อาจจะร่างและนำไปสู่การที่ให้ใครคนใดคนหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้มีโอกาสหรือ (๗) ท่านประธานครับ เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ท่านประธานครับ นี่ก็คือรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กำหนดไว้ เพราะฉะนั้น สสร. ซึ่งเป็นตัวแทนของพรรคการเมืองซึ่งเราผ่านมาแล้ว สสร. ซึ่งเป็นตัวแทนซึ่งอาจจะถูกครอบงำ อาจจะแก้เรื่องพวกนี้ซึ่งเป็นประโยชน์กับประเทศชาติ ท่านประธานครับ กระผมขอข้ามไปนะครับ จะไปถึงคุณสมบัติของความเป็นรัฐมนตรี ในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กระผมกราบเรียนครับ สสร. อาจจะไม่เอาฉบับนี้ มาเป็นต้นร่างก็ได้ ในปี ๒๕๕๐ นั้นรัฐมนตรีมีคุณสมบัติต่อไปนี่ กระผมไม่เอาสัญญาชาติไทย ไม่กราบเรียนท่านประธานนะครับ จะเอา (๕) ท่านประธานครับ ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยพันโทมาไม่ถึง ๕ ปี เพราะฉะนั้นถ้าใครก็ตามขาดคุณสมบัติถูกจำคุกไม่ถึง ๕ ปี สสร. ซึ่งเราให้ผ่านไป ๙๙ คน โอกาสที่พรรคการเมืองส่งคนตัวเองไป โอกาสที่จะไปร่างเรื่องพวกนี้ นำไปสู่อะไรครับท่านประธานครับ ถ้า สสร. เกิดไปร่างตามที่กระผมกราบเรียน ท่านประธาน นำไปสู่ความขัดแย้งแน่นอน นำไปสู่การไม่ยอมรับรัฐธรรมนูญแน่นอน กระผมกราบเรียนในประเด็นสุดท้ายในเวลาที่จำกัด นี่เป็นโอกาสของประชาชนครับ ท่านประธาน สภาแห่งนี้มอบอำนาจให้ประชาชนในการเลือก สสร. เราเชื่อใจประชาชนทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ แต่สิ่งที่มันเกิดความบอบช้ำมา ๔-๕ ปีที่ผ่านมา เป็นความเจ็บปวดของประเทศนี้นะครับ ท่านประธานครับไม่มียุคไหน ครั้งไหนที่เกิดเรื่องที่กระผมกราบเรียนท่านประธานนะครับ ถ้า สสร. ร่างแล้วไม่เกิดการยอมรับ ๕-๖ ปีที่ผ่านมา คือเป็นความโชคร้ายของประเทศชาติของเรามีความขัดแย้งของคนในชาติอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

ประการที่ ๒ เพื่อนร่วมชาติของเราต้องเจ็บ ๔,๐๐๐ กว่าคน ล้มตายไป ๒๐๐-๓๐๐ คน เลือดนองแผ่นดิน ไม่เคยมียุคไหน สมัยไหน ที่คนขัดแย้งกันรุนแรงทั้งประเทศ เราไม่อยากเห็นนายกรัฐมนตรีถูกล้อมเกือบเอาชีวิตไม่รอด นายกรัฐมนตรีของเราไม่สามารถไปนั่งทำงานที่ทำเนียบได้ นี่คือผลจากการที่เราร่างรัฐธรรมนูญหรือว่าการรัฐประหารที่เกิดขึ้นนั่นเองครับ กระผมเป็นห่วงในเรื่องพวกนี้

ประเด็นสุดท้ายที่กราบเรียนท่านประธาน ประชาชน ณ วันนี้ ๑๔-๑๕ วันที่ประชาชนที่รับฟังนั้นเป็นสิทธิความชอบธรรมในการเลือก สสร. ก็ขอกราบเรียนฝากท่านประธานครับ สสร. ที่เป็นตัวแทนพรรคการเมือง สสร. ที่เป็นอดีตผู้สอบตก ส.ส. หรือ ส.ว. ที่ผ่านมาก็มีฐานเสียงส่วนหนึ่ง ถ้าประชาชนช่วยคัดกรอง เราเชื่อว่าคนเหล่านี้เป็นคนดีเหมือนกัน แต่การที่เขามีฐานเสียงเดิมอยู่นั้นเป็นการเอาเปรียบคนอื่น ไม่ใช่คนเหล่านี้ไม่มีความรู้ประชาธิปไตยครับ แต่การที่เขาเป็นตัวแทนพรรคการเมืองนั้นนำมาสู่การร่างที่เอื้อประโยชน์กลุ่มบุคคลใดกลุ่มบุคคลหนึ่ง ท่านประธานครับ รอยเลือดคราบน้ำตาของคนที่เกิดขึ้นนั้น ผมคิดว่า สสร. ที่จะร่างขึ้นนั้น ประชาชนตอนที่ลงมติ ตอนลงมติเป็นโอกาสสุดท้ายที่เราจะได้ดูว่า สสร. ที่ร่างนั้นรัฐธรรมนูญเป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้นหรือไม่ ผมเข้าใจประชาชนที่ติดตาม ๑๔ วัน คงจะได้รู้และได้รับทราบ เพราะถ้าร่างแล้วไม่เป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้น นี่คือผิดหวังและความล้มเหลวของประเทศไทยเรา

ประการที่ ๒ ถ้าเผื่อ สสร. ร่างมาแล้วการตรวจสอบอ่อนแอ ประชาชนก็อยากลงมติเพื่อยกให้รัฐธรรมนูญที่เขาร่างขึ้นมาประกาศใช้

ประเด็นที่ ๓ บ้านเมืองของเราที่เกิดความแตกแยก เกิดวิกฤติขึ้นมานั้น นอกจากรัฐประหาร การปกครองที่ไม่เป็นธรรมจะนำไปสู่ความขัดแย้งที่ไม่มีที่จบ กระผมไม่ค่อยเจาะว่าองค์กรอิสระหรือองค์กรตุลาการ ในบางครั้งที่ขาดความน่าเชื่อถือ ในบางครั้งการปกครองที่ไม่เป็นธรรมนั้นนำไปสู่ความเสียหายอย่างรุนแรง อย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้น

ประเด็นสุดท้าย เราช่วยกันติดตาม เราช่วยกันติดตามว่าถ้า สสร. เป็นไปตามที่สมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายแห่งนี้ แล้วก็ร่างแล้วไม่สามารถเป็นไปตามที่กระผมกราบเรียนอย่าให้ประเทศของเราบอบช้ำอีกต่อไป ก็ไม่รับรัฐธรรมนูญที่ สสร. ร่างกราบขอบคุณมาก ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มาตรา ๖ ส่วนใหญ่ที่สงวนไว้มันก็ซ้ำ ๆ กับที่เราพิจารณาแล้ว แล้วก็มิติไปแล้ว ที่นี้เราพิจารณากันมา ๑๕ วัน วันนี้วันที่ ๑๕ แล้วนะครับ ผมว่าเราเหนื่อยกันมาพอสมควร เพราะฉะนั้นที่เหลือถ้าไม่อภิปรายได้ก็จะเป็นพระคุณนะครับ ผมว่ามันพอสมควรครับ ผมหาข้อปิดการอภิปรายดีไหมครับ เหนื่อยกันพอสมควรครับ เชิญท่านครับ

นายชินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดตาก ผมเข้าใจว่ามาตรานี้ก็คงจะไม่มีใครอีกแล้วนะครับ ก็จะขอใช้สิทธิอภิปรายร่วมกับท่าน ส.ว.

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็เป็นท่านสุดท้ายแล้ว กระมังครับ กระชับหน่อยครับ เชิญครับ

นายชินทร์ หาญสืบสาย สมาชิกวุฒิสภา (ตลก) : ผมสั้น ๆ ครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมก็คงจะร่วมอภิปรายกับท่าน ส.ว. เจริญ รักดีวานิช แล้วก็ ส.ว. สุริยา ปันจอร์ ซึ่งได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นะครับ เนื่องจากท่านประธานเร่งรัดให้จบไว ๆ หน่อยนะครับ ผมก็จะสนองท่านประธานด้วยความเต็มใจครับ ในมาตรานี้ผมได้ร่วมกันอภิปรายมีความเห็นตรงกันว่าคนที่ลงเป็น สสร. นั้นลงสมัครเลือกตั้งเป็น สสร. ซึ่งมีเพียง ๗๗ ท่านเท่านั้นเองนี่นะครับ ก็ไม่ควรที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. หรือ ส.ว. ในโอกาสที่จะมีการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่งครับ เหตุผลง่าย ๆ นะครับ

ประการแรกนะครับ ซึ่งหลายท่าน ส.ว. ส.ส. หลายท่านได้พูดไปแล้วว่า สสร. ควรจะเป็นกลาง คำว่าเป็นกลางนั้นก็คือว่าไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ไม่ถือฝักใฝ่เลือกพรรคใดพรรคหนึ่ง สนับสนุนพรรคใดพรรคหนึ่งเป็นการเฉพาะนะครับ เพราะว่าทุกวันนี้เราก็เกรงกันอยู่แล้วว่า สสร. ที่จะเข้ามานั้น ถ้าหากว่าเป็นคนของพรรคการเมืองก็จะถูกครอบงำได้โดยง่ายครับ เพราะฉะนั้นในลักษณะพรรคการเมืองปัจจุบันนั้นเห็นได้ชัดเจนว่าคนที่เป็นคนของพรรคการเมืองนั้นก็ย่อมจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือว่าคล้อยตามนโยบายของพรรคการเมืองนั้น ๆ เราก็ไม่อยากให้เห็นว่า สสร. นั้นเป็นคนที่ฝักใฝ่พรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าถ้าเลือกเข้ามาเป็น สสร. แล้วก็ควรจะทำหน้าที่เป็นกลางอย่างแท้จริง ดังนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้ สสร. ที่ได้รับเลือกเข้ามานั้นมีผลประโยชน์

ทับซ้อนหรือกระทำการใด ๆ เพื่อพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งนั้น ก็ควรจะห้ามไว้ในรัฐธรรมนูญเสียเลยอย่าไม่ให้สมัครเป็น ส.ส หรือ ส.ว. อีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ก็เพื่อให้เป็นกลางอย่างแท้จริง

เหตุผลประการที่ ๒ ครับ การที่ สสร. หรือว่าสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเมื่อทำหน้าที่เสร็จแล้วก็ลงเลือกตั้งเป็น ส.ส. หรือว่าดำรงตำแหน่งเป็น ส.ว. เสียเองนะครับ มันเห็นชัดเจนว่า เห็นชัดเจนนะครับท่านประธานว่ามันจะขาดความเชื่อถือว่าคุณก็จะพูดกันด้วยว่าที่แท้ก็ร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองแท้ ๆ เลย อ้ายนี้มันชัดเจนเลยนะครับว่าเป็นการกระทำที่ค่อนข้างจะเห็นแก่ตัว คนที่เห็นแก่ตัวนะครับท่านประธาน ท่านสมาชิกที่เคารพรัก ไม่ควรจะให้มาเป็น สสร. หรือแม้กระทั่งไม่ควรจะเป็น ส.ส. หรือ ส.ว. ด้วยซ้ำไป การที่จะเข้ามาทำหน้าที่เป็น สสร. ซึ่งจะต้องร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งถือว่าเป็นสูงสุดของประเทศนั้น ก็ควรจะเป็นคนกลางอย่างแท้จริง แล้วก็ไม่ได้ดำเนินการอะไรที่เป็นการเห็นแก่ตัว ที่จริงแล้วท่านประธานครับ ในประเทศไทยเราเรามีคนเก่งเยอะแยะเลย คนเก่งมากมายที่พร้อมที่จะทำงานให้ประเทศชาติ หลายคนคืออยากจะเข้ามาทำหน้าที่ สสร. อยากจะสมัครรับเลือกตั้งเป็น สสร. แต่เขาอาจจะไม่เคยคิดเลยว่าอยากจะลงเป็น ส.ส. หรือว่าอยากเป็น ส.ว. ให้โอกาสคนพวกนี้เถอะครับ คนที่มีความรู้แล้วก็อยากจะทำงานเพื่อประเทศชาติจริง ๆ ถ้าหากว่าคนที่มีความรู้ทับซ้อนคือเป็นนักการเมืองอยู่แล้ว แล้วก็ขอลงสมัคร สสร. เสียเอง เป็นการปิดกั้นโอกาสของคนที่มีความรู้ความสามารถที่เขาจะมาทำหน้าที่ได้ดีกว่านะครับ หลายท่านได้พูดตรงนี้มา ๑๐ กว่าวันที่ผ่านมาบอกว่า พรรครัฐบาลนี่นะครับ อะไร อะไรก็จะกินรวบไปหมด -----

ประเด็นนี้เป็นเรื่องที่น่าคิดว่าถ้าหากว่าจะทำให้การทำงานของ สสร. เป็นไปตามแท้จริงแล้วเสียงข้างมากก็ควรจะให้โอกาสเสียงข้างน้อยที่จะทำหน้าที่ได้โดยเป็นกลางอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือว่า สสร. นั้นไม่ควรจะลงเลือกตั้งเป็น ส.ส. หรือ ส.ว. อีกนะครับ เพราะว่าดูอย่างไรก็ไม่สง่างาม พูดถึงความไม่สง่างามนะครับ ความสง่างามหมายความว่ารัฐธรรมนูญที่ออกมานั้นก็ควรจะมีจุดข้อบกพร่องที่น้อยที่สุด มีจุดต่างที่น้อยที่สุด สิ่งใดที่จะเป็นจุดอ่อนหรือถูกโจมตีในภายหลังถ้าป้องกันได้ก็ควรที่จะป้องกันเสียก่อนนะครับ เหมือนกับเราไม่สบายใจว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ที่ใช้ปัจจุบันนั้นดีเหลือเกินครับ ทุกคนยอมรับว่าดีมากเลย แต่ก็มีจุดอ่อนครับ ถูกตำหนิว่ามีที่มาจากการปฏิวัติรัฐประหาร ในที่สุดก็ต้องมีการร่างจัดทำขึ้นใหม่ สสร. ที่เราจะเลือกเข้ามาเรายังไม่รู้เลยว่าจะทำหน้าที่ตรงนี้ได้ดีมากน้อยแค่ไหน แต่พอเริ่มต้นยกที่ ๑ เลยนีปรากฏว่า สสร. ที่เลือกเข้ามา ๗๗ จังหวัดนั้น คนก็รู้จักกันทั้งเมืองว่านี่เป็นคนของพรรคการเมืองพรรคนั้นพรรคนี้นั่นก็ขาดความสง่างามตั้งแต่เริ่มต้นเลย ท่านประธานที่เคารพ ประชาธิปไตยนั้นเรารู้อยู่แล้วว่าเป็นการปกครองโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ประชาธิปไตยนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็คือเราจะต้องมีรัฐธรรมนูญที่เราเชื่อถือได้แล้วก็ไว้วางใจได้ เพราะฉะนั้นเพื่อให้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ที่เราจะออกมาไม่กี่วันนี้นะครับอีกไม่ช้าไม่นานนั้นเป็นรัฐธรรมนูญที่มีลักษณะประชาธิปไตยอย่างแท้จริง คือเป็นรัฐธรรมนูญของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ผมก็อยากจะวิงวอนขอให้ท่านกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาและเมตตาว่าสิ่งที่กระผมได้อภิปรายร่วมกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา ๒ ท่านที่ผ่านมานั้นมีเหตุผลหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านกรรมการการใช้เหตุผลอย่างแท้จริงแล้วท่านจะต้องคล้อยตามว่าสิ่งที่ผมพูดนั้นมีเหตุผล ถ้ามีเหตุผลแล้วก็น่าจะได้รับการพิจารณาขอพระคุณมากครับ ท่านครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอหารือปิดการอภิปรายเลยนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นกระมังครับ เชิญครับ

นายภิญโญ สายนุ้ย สมาชิกวุฒิสภา (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมภิญโญ สายนุ้ย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกระบี่ กระบี่เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารักครับท่านประธาน ผมขอใช้เวลาไม่เกิน ๓ นาที ต่อเนื่องจากท่านสุริยา ปันจอร์ เจริญ รักดีวานิช และชรินทร์ หาญสืบสาย ในกรณีมาตรา ๖ ที่เราขอเพิ่มเติมสงวนคำแปรญัตติเอาไว้แล้ว เพื่อขอจัดส่วนได้เสีย

ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้นไม่ให้เข้ามาสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ผมมีประเด็นนิดหน่อยว่าผมไม่อยากจะให้บุคคลที่รู้เห็นในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการทำผิดวินัยไปเป็นกรรมการสอบสวนทางวินัย และผมไม่อยากจะเห็น คณะกรรมการกำหนดสเปก (Spec) ในการจัดซื้อจัดจ้างไปเป็นกรรมการตรวจการจ้าง เพราะฉะนั้นผมเลยสงวนคำแปรญัตติเอาไว้ในมาตรานี้ ถึงแม้จะไปซ้ำซ้อนหรือว่าเกี่ยวพัน กับที่เคยกล่าวมาแล้วก็ตาม ท่านประธานครับ ผมขอขอบคุณท่านประธานมากที่ทำให้ผม ได้มีโอกาสได้พูดครับ ใช้เวลาไม่เกิน ๓ นาที ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอปิดการอภิปรายนะครับ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีท่านใดขัดข้องนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติให้มีการปิดอภิปรายครับ ก็ต้องขอขอบคุณสมาชิกที่แสดงความจำนง ที่จะอภิปราย ที่ให้ความร่วมมือ ท่านประธานคณะกรรมการการคลังไม่ต้องชี้แจงกรรมร่างครับ มันก็เรื่องเดิม ๆ ครับ เชิญครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย (ประธานคณะกรรมการการคลัง) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพครับ ผม สามารถ แก้วมีชัย ในฐานะประธานคณะกรรมการการคลัง ก็คงไม่ชี้แจงเหตุผล อะไรแล้วนะครับ เพียงแต่จะยืนยันว่าร่างของกรรมการการคลังข้างมากมีเพียง ๕ มาตรา ซึ่งคิดว่าสมบูรณ์แล้วไม่จำเป็นต้องเพิ่มมาตรา ๖ หรือบัญญัติถ้อยคำอื่นอีกครับ แล้วก็เหตุผล เรื่องการตัดสิทธิ สสร. ผมก็ได้กราบเรียนให้เหตุผลไปก่อนหน้านี้แล้วครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอมติเลยนะครับ

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม ทราบก่อนทำการตรวจสอบองค์ประชุมและลงมติ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญสมาชิกข้างนอกด้วยนะครับ
ท่านสมาชิกครับ พร้อมนะครับใช้สิทธิแสดงตนได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรและกดปุ่มแสดงตน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยนะครับ ส่งผลได้
เลยครับ ผู้เข้าประชุม ๓๘๓ ท่าน ครบองค์ประชุม

ผมขอมติเลยนะครับ มติครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากหรือไม่
ใช้สิทธิได้เลยครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียบร้อยแล้วนะครับ
ปิดการลงคะแนนครับ ส่งผลได้เลยครับ มติ เห็นด้วย ๓๔๘ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙๕ ท่าน ถือว่า
ที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก

ท่านสมาชิกครับ จบการอภิปรายเรียงตามลำดับมาตราแล้วนะครับ ต่อไป
เป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๒ จะมีท่านใดแก้ไข
ถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มี ถู่ว่าที่ประชุมไม่มีการแก้ไขนะครับ จบการพิจารณาในวาระที่สองครับ

เนื่องจากในการพิจารณาในวาระที่สาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙๑ (๕) และข้อบังคับ ข้อ ๑๐๓ กำหนดให้รอไว้ ๑๕ วัน วันนี้วันที่ ๑๔ บวก ๑๕ วัน เป็น ๒๙ วัน เราสามารถลงมติได้ในวันที่ ๓๐ ซึ่งตรงกับวันพุธ ผมอยากสงวนไว้วันพุธกับวันพฤหัสบดี ไว้พิจารณา เพราะเรามีวาระของสภาผู้แทนราษฎรยังคงค้างอยู่พอสมควร ผมขอกำหนดเป็นวันศุกร์ที่ ๑ มิถุนายน เราลงวาระที่สาม ท่านประธานวิป เชิญครับ

นายอุดมเดช รัตนเสถียร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อุดมเดช รัตนเสถียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เป็นไปตามที่ท่านประธานได้กำหนดไว้ครับ หมายความว่าเมื่อเราเสร็จการอภิปรายวาระที่สองในวันนี้ เมื่อเย็นเอาไว้ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เราสามารถที่จะลงมติได้ในวันที่ ๓๐ แต่ในขณะเดียวกันการที่จะกำหนดวันที่จะลงมติ เนื่องจากองค์ประกอบของการประชุมรัฐสภาแห่งนี้ประกอบไปด้วยสมาชิกวุฒิสภา ประกอบไปด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาล ผมขออนุญาตใช้โอกาสหารือกับท่านประธานอีกสักครั้งนะครับ เพราะถ้าหากว่ามีการลงมติก่อนวันที่ ๑ อาจจะมีสมาชิกบางส่วนที่อาจจะไม่สะดวกในการที่จะมาทำหน้าที่ในวันนั้น เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมขออนุญาตใช้โอกาสหารือกับทางตัวแทนวิปฝ่ายค้าน และวิปวุฒิสมาชิก แล้วก็จะได้นำเรียนท่านประธานอีกครั้งในการที่จะกำหนดวันลงมติ ขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : หมายความว่า จะหารือกันแล้วค่อยแจ้งอีกทีใช่ไหมครับ

นายอุดมเดช รัตนเสถียร (กรรมาธิการ) : ใช่ครับ ขออนุญาตหารือเพื่อที่จะได้ประสานกับท่านอีกที เนื่องจากวันที่ ๓๐ วันที่ ๓๑ ทราบว่ารัฐบาลเป็นเจ้าภาพในการประชุมเวิร์ลด์ อีคอนอมิค ฟอรัม (World Economic Forum) ในขณะเดียวกันวันที่ ๑ ก็ทราบว่า มีท่านวุฒิสมาชิกบางส่วนติดภารกิจ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : แปลว่าวันนี้เรายังไม่กำหนดวัน

นายอุดมเดช รัตนเสถียร (กรรมการ) : ยังไม่กำหนดวันเพื่อที่จะขอหารือกันอีกสักครั้งเพื่อที่จะนำเสนอท่านอีกครั้ง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ ถือว่ายังไม่ได้กำหนดวันลงมติวาระที่สาม เนื่องจากวิป ๒ ฝ่าย ทั้งรัฐบาลและฝ่ายค้านได้หารือตกลงกันว่าวันพรุ่งนี้ประชุมร่วมเราจะงดนะครับ เพราะฉะนั้นพรุ่งนี้งดประชุมครับ แล้วก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่เราใช้เวลาในการพิจารณาเรื่องรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นเรื่องสำคัญร่วมกัน ๑๕ วัน ต้องขอขอบคุณทุกท่านครับ ขอขอบคุณท่านกรรมการ ขอขอบคุณครับ ปิดประชุมครับ สวัสดีครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๙ นาฬิกา